

**ПРОПОЗИЦІЇ ФАКУЛЬТЕТУ УКРАЇНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ ТА ЖУРНАЛІСТИКИ
ЩОДО ПЕРЕЛІКУ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН ВІЛЬНОГО ВИБОРУ СТУДЕНТІВ НА 2020-
2021 НАВЧАЛЬНИЙ РІК
ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ**

Галузь знань, напрям підготовки, спеціальність	Курс	Семестр	Назва навчальної дисципліни	Форма контролю	Шифр кафедри	Назва кафедри, яка забезпечує викладання навчальної дисципліни
ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»						
061 ЖУРНАЛІСТИКА						
2 курс						
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	2	3	Медіаосвіта та медіаграмотність	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	2	3	Медіакультура	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	2	4	Інтернет-журналістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	2	4	Новітні медіа	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	2	4	Етикет і культура спілкування	Залік	05	Кафедра філософських дисциплін
061 Журналістика	2	4	Поглиблений курс іноземної мови (англійська, німецька, французька)	Залік	14	Кафедра іноземних мов
061 ЖУРНАЛІСТИКА						
3 курс						
Навчальні дисципліни загальної підготовки						
ВИБІР ЗА БЛОКАМИ (СТУДЕНТ ВИБИРАЄ ОДИН З БЛОКІВ)						
Блок 1						
061 Журналістика	3	5	Текстознавство	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	3	5	Журналістське розслідування	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	3	6	Художнє радіомовлення	Залік	07	Кафедра журналістики
Блок 2						
061 Журналістика	3	5	Теорія сприймання та розуміння твору	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	3	5	Фактчекінг	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	3	6	Тенденції розвитку сучасного літературного процесу	Залік	07	Кафедра журналістики
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	3	5	Соціологія масової	Екзамен	07	Кафедра

			комунікації			журналістики
061 Журналістика	3	5	Інформаційне суспільство	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	3	6	Політична журналістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	3	6	Глобалістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 ЖУРНАЛІСТИКА						
4курс						
Навчальні дисципліни загальної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	4	7	Регіональна журналістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	4	7	Медіакультура, медіаосвіта	Залік	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	4	8	Публіцистика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	4	8	Публіцистичні жанри на радіо	Залік	07	Кафедра журналістики
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	4	7	Філософія дидактики	Екзамен	05	Кафедра філософських дисциплін
061 Журналістика	4	7	Основи відеомонтажу	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	4	7	Телевізійний менеджмент	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика	4	8	Еристика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	4	8	Риторика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	4	8	Етика та естетика	Залік	05	Кафедра філософських дисциплін
061 ЖУРНАЛІСТИКА						
ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «МАГІСТР»						
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає одну дисципліну)						
061 Журналістика	2	3	Репортерство в соцмережах	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	2	3	Есеїстика	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає одну дисципліну)						
061 Журналістика	2	3	Блогінг і соціальні мережі	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика	2	3	Медіариторика	Залік	07	Кафедра журналістики

ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»						
061 ЖУРНАЛІСТИКА (РЕКЛАМА І ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ)						
2 курс						
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір за блоками (студент вибирає один з блоків)						
Блок 1						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Організація рекламної та PR-діяльності	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Блок 2						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Корпоративні медіа	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	3	Медіаосвіта та медіаграмотність	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	3	Медіакультура	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Інтернет-журналістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Новітні медіа	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Етикет і культура спілкування	Залік	05	Кафедра філософських дисциплін
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	2	4	Поглиблений курс іноземної мови (англійська, німецька, французька)	Залік	14	Кафедра іноземних мов
3 курс						
061 ЖУРНАЛІСТИКА (РЕКЛАМА І ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ)						
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	3	5	Соціологія масової комунікації	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	3	5	Інформаційне суспільство	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	3	6	Політична журналістика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	3	6	Глобалістика	Залік	07	Кафедра журналістики

4 курс						
061 ЖУРНАЛІСТИКА (РЕКЛАМА І ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ)						
Навчальні дисципліни загальної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	8	Теорія і практика маркетингу	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	8	Соціологія рекламної і PR-діяльності	Залік	07	Кафедра журналістики
Навчальні дисципліни професійної підготовки						
Вибір з переліку						
Перелік №1 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	7	Філософія дидактики	Екзамен	05	Кафедра філософських дисциплін
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	7	Основи відеомонтажу	Екзамен	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	7	Телевізійний менеджмент	Екзамен	07	Кафедра журналістики
Перелік №2 (студент обирає 1 дисципліну)						
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	8	Еристика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	8	Риторика	Залік	07	Кафедра журналістики
061 Журналістика (Реклама і зв'язки з громадськістю)	4	8	Етика та естетика	Залік	05	Кафедра філософських дисциплін

Голова робочої групи

Б.О.Коваленко

**АНОТАЦІЇ НАВЧАЛЬНИХ ДИСЦИПЛІН
ВІЛЬНОГО ВИБОРУ СТУДЕНТА
ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»
061 ЖУРНАЛІСТИКА**

2 курс

МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІАГРАМОТНІСТЬ

Медіаосвіта та медіаграмотність – дисципліна, що спрямована на підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас-медіа, включаючи як традиційні (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітні (комп'ютерно опосередковане спілкування, Інтернет, мобільна телефонія) медіа з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Мета вивчення навчальної дисципліни: дати уявлення про сучасні соціокомунікаційні процеси і пояснити значущість медіаосвіти та медіаграмотності в глобалізованому інформаційному світі; ознайомити студентів із найрозповсюдженішими видами маніпуляцій і пропаганди, надати базові інструменти перевірки інформації та критичного мислення.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Теорія масової комунікації, Теорія масової інформації, Комунікаційні технології, Журналістське розслідування.

Заплановані результати навчання:

знання

- ролі медіа у формуванні полікультурної картини світу;
- аспектів медіаграмотності;
- негативних тенденцій, що створюють засоби масової інформації;
- особливостей використання медіаінформації;
- правил культури спілкування в інформаційному суспільстві та методів захисту від можливих негативних впливів у процесі масової комунікації;
- принципи маніпулювання свідомістю споживачів аудіовізуальної інформації.

уміння

- виявляти маніпулятивний контент медіа;
- здійснювати аргументований критичний огляд аудіовізуальної та друкованої інформації;
- оцінювати зміст, форму і стиль аудіовізуальної та друкованої інформації;
- давати оцінку культурно-історичному розвитку суспільства, його культурному і духовному надбанню;
- розшифровувати та використовувати заковану в медіаповідомленнях інформацію;
- самостійно створювати медіапроекти в галузі медіаосвіти.

навички

- розуміти основні принципи функціонування різних видів засобів масової інформації;
- розрізняти інформацію за рівнем впливу на особистість, аналізувати й оцінювати медіаповідомлення;
- знати правила культури спілкування в інформаційному суспільстві та методи захисту від можливих негативних впливів у процесі масової комунікації;
- розрізняти та застосовувати методи організації професійної діяльності з використанням технології мультимедіа.

інші компетентності

- орієнтуватися в сучасному медіапросторі;
- збирати, обробляти, зберігати та передавати інформацію з урахуванням пріоритетів професійної діяльності;
- самостійно створювати медіаповідомлення в галузі професійної діяльності.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Медіаосвіта як елемент громадянської освіти

Тема 1. Медіаосвіта та медіаграмотність як освітні категорії

Тема 2. Історія розвитку медіаосвіти

Тема 3. Основні теорії медіаосвіти

Тема 4. Стандарти та маніпуляції в мас-медіа

Тема 5. Медіаосвіта як засіб розвитку «критичного мислення»

Тема 6. Фейкова інформація в медіапросторі

Тема 7. Фактчекінг – тренд журналістики

Тема 8. Дослідження медіатекстів різних видів медіа

Тема 9. Проблема медіанасильства та зростання агресії

Тема 10. Профілактика сучасних маніпулятивних технологій мас-медіа

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: іспит.

Викладацький склад: Насмінчук І. А. – кандидат філологічних наук, доцент.

Перелік основної літератури:

1. Гороховський, О. М. Фактчек як тренд розслідувань: можливості та перспективи [Текст] : практич. посіб. / О. М. Гороховський. – Дніпро : Ліра, 2017. – 133 с.
2. Кара-Мурза С. В. Манипуляция сознанием / С. В. Кара-Мурза. – М. : Эксмо; Алгоритм, 2007. – 857 с.
3. Медіаграмотність. Критичне мислення у мультимедійному світі / Сінді Шейбе, Фейз Рогоу ; [пер. з англ. С. Дьома ; за заг. ред. В. Ф. Іванова, О.В. Волошенюк]. – Київ : Академія Української Преси : Центр Вільної Преси, 2017. – 319 с.
4. Медіаосвіта. Основи медіаграмотності: навчально-методичний посібник для курсу «Основи медіаграмотності» / укл. С.О.Троян, Ткачук А.В. – Умань : ПП Жовтий О.О., 2014. – 128 с.
5. Медіакультура особистості: соціально-психологічний підхід : Навчальний посібник / О. Т. Баришполець, Л. А. Найдьонова, Г. В. Мироненко, О. Є. Голубева, В. В. Різун та ін.; За ред. Л. А. Найдьонової, О. Т. Баришпольця. – К. : Міленіум, 2009. – 440 с.
6. Потятиник Б. В. Медіа: ключі до розуміння / Б. В. Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с.
7. Практична медіаосвіта: авторські уроки. Збірка / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; за науковою редакцією В. В. Різун та В. В. Лігостанського. – К. : Академія української преси, Центр вільної преси, 2013. – 447 с.
8. Різун В. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різун. – Київ : Центр Вільної Преси, 2013. – 352 с.

МЕДІАКУЛЬТУРА

Мета вивчення дисципліни у контексті підготовки фахівця певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Метою навчальної дисципліни «Медіакультура, медіаосвіта» є ознайомлення студентів з основними поняттями, що включає у себе «медіакультура»; розгляд основних аспектів формування медіакультури суспільства; виявлення основних концептів, що формують медіакультуру суспільства; на основі моніторингу визначення тенденції розвитку медіакультури на основі таких підходів: медіаграмотності, медіаосвіти та медіакритики.

Дисципліна інтегрується із такими курсами, як Історія української журналістики, Історія зарубіжної журналістики, Проблематика ЗМІ, Мова ЗМІ, Медіапланування, Етика роботи журналіста та ін.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

- вміння здійснювати пошук основних проблем та формування можливостей їх вирішення для розвитку якісно нової медіакультури суспільства;

- проведення моніторингу на задану тему/проблему;

- визначення основних важелів впливу на формування медіакультури;

- застосування ідей та концепцій у власній практичній діяльності

Дані компетентності є базовими для роботи на посаді журналіста, редактора, медіауправлінця в регіональних і центральних ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Медіакультура, медіаосвіта: тенденції і перспективи розвитку

Тема 1. Місце «Медіакультури, медіаосвіти» в системі журналістикознавчих дисциплін.

Тема 2. Основні поняття і терміни.

Тема 3. Медіакультура в системі соціальних комунікацій.

Тема 4. Медіаосвіта і медіаграмотність.

Тема 5. Інформаційна політика суспільства як координатор розвитку медіакультури.

Тема 6. Інформаційна культура суспільства.

Тема 7. Медіаграмотність як запорука формування якісної медіаосвіти.

Тема 8. Інформаційні ресурси, що сприяють підвищенню медіакультури суспільства.

Тема 9. Медіапортал MediaSapiens як ретранслятор проблем медіаосвіти.

Тема 10. Професійна культура журналіста і її вплив на медіакультуру загалом.

Тема 11. Моніторинг медіакультури суспільства.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: загальна кількість годин – 120. З них аудиторних – 40 год. (20 год. лекційних і 20 год. практичних). Самостійна підготовка – 80 год.

Форма семестрового контролю.

Екзамен

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Почапська Оксана Іванівна, кандидат наук із соціальних комунікацій

Перелік основної літератури

1. Бебик В. М. Глобальне інформаційне суспільство: поняття, структура, комунікації / В. М. Бебик // Інформація і право. – 2011. – № 1 (1). – С. 41–49.
2. Білан Н. І. Соціальні комунікації в інформаційному суспільстві / Н. І. Білан // Наукові записки Інституту журналістики. – Т. 56. – 2014. – лип.– вер. – С. 171–175.
3. Гнатюк С. Актуальні проблеми державної інформаційної політики в Україні [Електронний ресурс] / С. Гнатюк. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/monitor/april08/3.htm>
4. Іванов Д. В. Проблеми формування професійної культури українського журналіста в умовах сучасного медіа-простору [Електронний ресурс] / Д. В. Іванов. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1336>
5. Іванов В., Волошенюк О., Кульчинська Л. Медіаосвіта та медіаграмотність: короткий огляд. — К.: АУП, ЦВП, 2011. — 58 с.
6. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура: Лекції. — Черкаси: Брама-Україна, 2006. — 172 с.
7. Зражевська Н. І. Феномен медіакультури у сфері соціальних комунікацій : автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунік. : спец. 27.00.01 / Н. І. Зражевська. – К., 2012. – 34 с.
8. Іванов В. Ф. Аспекты массовой коммуникации: Часть III. Теории и модели массовой коммуникации: Монография. — Киев: ЦВП, 2009. — 330 с.
9. Костина А. В. Тенденции развития культуры информационного общества: анализ современных информационных и постиндустриальных концепций [Електронний ресурс] / А. В. Костина. – Режим доступу: [http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina Information Society/](http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina%20Information%20Society/)
10. Курбан О. В. Соціальна комунікація в системі сучасного наукового знання / О. В. Курбан // Інформаційне суспільство. – 2009. – Вип. 10. – С. 64–66.
11. Левченко А. М. Методологічні причини взаємодії культури і масової комунікації простору [Електронний ресурс] / А. М. Левченко. – Режим доступу : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1562>
12. Лазарева Л. М. Медіакультура та її функції [Електронний ресурс] / Лазарева Лілія Миколаївна . – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/soc_gum/Kis/2010_2/28.pdf
13. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різун. — Київ: Центр Вільної Преси, 2013. — 352 с.
14. Миронова В.В. Інформаційна культура як основа загальної культури людини [Електронний ресурс] / В. В. Миронов . – Режим доступу: http://mdgu-kid.at.ua/publ/informacijna_kultura_jak_osnova_zagalnoji_kulturi_ljudini/1-1-0-68
15. Почепцов Г. Г. Інформаційна політика: сучасні підходи [Електронний ресурс] / Г. Г. Почепцов . – Режим доступу: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyuna_politika_suchasni_pidkhodi/
16. Почепцов Г. Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології / Г. Г. Почепцов // Комунікація. – 2010. – № 1. – С. 19–26. 13.
17. Публіцистика. Масова комунікація: Медіа-енциклопедія / За загал. ред. В. Ф. Іванова. — К.: АУП, ЦВП, 2007. — 780 с.
18. Різун В. В. До постановки наукової проблеми про особливий статус медіакommунікацій (масового спілкування) в системі соціальних комунікацій [Електронний ресурс] // [Наукова сторінка професора Володимира Різун] / Інститут журналістики : [сайт] / — Електронні дані. — Київ, 2012.— Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/Do_postanovky_problemy.pdf (дата звернення до статті). — Назва з екрана
19. Різун В. В. Теорія масової комунікації // <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=book.index&book=1>

ІНТЕРНЕТ-ЖУРНАЛІСТИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити теоретичну та практичну підготовку, що передбачає формування знань і навичок щодо створення текстового контенту, фото, аудіовізуального, мультимедійного контенту для Інтернет-ЗМІ; створення різних жанрів для Інтернет-ЗМІ; редагування контенту Інтернет-ЗМІ.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як Новітні медіа, Жанри в інтернеті.

Компетентності:

знання

- концептуальних засад діяльності і різновидів Інтернет-ЗМІ;
- специфіки роботи журналіста Інтернет-ЗМІ;
- форми подачі інформації в Інтернет-ЗМІ;
- особливостей створення текстового контенту, фото, аудіовізуального, мультимедійного контенту для Інтернет-ЗМІ.

уміння

- створювати різні жанри для Інтернет-ЗМІ;
- редагувати контент Інтернет-ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Особливості Інтернет-ЗМІ.

1. Основні терміни і поняття «Інтернет-журналістики». Місце Інтернет-ЗМІ у системі ЗМК, їх переваги. Види Інтернет-ЗМІ. Функції Інтернет-ЗМІ.
2. Переваги Інтернет-ЗМІ (гіпертекстуальність, мультимедійність, інтерактивність, спілкування з аудиторією).
3. Текстовий контент для Інтернет-ЗМІ.
4. Техніка написання лонгріду. Жанрові особливості лонгріду.
5. Фічер. Репортаж. Особливості мультимедійного репортажу. Структура репортажу. Роль аудіо та відеоматеріалів. Фічер. Визначення. Основні види фічера. Структура фічера.
6. Інфографіка як жанр журналістики.
7. Дизайн Інтернет-новини.
8. Специфіка відеожурналістики. Веб огляд, вебінар, веб форум.
9. Мультимедійна редакція. Новітні жанри в Інтернеті. Синтетичні жанри.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю — залік.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Гол Дж. Онлайнова журналістика / Джим Гол. – К. : К.І.С., 2005. – 344 с.
2. Крейг, Річард Інтернет-журналістика : робота журналіста та редактора у новинах ЗМІ / Р. Крейг ; пер. з англ. А. Іщенко. – К. : Києво-Могилянська академія, 2007. – 324 с.
3. Куляс І. Ефективне виробництво теленовін : стандарти інформаційного мовлення; професійна етика журналіста-інформативника / Практичний посібник для журналістів / І. Куляс, О. Макаренко. – К. : ХББ, 2006. – 120 с.
4. Машкова С. Г. Інтернет-журналістика : учебное пособие / С.Г. Машкова. – Тамбов : Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2006. – 80 с.
5. Коваленко О. Розвиток ІР технологій та нові можливості персональної (громадянської) журналістики. – К., 2006.
6. Потятиник Б. Медіа: ключі до порозуміння: Серія: Медіакритика. – Львів: ПАІС, 2004. – 312 с.
7. Сахно О. Інтернет-ЗМІ і традиційні засоби масової інформації: конкуренція чи конвергенція. - К., 2006.
8. Чабаненко М. В. Інтернет-ЗМІ як складова частина системи засобів масової інформації України : монографія / Мирослава Вікторівна Чабаненко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2011. – 183 с.

НОВІТНІ МЕДІА

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити теоретичну та практичну підготовку, що передбачає формування знань про поняття «новітні медіа», їх особливості, взаємодію з традиційними медіа; отримання знань про поняття «конвергентна журналістика»; формування навичок створення мультимедійних текстів для різних медійних платформ.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як Інтернет-журналістика, Жанри в інтернеті.

Компетентності:

знання:

- основних відмінностей новітніх медіа від традиційних;
- основних принципів роботи конвергентних медіа;
- понять «інтерактивність» та «гіпертекстуальність»;
- методів використання відкритих джерел інформації – онлайн баз даних;
- особливостей роботи програмами по створенню відео та аудіо.

уміння:

- знайти потрібну інформацію для створення журналістського тексту для онлайн ЗМІ; користуватися мультимедійними інструментами по створенню аудіо, відео та інфографіки; знаходити теми для мультимедійних текстів;
- створювати мультимедійні новини; створювати та редагувати власні тексти мультимедійних матеріалів.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Новітні медіа в системі ЗМІ.

1. Медіаконвергенція у медіа-індустрії.
2. Сторітеллінг і формати цифрової журналістики.
3. Соціальні мережі в роботі журналіста. Facebook. Складові успішного поста.
4. Особливості роботи журналіста в Twitter.
5. Особливості роботи журналіста в Instagram.
6. Відео в Інтернеті. Відеохостинги.
7. Вірусний контент.
8. Верифікація в Інтернеті.
9. Блогосфера.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – залік.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Амзин А. Новостная интернет-журналистика: учеб.пособие / Амзин А.А. – М.: Аспект Пресс, 2011. – 142 с.
2. Артамонова І. М. Тенденції становлення та перспективи розвитку інтернет-журналістики в Україні : монографія / І. М. Артамонова. – Донецьк : Лебідь, 2009. – 416 с.
3. Журналистика и конвергенция: почему и как традиционные СМИ превращаются в мультимедийные / под ред. А.Г. Качкаевой. – М., 2010. – 200 с.
4. Калмыков А.А. Интернет-журналистика: учеб.пособие для вузов / А.А.Калмыков, Л.А. Коханова. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 383 с.
5. Кіхтан В. В. Інформаційні технології в журналістиці. – Ростов н/Д.: Фенікс, 2004. – Серія «Вища освіта». – 160 с.
6. Крейг Р. Інтернет-журналістика: робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / Р. Крейг ; [пер. з англ. А. Іщенко]. – К. : Києво-Могилянська академія, 2007. – 324 с.
7. Лосева Н. Конвергенция и жанры мультимедиа // Журналистика иконвергенция: почему и как традиционные СМИ превращаются в мультимедийные / под ред. А.Г. Качкаевой. – М., 2010. – 200 с.
8. Машкова С. Интернет-журналистика: учебное пособие / С.Г. Машкова. – Тамбов : Изд-во тамб. гос. техн. ун-та, 2006. – 80 с.
9. Потятиник Б. Інтернет-журналістика: навч. посіб / Борис Потятиник. – Львів : ПАІС, 2010. – 246 с.
10. СМІ в просторі Інтернету: Учебное пособие / Лукина М., Фомичева И. – М.: Факультет журналистики МГУ им. М.В. Ломоносова, 2005. – 87 с.

ЕТИКЕТ І КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

Етикет і культура спілкування — частина культури — сукупність форм її щоденної поведінки (у побуті, у спілкуванні з іншими людьми), у яких знаходять зовнішнє вираження моральні та естетичні норми такої поведінки. Культура поведінки не буває поза культурою спілкування, і навпаки. Мовленнєвий етикет — важливий компонент національної культури. У мові, мовленнєвій поведінці, усталених формулах (стереотипах) сформувався багатий народний досвід, неповторність звичаїв.

Мета вивчення дисципліни «Етикет і культура спілкування»: набуття глибоких теоретичних знань і практичних навичок спілкування за етичними нормами сучасного суспільства, а також – формування у майбутніх фахівців уяви етичного мислення у сфері їхньої майбутньої діяльності.

Предмет вивчення «Етикету і культури спілкування» – сукупність норм, традицій та звичних норм спілкування, особливості сучасної моралі та моральності, їх зовнішнього виявлення в побутовій та професійній сфері.

Завдання вивчення дисципліни «Етикету і культури спілкування» – теоретична і практична підготовка майбутніх спеціалістів з наступних питань: сутність та поняття етики та етикету побутового та ділового спілкування; зовнішній вигляд та імідж молодої людини у сфері її професійної діяльності; індивідуальне діалогове спілкування; етика ділового спілкування по телефону.

Дисципліна «Етикет і культура спілкування» пов'язана з такими дисциплінами, як філософія, етика, естетика, логіка, політологія, соціологія, основи психології та педагогіки, основи права.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Спілкування як вид соціальної взаємодії

Виникнення та сутність етикету.

Вербальне спілкування. Невербальне спілкування.

Етикет сімейних взаємовідносин.

Змістовий модуль 2. Етикетна поведінка учасників акту спілкування

2.1 Культура одягу та етикет гостинності.

2.2 Етикет мовного спілкування.

2.3 Спілкування у стандартних етикетних ситуаціях.

2.4 Правила поведінки у громадських місцях. Етикет службових відносин.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

Кількість кредитів ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, семінарських – 20, позааудиторних – 80).

Форма підсумкового контролю – залік.

Викладацький склад: Сулятицька Т.В. – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін.

Перелік основної літератури.

1. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування. – Львів: Видавництво «Сполом», 2001. – 223с.

2. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: Навчальний посібник. – 2-ге видання, перероблене і доповнене. – К.: «Знання», 2006. – 291с.

3. Ковальов С.В. Психологія сімейних стосунків. – К.: «Наука», 2001.

4. Лисенко В.А. Подружні конфлікти. – М.: «Думка», 1989.

5. Жоголь Л.Є. Наш дім (Влаштування сучасної квартири). – К.: «Техніка», 1979.

6. Дипломатичний протокол та етикет: Навчальний посібник / Сагайдак О.П. – К.: «Знання», 2006. – 380с.

7. Етика: Навчальний посібник / Мовчан В.С. – К.: «Знання», 2007. – 483с.

8. Етика ділового спілкування: Навчальний посібник / Гриценко Т.Б. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344с.

9. Етикет і культура спілкування: Методичні рекомендації для організації самостійної роботи студентів денної та заочної форми навчання / Т.В.Сулятицька – Кам'янець-Подільський: Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2013. – 16с.

10. Етика соціальної роботи: Курс лекцій / Ішук С.В. – Тернопіль, ТДПУ, 2008.- 59с.

11. Етика та естетика: Навчальний посібник / Петрушенко В.Л. та ін. – Львів: Видавництво нац. ін-ту «Львівська політехніка», 2008. – 180с.

ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (АНГЛІЙСЬКОЇ)

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з англійської мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (англійської)» пов'язана з такими дисциплінами: «Іноземна мова (англійська)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (англійська)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з англійської мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентностей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. Focus on IELTS: main structures, test-taking strategies. Typical contexts for the passive.

Тема 2. Reading Strategies. Skimming / scanning for specific information and detail. Making requests.

Тема 3. Reading for IELTS. Target Reading Skills. Summarizing. Understanding argument. Identifying opinion / attitude and making inferences. The Future: predicting and proposing.

Тема 4. Listening Strategies. Listening for specific information. The Past: reporting.

Тема 5. Listening for IELTS: signpost words, stress, rhythm and intonation. Speculating: Alternative Conditionals.

Практичні

Тема 1. Parts of IELTS Test. The Passive and the Causative.

Тема 2. Focus on Reading: Striving to Achieve. Language of requests.

Тема 3. Focus on Reading: Tackling Issues. Building a mental map of the text. Conditionals: wishes and regrets.

Тема 4. Focus on Listening: Getting Higher Qualification. Features of Spoken English. Reporting Verbs.

Тема 5. Focus on Listening: IT Society. Speculating about the past.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Writing Strategies: facts, pie charts, figures and trends. Developing an argument. Review of the Infinitive and the ing-form.

Тема 7. Writing and structuring an essay. Style in essays. Paragraphing.

Тема 8. Speaking. Strategies for IELTS. Speech acts and clause types.

Тема 9. Extended speaking. Punctuation.

Тема 10. Presentations: main strategies.

Практичні

Тема 6. Focus on Writing: Types of Essays. The Infinitive and the ing-form.

Тема 7. Writing an essay. Paragraph Structure.

Тема 8. Focus on Speaking: Social Interaction. Clause Types. Linking markers.

Тема 9. Introduction and interview. Two-way discussion. Exploring the theme and Common Errors in Grammar.

Тема 10. Making presentations.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Уманець А. В. – кандидат філологічних наук, доцент; Трофименко А. О. – кандидат педагогічних наук, доцент; Крук А. А. – кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Коул С. Граматика англійської мови. Level B. Чернівці : КММЕДІА, 2016. 240 с.

2. Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О. Test Your Grammar. Part II : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : ПП Мошак М. І., 2017. 112 с.

3. Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О. Training Tests for IELTS Exams : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : ТОВ "Друкарня "Рута", 2016. 110 с.

4. Юсухно С. І. Англійська мова. English Grammar Tests. Чернівці : ЧНТУ, 2014. 70 с.
5. Cambridge IELTS 11 Academic . Cambridge : Cambridge University Press and UCLES, 2016. 144 p.
6. Cambridge IELTS 11 General Training. – Cambridge : Cambridge University Press, 2016. 144p.
7. Capel A., Sharp W. Objective Proficiency. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 278p.
8. Cullen P., French A. The Official Cambridge Guide to IELTS for Academic and General Training. Cambridge : Cambridge University Press, 2014. 400 p.
9. Cullen P. Vocabulary for IELTS Advanced. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 174p.
10. Evans V., Milton J., Dooley J. FCE Practice Exam Papers Revised. B2 (upper-intermediate). England, Harlow : Express Publishing, 2015. 177 p.
11. Geyte E. Reading for IELTS. London : Harper Collins Publishers, 2013. 145 p.
12. Norris C. B. Academic Writing in English. Finland, Helsinki : University of Helsinki, 2016. 85 p.
13. Paterson K., Wedge R. Oxford Grammar for EAP : English Grammar and Practice for Academic Purposes. Oxford : Oxford University Press, 2013. 224 p.
14. Practice Tests for the SAT 2015-2016. New York : Kaplan Publishing, 2015. 1096 p.
15. Skipper M. Advanced Grammar and Vocabulary. Advanced-Proficiency (C1–C2). UK, Berkshire : Express Publishing, 2014. 177 p.
16. Sunderland P., Whettem E. Objective Proficiency : [Workbook with Answers with Audio CD]. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 120 p.
17. Test Your Grammar. Part I : навч. посіб. / Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О., Трофименко А. О. Кам'янець-Подільський : ФОП Гуменюк С. О., 2016. 180 с.

«ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (НІМЕЦЬКОЇ)»

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з німецької мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (німецької)» пов'язана з такими дисциплінами: «Іноземна мова (німецька)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (німецька)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з німецької мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентностей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. GeR: Kompetenzniveaus. Internationale Deutschprüfungen. Passiv und Passiversatzformen.

Тема 2. Leseverstehen. Globales, selektives, detailliertes Lesen. Kontextgebrauch des Konjunktivs II.

Тема 3. Die Prüfung Lesen und ihre Bestandteile. Irreale Wünsche, Bedingungen, Vergleiche.

Тема 4. Fremdsprachliches Hörverstehen: Grundlagen und Lernziele. Kontextgebrauch des Konjunktivs I.

Тема 5. Kompetenzbereich Hörverstehen: Hörstile. Kontextgebrauch der Partizipien I, II.

Практичні

Тема 1. Testformat DZ: Bestandteile. Passiversatzformen.

Тема 2. Selektive Informationsentnahme, Entnahme von Hauptaussage und Einzelheiten: Deutschen – Weltmeister im Reisen. Höfliche Bitte und Fragen.

Тема 3. Erkennen von Meinungen, korrekte Textergänzung: Handy –Vorteile und Nachteile.
Konjunktiv II.

Тема 4. Hörverstehen: Ansagetexte, Vortrag. Die indirekte Rede im Satzgefüge.

Тема 5. Hörverstehen: Gespräch, Diskussion im Radio. Partizipien als Adjektive.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Schriftlicher Ausdruck: Textaufbau, Inhalt, Sprache. Einfache Satz: Wortstellung im Mittelfeld.

Тема 7. Essay schreiben - verschiedene Arten von Essays, Aufbau eines Essays. Einfache Satz: Wortstellung im Nachfeld.

Тема 8. Mündlicher Ausdruck: Qualitative Aspekte des mündlichen Sprachgebrauchs. Temporale Beziehungen im Satz.

Тема 9. Mündlicher Ausdruck: Produktion und Interaktion. Relativ- und Attributsätze. Erweiterte Partizipialattribute.

Тема 10. Aufbau und Gliederung einer Präsentation.

Практичні

Тема 6. Schriftlicher Ausdruck: eine E-Mail, einen Diskussionsbeitrag, einen Leserbrief schreiben. Wortstellung im Mittelfeld einfaches Satzes: Kasusergänzungen, Angaben.

Тема 7. Essay schreiben. Satzglieder im Nachfeldeinfaches Satzes: Vergleiche, Ausklammerung.

Тема 8. Monologisches Sprechen zu einem Thema: menschliche Beziehungen. Temporale Beziehungen im Satz.

Тема 9. Interaktion: Gespräch, Diskussion, Interview. Relativ- und Attributsätze. Erweiterte Partizipialattribute.

Тема 10. Präsentation erstellen und präsentieren.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Городиська Оксана Миколаївна – кандидат педагогічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Beste Freunde. Deutsch für Jugendliche. Arbeitsbuch / Georgiakaki M., Bovermann M., Seuthe C., Schümann A. München : Hueber Verlag, 2013. 96 S.

2. Beste Freunde. Deutsch für Jugendliche. Kursbuch / Georgiakaki M., Bovermann M., Graf-Riemann E., Seuthe C. München : Hueber Verlag, 2013. 76 S.

3. Buscha A, Szita S. Übungsgrammatik. Deutsch als Fremdsprache. Sprachniveau B1-B2. Leipzig : SCHUBERT-Verlag, 2011. 268 S.

4. Gerbes J., F. van der Werff. Fit fürs Zertifikat B 1. Deutschprüfung für Erwachsene. München : Hueber Verlag, 2014. 168 S.

5. Goethe-Zertifikat B1. Deutschprüfung für Jugendliche und Erwachsene. Wortliste. Berlin : Goethe-Institut und OSD, 2016. 104 S.

6. Jin F., Voß U. Grammatik aktiv. A 1- B 1. Berlin : Cornelsen Verlag, 2013. 256 S.

7. Killiman A. Zertifikat B1. Deutschprüfung für Jugendliche und Erwachsene : Material zur Prüfungsvorbereitung. Modelltest. München : Klett-Langenscheidt GmbH, 2014. 36 S.

8. Krenn W., Puchta H. Motive: Kompaktkurs DaF : Arbeitsbuch, Lektion 1-30. Deutsch als Fremdsprache. München : Hueber Verlag, 2016. 246 S.

9. Krenn W., Puchta H. Motive : Kompaktkurs DaF : Kursbuch, Lektion 1-30. Deutsch als Fremdsprache. München : Hueber Verlag, 2016. – 250 S.

10. Maenner D. Prüfungstraining DaF B1 Zertifikat Deutsch (telc Deutsch B1) : Übungsbuch mit CD und CD-ROM. Berlin : Cornelsen Verlag, 2014. 192 S.

11. Rodi M. Übungstest Goethe-Zertifikat B2. München : Klett-Langenscheidt GmbH, 2013. 42 S.

12. Zertifikat B1 neu : 15 Übungsprüfungen / Vosswinkel A., Ernestine A., Balsler O., Papadopoulou M., Glotz-Kastanis J., Paradi-Stai D. München : Hueber Verlag, 2014. 246 S.

ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (ФРАНЦУЗЬКОЇ)

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з французької мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (французької)» пов'язана з такими

дисциплінами: «Іноземна мова (французька)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (французька)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з французької мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентностей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. Point sur DELF: présentation des épreuves dans la perspective actionnelle du Cadre européen commun de référence pour les langues.

Тема 2. Les strategies de lecture. L'écramage pour saisir le sens global. Description dans le passé.

Тема 3. Compréhension des écrits : pictogrammes, explications des panneaux etc. Les tournures impersonnelles (il est interdit de ..., etc)

Тема 4. Les strategies d'écoute. Observation et dégage de l'information spécifiques. Le Futur – prévision.

Тема 5. Compréhension orale. Le décodage phonologique, lexical, repérage des mots (unités de sens), des intonations, des accents. Le présent progressif. L'événement proche dans le temps.

Практичні

Тема 1. Nature des épreuves DELF. Le conditionnel present (le souhait, le désir, le conseil, l'hypothèse), conditionnel passé (le regret, le reproche)

Тема 2. Compréhension des écrits. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur trois ou quatre courts documents écrits ayant trait à des situations de la vie quotidienne. Discours rapporté.

Тема 3. Compréhension des écrits. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur deux documents écrits : dégager des informations utiles par rapport à une tâche donnée, analyser le contenu d'un document d'intérêt général. Subjonctif (la possibilité, l'obligation, verbes de sentiments, d'opinion, la conjonction «pour que»+ Subjonctif.

Тема 4. Compréhension de l'oral. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur trois ou quatre courts documents enregistrés ayant trait à des situations de la vie quotidienne. Le passif : la description d'une action.

Тема 5. Compréhension de l'oral. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur deux documents enregistrés. Le gérondif : la manière, la condition, la simultanéité.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Préparation DELF. Production écrite. Les stratégies d'écritures : le plan, la rédaction. L'expression de l'hypothèse : si+Présent/Futur, si +Imparfait/Conditionnel.

Тема 7. Ecrire un essai. Stratégie de composition. La localisation temporelle (expression de la durée, du moment, etc).

Тема 8. Stratégies pour la production orale. La localisation spatiale (les prépositions et les adverbes de lieu).

Тема 9. Stratégies pour l'interaction orale. Acte de parole.

Тема 10. Stratégies et conseils méthodologiques pour réussir les épreuves.

Практичні

Тема 6. Production écrite. Rédaction de deux brèves productions écrites (lettre amicale ou messages) : décrire un événement ou des expériences personnelles, écrire pour informer, demander, remercier, s'excuser. L'hypothèse : si+Présent/Futur, si +Imparfait/Conditionnel

Тема 7. Production écrite. Expression d'une attitude personnelle sur un thème général (essai, courrier, article). Les articulateurs logiques : Cause (donc, puisque), Consequence (comme, alors), Opposition (pourtant, alors que)

Тема 8. Production orale. Entretien dirigé, exercice en interaction. Les articulateurs chronologiques du discours.

Тема 9. Production orale. Expression d'un point de vue à partir d'un document déclencheur. Le gout de la conversation (convivialité, aspect informel, fonction pratique du langage et oralité, gestuelle)

Тема 10. Présentation et défense d'un point de vue.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Кульбанська Руслана Василівна – старший викладач.

Перелік основної літератури:

1. Гладка В.А. Prononcez bien. Mais comment ? : cahier d'activités / Вимовляти правильно. Але як? : навч.-метод. посіб. Чернівці : Видавничий дім «Родовід», 2014. 80 с.

2. Литвиненко В.Ю. Le français : навч. посіб. з франц. мови для студ. вищ. навч. закл.]. Умань : Видавничо-поліграфічний центр «ОМІДА», 2015. 107 с.

3. Матвеева О.О. Французька мова: навч. посіб. для студ. 3-4 курсів, що вивч. франц. мову як третю інозем. Чернівці, 2015. 206 с.

4. Girardet J., Pécheur J. Campus 1. Méthode de français. Paris : Clé International, 2012. 205 p.

5. Mérieux R., Loiseau Y. Connexions. Méthode de français. Paris : Didier, 2012. 194 p.

3 курс ВИБІР ЗА БЛОКАМИ БЛОК 1 ТЕКСТОЗНАВСТВО

Текстознавство – наукова дисципліна, яка вивчає закони творення тексту як найвищої незалежної мовної єдності, а також притаманні текстам типи, властивості, функції, стилі та жанри. Курс займає одне з провідних місць у фаховій підготовці студентів з галузі знань 06 Журналістика. Специфіка курсу зумовлена тим, що він є одним із теоретичних курсів, які дають уявлення про форми й закономірності співвідношення зовнішніх (комунікативних) факторів із внутрішніми константами тексту.

Мета вивчення навчальної дисципліни: зміцнити і розширити знання студентів-журналістів про текст як структурно-семантичне ціле, про його складові; навчити їх правильно виділяти абзаци, ділити висловлювання на тематично закінчені відрізки; виробити вміння аналізувати види і засоби міжфразового зв'язку, продукувати зразкові та удосконалювати невправні тексти.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Теорія твору, Теорія журналістики, Українська мова (у професійному спілкуванні).

Заплановані результати навчання:

ЗНАННЯ

- основних віх історії розвитку текстознавства;
- становлення наукових основ вивчення тексту;
- співвідношення понять «текст», «твір» і «дискурс» та різницю між ними;
- аспектів співвідношення «заголовки – текст»;
- елементів тексту;
- закономірностей побудови тексту.

УМІННЯ

- володіти технікою аналізу тексту з погляду автора, редактора, реципієнта;
- аналізувати й розуміти текст як предмет дослідження різних наукових дисциплін;
- сприймати текст як посередник між автором та реципієнтом у комунікативному акті;
- вільно володіти спеціальною дослідницькою термінологією.

НАВИЧКИ

- опанувати прийоми формування текстознавчих умінь і навичок;
- вміти продукувати власні зв'язні висловлювання різних типів і стилів;
- творити власні тексти й аналізувати їх за смисловими та структурними критеріями.

інші компетентності

- використовувати у журналістській діяльності принципи та методи застосування елементів тексту;
- оперувати текстом як комунікаційною одиницею – встановлювати відмінності сприйняття тексту з погляду автора та реципієнта;

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами Змістовий модуль 1. Текст у комунікативному середовищі

Тема 1. Текстознавство як наука про текст.

Тема 2. Загальна характеристика тексту як лінгвістичного феномена. Поняття «текст» і «дискурс»

Тема 3. Властивості та функції тексту. Інтерпретація тексту

Тема 4. Особливості журналістського тексту. Жанри та стилі журналістського тексту

Тема 5. Квалітологія тексту

Тема 6. Структура тексту: принципи редакторського втручання

Тема 7. Заголовковий комплекс і рубрикація в тексті

Тема 8. Особливості перцепції та рецепції журналістського тексту

Тема 9. Категорії оцінки й аргументів у газетних текстах

Тема 10. Проблеми редакторської підготовки видання

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: екзамен.

Викладацький склад: Насмінчук І. А. – кандидат філологічних наук, доцент.

Перелік основної літератури:

1. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: Підручник / Ф. С. Бацевич. – К. : Видавничий центр «Академія», 2004. – 344 с.
2. Кондратенко Н. В. Текстознавство. Практикум: Навчально-методичний посібник / Н. В. Кондратенко. – Одеса, 2006. – 104 с.
3. Кухаренко В. А. Інтерпретація тексту / В. А. Кухаренко. – Вінниця : Нова книга, 2004. – 272 с.
4. Насмінчук І.А. Текстознавство: навч.-метод. посіб. / І.А.Насмінчук. – Кам'янець-Подільський : Оіюм, 2011. – 210 с.
5. Різун В. В. Аспекти теорії тексту / В. В. Різун, А. І. Мамалига, М. Д. Феллер. Нариси про текст : Теоретичні питання комунікації тексту. – К. : Редакційно-видавничий центр «Київський університет», 1998. – 336 с.
6. Серажим К. С. Текстознавство: підручник / К. С. Серажим. – К. : Видавничо-поліграфічний центр «Київський університет», 2008. – 527 с.
7. Текстознавство : навчальний комплекс для студентів-філологів (спеціалістів та магістрів) вищих навчальних закладів / уклад. О. В. Дуденко. – 3-є вид., переробл. – Умань : Видавничо-поліграфічний центр «Візаві», 2015. – 109 с.
8. Тимошик М. Книга для автора, редактора, видавця: Практичний посібник / М. Тимошик. – К. : Наша культура і наука, 2010. – 560 с.

ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Мета вивчення дисципліни у контексті підготовки фахівця певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Мета навчальної дисципліни «Журналістське розслідування» – ознайомити студентів з основними поняттями і теоретичними положеннями курсу; виробити вміння правильно й ефективно застосовувати їх на практиці, розуміти особливості сучасного інформаційного простору, володіти механізмом пошуку джерел інформації; оволодіти найхарактернішою рисою сучасної вітчизняної журналістики – налаштованістю не стільки на повідомлення новин, як на їх аналіз, дослідження, витлумачення подій, процесів, ситуацій, що відбуваються

Дисципліна інтегрується із такими курсами, як Історія української журналістики, Історія зарубіжної журналістики, Проблематика ЗМІ, Мова ЗМІ, Медіапланування, Етика роботи журналіста та ін.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

- розуміння студентами основного дару журналіста-розслідувача: це не просто фіксація події, а й бачення невидимих зв'язків, що існують між явищами, уміння визначати їх причини, оцінювати їх значимість, прогнозувати розвиток;
- розуміння передумов і причин виникнення журналістського розслідування;
- глибоке осмислення найхарактернішої риси сучасних журналістських розслідувань – традиційної націленості їх не стільки на висвітлення негативних явищ життя, як на причини їх появи, їх аналіз, дослідження, витлумачення подій, процесів, ситуацій, що відбуваються у зв'язку з цією подією;
- вивчення методології проведення журналістських розслідувань;

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Журналістське розслідування: тенденції і перспективи розвитку

Тема 1. Журналістське розслідування як жанр журналістики

Тема 2. Завдання і предмет розслідувальної журналістики

Тема 3. Специфіка пошуково-творчого процесу в роботі журналіста-розслідувача

Тема 4. Технологія журналістського розслідування

Тема 5. Особливості проведення інтерв'ю під час журналістського розслідування

Тема 6. Етика і безпека журналіста під час роботи над журналістським розслідуванням

Тема 7. Особливості проведення журналістського розслідування на тему «Замовне вбивство»

Тема 8. Особливості проведення журналістських розслідувань, пов'язаних із дотриманням прав і свобод людини

Тема 9. Особливості проведення журналістського розслідування справ, пов'язаних із корупцією

Тема 10. Особливості розслідування справ, пов'язаних із рейдерством.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ЕКТС: загальна кількість годин – 120. З них аудиторних – 40 год. (16 год. лекційних і 24 год. практичних). Самостійна підготовка – 80 год.

Форма семестрового контролю.

Залік

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Почапська Оксана Іванівна, кандидат наук із соціальних комунікацій

Перелік основної літератури

1. Агзамов Ф.И. Журналистское расследование активной личности: Учебное пособие. – Казань, 1989.
2. Берлин Майкл. Краткое руководство по проведению журналистского расследования. – М., 1989
3. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навчальний посібник / За заг. ред. В.Ф. Іванова. – К.: Академія Української преси, 2004. – 262 с.
4. Выборы и журналистское расследование. – М.: Институт развития избирательных систем, 2001.
5. Глушко О. Журналістське розслідування: історія, теорія, практика. Навчальний посібник. – К.: Арістей, 2006. – 144 с.
6. Еверетт Девід. Навчальний посібник репортера. – К.: IREX ПроМедіа, 1999.
7. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – Л.: ПАІС, 2004. – С. 158-184.
8. Журналистское расследование: от замысла до воплощения / Под общей редакцией М.Н. Сивашевой. – СПб., 2006.
9. Константинов А. Журналистское расследование. – Санкт-Петербург: Издательский дом «Нева», 2001. – 383 с.
10. Константинов А. Журналистское расследование. История метода и современная практика. – М.: Олма-Пресс, 2003. – 480 с.
11. Мурикан Жак. Журналістське розслідування. – К.: ІМІ, 2003. – С. 11-66.
12. Тертычный А. Расследовательская журналистика. – М.: Аспект Пресс, 2002. – С. 100-382.
13. Хоменок О.С., Бурмагін О.О., Іванова К.Б., Рибка Є.М., Томіленко С.А. Журналістське розслідування: навчальний посібник для початківців. / За заг. ред. О.Хоменка. – Мелітополь, 2008. – 182 с.

ХУДОЖНЄ РАДІОМОВЛЕННЯ

Дисципліна «Художнє радіомовлення» покликана висвітлити закони діяльності художнього радіомовлення на теоретичному та практичному рівнях. У межах курсу дається уявлення про поняття художнього радіомовлення, принципи діяльності радіожурналіста, зумовлені особливістю способів впливу радіо на аудиторію, закони створення програмного радіопродукту в межах жанрової системи художнього радіомовлення.

Мета вивчення навчальної дисципліни: ознайомити студентів зі специфікою принципів і законів діяльності художнього радіомовлення; структурувати знання про систему зв'язків ЗМІ, обґрунтувавши специфіку художнього радіомовлення; навчити студентів вільно володіти теоретичними і практичними знаннями в жанрі художнього радіомовлення, орієнтуючись на потреби і смаки сучасної радіоаудиторії.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами: Художньо-публіцистичні жанри; Журналістський фах: радіовиробництво.

Заплановані результати навчання:

ЗНАННЯ

- особливостей художнього радіомовлення в системі ЗМІ;
- основних історичних етапів функціонування художніх радіопрограм;
- функціональної системи художнього радіомовлення;
- жанрово-стильового спектру радіожурналістики;
- особливостей взаємодії з радіоаудиторією.

УМІННЯ

- складати сценарний план передачі;
- розробляти концепцію програм художнього радіомовлення;
- правильно озвучувати матеріал для радіопередачі (дикція, чітка, правильна вимова).

НАВИЧКИ

- здобути навички, які необхідні для роботи над художніми жанрами на радіо і використовувати їх на практиці;
- аналізувати практичний матеріал художнього радіомовлення.

ІНШІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

- всебічно використовувати набуті знання в умовах динамічності сучасного радіопростору;
- застосовувати практичні рекомендації у процесі створення професійного та конкурентного програмного радіопродукту.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Художнє радіомовлення в системі медійних засобів

Тема 1. Загальна характеристика художніх жанрів радіомовлення.

Тема 2. Радіозамальовка як мала форма малюнка.

Тема 3. Документально-художня природа радіонарису.

Тема 4. Радіонарис – провідний художній жанр на радіо.

Тема 5. Методика підготовки радіонарису. Творчі етапи роботи над радіонарисом.

Тема 6. Поняття про жанр радіокомпозиції. Призначення і жанрові особливості радіокомпозиції.

Тема 7. Радіовистава як вид радіомистецтва. Радіовистава: історико-культурні особливості розвитку. Призначення і жанрові особливості радіовистави. Методика підготовки радіовистави.

Тема 8. Радіодрама (радіоп'єса). Різновиди оригінальної радіодрами (радіоп'єси). Засоби створення радіообразу в радіодрамі.

Тема 9. Радіофільм. Методика підготовки радіофільму. Авторське «Я» у радіофільмі.

Тема 10. Виразальні засоби художнього радіомовлення.

Тема 11. Сучасні тенденції розвитку художнього радіомовлення.

Тема 12. Актуальні проблеми в полі зору майбутніх журналістів.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: практичних – 40, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: Насмінчук І. А. – кандидат філологічних наук, доцент.

Перелік основної літератури:

1. Карпенко В.О. Журналістика: Основи професійної комунікації: навчальний посібник / В.О. Карпенко. – К. : Нора-прінт, 2002. – 348 с.

2. Лизанчук В.В. Основи радіожурналістики: Підручник / В.В.Лизанчук. – К. : Знання, 2006. – 628 с.
3. Миронченко В. Я. Основи інформаційного радіомовлення: Підручник В.Я. Миронченко. – К. : ІЗМН, 1996. – 440 с.
4. Хоменко І.А. Оригінальна радіодрама: Навч.посібник / За ред. В.Я.Миронченка / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – К., 2002. – 320 с.
5. Хоменко І. Художнє радіомовлення і шлях до відкритого суспільства / І. Хоменко. – Київ : Київський національний університет, 2014. – 384 с.

Блок 2

ТЕОРІЯ СПРИЙМАННЯ ТА РОЗУМІННЯ ТВОРУ

Мета вивчення навчальної дисципліни: ознайомити студентів з основними особливостями розуміння текстів мас-медіа, специфіки їх сприйняття різною аудиторією, сформувані у студентів уміння застосовувати набуті знання у практичній діяльності під час написання журналістських матеріалів різних жанрів.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як Літературна праця журналіста, Теорія твору і тексту, Публіцистика.

Компетентності:

знання:

- тематичної, композиційної, емоційно-експресивної структури твору;
- можливостей варіативності структурних засобів;
- особливостей публіцистичного стилю;
- термінів, що стосуються цієї дисципліни.

уміння:

- користуватися термінами (архітектоніка, факт, твір, текст, структура, дискурс тощо);
- правильно будувати загальну структуру журналістського твору;
- користуватися під час написання матеріалу різними засобами для його адекватного сприймання й розуміння.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Теорія сприймання та розуміння твору

1. Поняття про твір. Поняття про текст. Співвідношення понять «твір» і «текст».
2. Єдність змісту й форми тексту. Інтертекстуальність.
3. Образ автора твору. Образ читача як особистості й аудиторії. Взаємодія автора й читача у творі.
4. Специфіка журналістського твору. Особливості організації журналістського тексту.
5. Робота над журналістським твором. Публіцистичний стиль.
6. Поняття про структуру тексту. Типологічна структура. Тематична структура. Тематична авторська структура.
7. Фактологічна структура. Факт як основа журналістського твору.
8. Композиційна структура. Поняття про композицію. Проблеми композиції журналістського тексту. Композиційні форми в різних жанрах журналістики.
9. Архітектонічна авторська структура.
10. Інформаційна структура. Інформаційна авторська структура.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 год. самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Валгина, Н.С. Теория текста. Москва, Логос. 2003. – 173 с.
2. Карпенко В.О. Журналістика: Вступ до фаху, К.: Університет «Україна», 2010.
3. Нариси про текст. Теоретичні питання комунікації і тексту. – К. : РВЦ «Київ. ун-т», 1998. – 335 с.
4. Різун В. В. Літературне редагування : підручник. – Київ : Либідь, 1996. – 300 с.
5. Серажим К. Текстознавство: навч.-метод. посіб.; – К. : Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка., 2012. – 187 с.

ФАКТЧЕКІНГ

Опис (анотація): Фактчекінг – це дисципліна, яка дає уявлення про особливості роботи журналіста-фактчекера, формує навички користування законодавством для захисту журналістів-фактчекерів, дозволяє практично опанувати навички проведення журналістських розслідувань за відкритими базами даних, окрім того, фактчекінг виробляє навички перевірки фактів, розрізнення фактів і оціночних суджень.

Тип: цикл дисциплін загальної підготовки (вибіркова).

Термін вивчення: 3 курс (5 семестр).

Кількість кредитів: 4 кредити ECTS: всього 120 год., з них: денна форма навчання – 40 год. аудиторних: 16 год. лекційних, 24 год. практичних занять.

Викладацький склад: кандидат наук із соціальних комунікацій, доцент кафедри журналістики Почапська О.І.

Мета курсу: ознайомити студентів з основними поняттями і теоретичними положеннями курсу; виробити вміння правильно й ефективно застосовувати їх на практиці, розуміти особливості сучасного інформаційного простору, володіти механізмом пошуку джерел інформації; оволодіти найхарактернішою рисою сучасної вітчизняної журналістики – налаштованістю не стільки на повідомлення новин, як на їх аналіз, дослідження, витлумачення подій, процесів, ситуацій, що відбуваються; оволодіння навичками верифікації інформації та роботи з відкритими базами даних; набуття навичок відокремлення фактів від думок і оціночних суджень.

Основні завдання дисципліни:

- забезпечити розуміння студентами понять «факт», «оцінка», «судження», а також навчити систематично перевіряти факти;
- ознайомити студентів з передумовами і причинами виникнення фактчекінгу;
- забезпечити глибоке осмислення найхарактернішої риси сучасних журналістських фактчек-розслідувань – критичного мислення, яке дозволяє розуміти основні маніпулятивні тенденції сучасних політиків;
- вивчити особливості проведення фактчекінгу і роботи з відкритими базами даних.

Результати навчання: студенти **мають знати** специфіку фактчек-розслідування в системі сучасної онлайн-журналістики; систему функцій сучасного фактчекінгу; методи і прийоми фактчекерів; особливості роботи із відкритими базами даних; новітні комп'ютерні технології для проведення фактчек-розслідування. Студенти **мають уміти** всебічно використовувати набуті знання в умовах сучасної корумпованості і злочинності у суспільстві; вміло оперувати отриманою інформацією, використовуючи при цьому тільки чесні методи.

Перелік основної літератури:

1. Агзамов Ф.И. Журналистское расследование активной личности: Учебное пособие. – Казань, 1989.
2. Берлин Майкл. Краткое руководство по проведению журналистского расследования. – М., 1989
3. Вайшенберг З. Новинна журналістика: Навчальний посібник / За заг. ред. В.Ф. Іванова. – К.: Академія Української преси, 2004. – 262 с.
4. Выборы и журналистское расследование. – М.: Институт развития избирательных систем, 2001.
5. Глушко О. Журналістське розслідування: історія, теорія, практика. Навчальний посібник. – К.: Арістей, 2006. – 144 с.
6. Еверетт Девід. Навчальний посібник репортера. – К.: IREX ПроМедіа, 1999.
7. Здоровега В. Теорія і методика журналістської творчості: Підручник. – Л.: ПАІС, 2004. – С. 158-184.
8. Журналистское расследование: от замысла до воплощения / Под общей редакцией М.Н. Сивашевой. – СПб., 2006.
9. Константинов А. Журналистское расследование. – Санкт-Петербург: Издательский дом «Нева», 2001. – 383 с.
10. Константинов А. Журналистское расследование. История метода и современная практика. – М.: Олма-Пресс, 2003. – 480 с.
11. Мурікан Жак. Журналістське розслідування. – К.: ІМІ, 2003. – С. 11-66.
12. Тертычный А. Расследовательская журналистика. – М.: Аспект Пресс, 2002. – С. 100-382.

13. Хоменок О.С., Бурмагін О.О., Іванова К.Б., Рибка Є.М., Томіленко С.А. Журналістське розслідування: навчальний посібник для початківців. / За заг. ред. О.Хоменка. – Мелітополь, 2008. – 182 с.
14. 1. Блек К. 16 правил журналістського розслідування від експерта Лондонського Бюро розслідувальної журналістики // MediaSapiens. – 15.04.2016. — Режим доступу : http://osvita.media.sapiens.ua/ethics/standards/16_pravil_zhurnalistskogo_rozsliduvannya_vid_eksperta_londonskogo_byuro_rozsliduvalnoi_zhurnalistiki. – Дата доступу: 21.01.2018.
15. Іванов В. Ф. Вимоги до роботи з фактами та джерелами інформації в мас-медіа // Інформаційне суспільство. – Вип. 22. – 2015. – С. 17–20.
16. Рябічев В. Л. Верифікація контенту в соціальних медіа // Актуальні питання масової комунікації. – №18. – 2015. – С. 44–61.
17. Сісіна Л. Традиційні та інноваційні ресурси для верифікації інформації та їх використання в роботі інформаційно-аналітичних підрозділів бібліотек // Наукові праці Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського. – Вип. 46. – 2017. – С. 387–409.
18. Ященко Л. Інформаційно-аналітична діяльність : конспект лекцій. – Одеса: ОНПУ, 2014. – Режим доступу : http://ou.ua/upload/files/hsf/dsia/KL_IAD.pdf. – Дата доступу: 21.01.2018.
19. A Project of The Annenberg Public Policy Center. – Режим доступу : <https://www.factcheck.org/our-process>. – Дата доступу: 21.01.2018.
20. Adair B., Holan A. D. The Principles of PolitiFact, PunditFact and the Truth-O-Meter. – Режим доступу : <http://www.politifact.com/truth-o-meter/article/2013/nov/01/principlespolitifact-punditfact-and-truth-o-meter>. – Дата доступу: 21.01.2018.
21. Chokshisept N. How to Fight ‘Fake News’ (Warning: It Isn’t Easy) // The New York Times. – 18 Sept. – 2017. – Режим доступу : <https://www.nytimes.com/2017/09/18/business/media/fight-fake-news.html>. – Дата доступу: 21.01.2018.

ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ЛІТЕРАТУРНОГО ПРОЦЕСУ

Мета курсу – вияв домінантних напрямків розвитку сучасного літературного процесу, вивчення принципів рецептивної естетики, вироблення навичок орієнтації в літературному просторі кінця ХХ століття-початку ХХІ ст.

Основним **завданням** вивчення дисципліни є

- вияв і вивчення «джерел», що визначили сучасну літературну ситуацію;
- аналіз проблеми взаємодії теоретичних моделей і художньої практики в літературі кінця ХХ ст.;
- розкриття специфіки сучасної естетики й поезики;
- вивчення індивідуальних авторських моделей.

Предметом Курсу є поглиблене вивчення основних тенденцій розвитку літератури межі ХХ–ХХІ ст. і містить в собі широкий і різнобічний матеріал, зумовлений складністю і невпорядкованістю культурно-історичної ситуації, методологічною перебудовою сучасного літературознавства.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни.

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент має:

В результаті вивчення дисципліни студент

має знати:

– загальні закономірності та специфічні чинники розгортання літературного процесу межі ХХ – ХХІ ст.

– характерні проблемно-тематичні та стилістичні риси творчості сучасних українських письменників

– зміст творів сучасної української літератури ХХ ст., вивчення яких передбачене програмою курсу

– основні літературознавчі концепції, спрямовані на осмислення особливостей розвитку сучасної української літератури.

має вміти:

– характеризувати основні рушійні чинники розвитку літератури межі ХХ–ХХІ ст.;

– оцінювати окремі художні явища сучасної української літератури та висвітлювати їхнє значення для цілого літературного процесу;

– оперувати відповідною літературознавчою термінологією, поданою в словнику програми;

– аналізувати художні твори сучасної української літератури з погляду їх естетичної вартості, культуротворчої цінності тощо;

– застосовувати сучасні літературознавчі практики до аналізу художніх творів, вивчення яких передбачене програмою курсу.

Міждисциплінарні зв'язки: Курс є необхідною складовою вивчення комплексу гуманітарних дисциплін, що включені до програми підготовки бакалаврів із зазначеної спеціальності. Вивчення дисципліни є важливим з огляду на її практичну спрямованість. Засвоєння матеріалу цього курсу є надзвичайно важливим, адже розглядає особливості розгортання літературного процесу на межі ХХ–ХХІ ст., включаючи історико-культурний аналіз основних рушійних чинників формування сучасного українського культурного простору (переосмислення канону класичної української літератури, пошук нових ідентифікаційних контекстів в умовах постгуманізму тощо), а також систематичне вивчення культурно значимих художніх творів, написаних наприкінці ХХ – на початку ХХІ ст.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Сучасний літературний процес

Тема 1. Сучасний світовий літературний процес за кордоном: основні тенденції розвитку

Межа «сучасності». Сміслові доміанти сучасної культури. Характер настигності «модернізм – постмодернізм». Уроки модерністів (Кафка, Пруст, Джойс) та їх корекція авангардом. Досвід «інтелектуального роману». «Центр і периферія» в культурі: маргінальність як фактор розвитку літератури ХХ ст. Різноманіття «реалізму ХХ ст.» і його значущість для розвитку літератури майбутнього.

Тема 2. Постмодернізм: основні теорії. Оповідна стратегія постмодерністського тексту

«Ситуація постмодерну» – теоретичні аспекти вивчення сучасної літератури. Криза історії і теорії літератури в сучасному літературознавстві. «Пошуки методу». Криза детермінізму. Естетика величного. Переосмислення літературної комунікативної ситуації. «Подвійне кодування» тексту: іронія і пародія в сучасній літературі. Код культури і його переосмислення постмодерністським мисленням. Фрагментарність оповіді. Нонкласичність постмодерну. Варіанти метанарративів. «Горизонт очікування». Інтертекстуальність як спосіб існування культури. Авторська і читацька інтертекстуальність. Типи міжтекстових взаємодій. «Цитатне мислення». Оповідні стратегії «постмодерністського тексту». Дж. Фаулз «Жінка французького лейтенанта». М. Кундера «Безсмертя». Ф. Бегбедер «Французький роман».

Тема 3. «Інші літератури»: масова література і сучасний літературний процес.

Елітарна і масова культура. Маскультура як сюжет літератури. Пародіювання «формульних штампів» серйозною літературою: мотиви й наміри. Поетика масової літератури: організація сюжету, тип героя. Пауло Коельо «Алхімік».

Тема 4. Література як індустрія

Світові літературні премії: історія заснування, найвідоміші лауреати. Нобелівська премія з літератури, премія «Букер», Гонкурівська премія, Премія Брема Стокера, премія Франца Кафки, премія Франческо Петрарки, Шевченківська премія. Література та Інтернет. Поняття про «мережеву» літературу.

Тема 5. Сучасний театр

Театр абсурду. Гротеск, надмірна театральність, концептуальність, візуальність, карнавалізація і буфонада, іронія як основна драматургія. Драма Тома Стоппарда «Розенкранц і Гільденстерн мертві».

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: практичних – 40; самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: Загоруйко Н.А. – асистент кафедри журналістики, кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Андреев Л.Г. Литература XX столетия и «конец века» // Вестник МГУ. – Сер.9. Филология. – 1994. – № 5.
2. Андреев Л.Г. От «Заката Европы» к «Концу истории» // «На границах». Зарубежная литература от средневековья до современности – М., 2000. – С.240-255.
3. Барт Р. Избранные работы. Семиотика. Поэтика. – М., 1989.
4. Барт Р. S/Z. – М., 1994.

5. Берг М. Литературократия. Проблема присвоения и перераспределения власти в литературе. – М., 2000.
6. Бурдые П. Поле литературы // НЛО. – 2000. – №45. – С.22-87.
7. Ванштейн О.Б. Сопротивление теории или эстетика чтения // Вопросы литературы. – 1990. – № 5. – С.88-93.
8. Вельш В. «Постмодерн». Генеалогия и значение одного спорного понятия // Путь. – 1992. – №1. – С.109-135.
9. Затонский Д. Постмодернизм в историческом интерьере // Вопросы литературы. – 1996. – № 3.
10. Затонский Д. Постмодернизм: гипотезы возникновения // ИЛ. – 1996. – №2.
11. Затонский Д.В. Модернизм и постмодернизм. – Харьков, 2000.

ВИБІР З ПЕРЕЛІКУ СОЦІОЛОГІЯ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Метою курсу є вивчення функціонування масової комунікації в сучасному соціумі, соціологічних методів дослідження цієї діяльності, формування системного комплексу знань в цій сфері.

Перелік компетенцій, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної дисципліни. Сфера реалізації здобуття компетенцій під час трудовлаштування.

Освоюючи курс «Соціологія масових комунікацій», студенти засвоюють передбачені освітньо-професійною програмою знання і на цій основі набувають необхідних вмінь, навичок та компетенцій:

- засвоюють знання і розуміння особливостей функціонування масової комунікації, зокрема ЗМК, в різних сферах соціального спілкування, різноманітних, стратегій, тактик і форм комунікації;
- формують уявлення про соціологію масової комунікації як потужний чинник розвитку цивілізації;
- отримують системний комплекс знань про інформаційну індустрію як соціальний інститут; вивчають вплив ЗМК на індивіда та соціум;
- проводять певні соціологічні дослідження та опановують методики, за допомогою яких можна досягнути якісні та кількісні характеристики ЗМК;
- вчаться реалізувати отримані знання в різних ситуаціях соціально-трудової, культурної та навчальної сфер соціального спілкування;
- оволодівають прийомами формування науково-інформаційної та соціально-аксіологічної компетентності, креативними навичками і евристичними методами аналізу суспільних проблем і конфліктів;
- готуються до роботи в різних органах та сферах функціонування ЗМІ (газета, журнал, радіо, ТВ, соціальні мережі тощо).

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами.

Модуль 1

ТЕОРЕТИЧНИЙ ФУНДАМЕНТ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ.

Тема 1. Вступ. **Тема 2** Комунікатор та зміст масової комунікації. Комунікативний аспект у глобалізаційних процесах. **Тема 3** Етика і психологія мовленнєвої поведінки **Тема 4.** Мета і характер комунікації, її логіко-емоційні, етичні та психологічні первні. **Тема 5** Класифікація теорій комунікації та функції і ролі засобів її передавання. **Тема 6.** Засоби масової комунікації та їхні соціальні суб'єкти. **Тема 7.** Інформаційне суспільство та сучасна медіаекономіка. Інформаційні агентства світу в умовах глобалізації.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити, год. всього 120, ауд. - 40 год. аудиторних, з них — лекційних 20, практ. - 20, самост. - 80 год.

Форма семестрового контролю - екзамен

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання).

Семен Дмитрович Абрамович, доктор філологічних наук, професор, академік АН ВО України, завідувач кафедри слов'янської філології та загального мовознавства

Перелік основної літератури.

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація. – К. : Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2013. – СС. 16-20, 25-33, 194-198, 233-240.

2. Ахиярова К. Р. Роль СМІ в маніпулюванні людиною. – Эл.ресурс. – Р.доступа: http://magru.net/pubs/122/Rol_sredstv_massovoy_informatsii_SMI_v_manipulirovanii_lichnostyu.pdf.
3. Галлін Д., Манчіні П. Сучасні медіасистеми: три моделі відносин ЗМІ та політики. – К.: Наука, 2008. – 320 с.
4. Гриценко О.М. Мас-медіа у відкритому інформаційному суспільстві й гуманістичні цінності. – К.: ВПЦ “Київський університет”, 2002. - 203 с.
5. Єнін М.Н. Соціологія масової комунікації. Навч. посіб. за спец. «Соціологія», «Реклама та зв'язки з громадськістю». – Л.: ДЗ «ЛНУ імені Т. Шевченка», 2012. – 167 с.
6. Іванов В.Ф. Соціологія масової комунікації. Навч. посіб.– К.: Центр вільної преси, 1999. – 210 с.
7. Квіт С. М. Масова комунікація. – К.: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. – 206 с.
8. Миллер Э. Д. Шарлоттский проект. Как помочь гражданам взять демократию в свои руки.– М.: Национальный институт прессы, Издательство "ВИОЛАНТА", 1998. – Сс. 11, 13, 16.
9. Москаленко А. З., Губерський Л. В. та ін. Масова комунікація: Підручник / – К.: Либідь, 1997. – 216 с.
10. Різун В. В. Теорія масової комунікації. – К.: Просвіта, 2008. – 260 с.
11. Сиберт Ф., Шрамм У., Питерсон Т. Четыре теории прессы. – М.: Национальный институт прессы, Вагриус, 1998. – 224 с.
12. Ткач Л.М., Клименкова В. О. Семіотичний аспект маніпуляції свідомістю через рекламу та засоби масової комунікації // Молодий вчений. – 2016. – № 1(2). – С. 126–130.
13. Тоффлер Е. Третья хвиля. – К. : ВД «Всесвіт», 2000. – 480 с.
14. Фромм Э. Иметь или быть? – М.: Прогресс, 1986.– 237 с.
15. Чічановський А. А., Старіш О. Г. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем: Підручник. – К.: Грамота, 2010. – 568 с.

ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців спеціальності 061 Журналістика – забезпечити формування системних уявлень про сутність інформаційного суспільства, його структуру, зміст та актуальні проблеми розвитку. **Курс пов'язаний з такими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців, як:** соціально-політичні студії, теорія масової інформації, комунікаційні технології.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни: знання методологічних основ, історичного генезису теорій і концепцій інформаційного суспільства, їхнього змісту; розуміння значення інформації в розвитку сучасного інформаційного суспільства, потенціалу інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ) для оптимізації розвитку суспільства; знання основних складових політики держави та міжнародного співробітництва у сфері інформаційного суспільства, особливостей формування міжнародної стратегії розвитку глобального інформаційного суспільства та розвитку політичної стратегії України щодо інформаційного суспільства; здатність здійснювати аналіз державної політики в сфері інформаційного суспільства. **Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування:** діяльність у галузі інформаційної політики та безпеки.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль 1. Теорія інформаційного суспільства

1. Інформаційне суспільство як стадія розвитку цивілізації.
2. Інформатизація суспільства як чинник побудови інформаційного суспільства.
3. Проблематика інформаційного суспільства в сучасних концепціях суспільного розвитку.
4. Футурологічні концепції інформаційного суспільства.
5. Міжнародна політика розвитку інформаційного суспільства.
6. Основні етапи й проблеми формування глобального інформаційного суспільства.

Змістовий модуль 2. Соціально-економічні, політичні та культурні аспекти розвитку інформаційного суспільства

7. Людський потенціал та інноваційна економіка в інформаційному суспільстві.
8. Соціальні суперечності інформаційного суспільства.
9. Якість життя в інформаційному суспільстві.
10. Гуманітарні проблеми інформаційної безпеки.

11. Наука й освіта в інформаційному суспільстві.
12. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю: екзамен.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання навчальної дисципліни: Громик Лариса Іванівна, кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Вершинская О. Н. Информационно-коммуникационные технологии и общество. Москва : Наука, 2007. 203 с.
2. Інформаційне суспільство. Шлях України. Київ, 2004. 289 с.
3. Кастельс М. Інформаційне суспільство та держава добробуту. Фінська модель / пер. з англ. Київ, 2006. 256 с.
4. Маруховський О. О. Інформаційне суспільство: теоретико-концептуальні засади : навч. посіб. Київ : Університет економіки та права «КРОК», 2007. 136 с.
5. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки : Закон України. *Урядовий кур'єр*. 2007. № 28. 1 лютого.
6. Чиж І. Україна: шлях до інформаційного суспільства. Київ : Либідь, 2004. 287 с.
7. Чугунов А. В. Развитие информационного общества: теории, концепции и программы : учеб. пособ. Санкт-Петербург : Ф-т филологии и искусств СПбГУ, 2007. 98 с.

ПОЛІТИЧНА ЖУРНАЛІСТИКА

Політична журналістика – дисципліна, що висвітлює широке коло політичних явищ та політичних подій. Багато політичних проблем сучасної України є наслідком нефахової інформаційної політики. Тому професіоналізація політичної журналістики розглядається як одне з першочергових завдань, без вирішення якого неможливо зробити реальною інтеграцію України до європейської спільноти. Курс заснований на поєднанні теоретичних і прикладних знань, що забезпечують повноту уявлень по даному напрямку журналістики, і відповідно, необхідних для професійної журналістської діяльності знань і компетенцій, що дозволяють формувати інформаційну картину, пов'язану з внутрішньополітичним і міжнародним порядком денним. Детально вивчаються журналістика і політика як сфери професійної діяльності; політична проблематика в ЗМІ; жанри політичної журналістики; джерела політичної інформації; тенденції формування політичного порядку денного.

Мета вивчення навчальної дисципліни: створити цілісне уявлення про особливий різновид професійної діяльності — політичну журналістику.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Теорія масової комунікації, Теорія масової інформації, Комунікаційні технології, Соціально-політичні студії.

Заплановані результати навчання:

знання

- комплексу правових засад функціонування ЗМІ в умовах становлення демократичного суспільства;
- жанрових стандартів політичної журналістики;
- специфіки творчо-організаційної діяльності політичного журналіста.

уміння

- розрізняти аналітичні тексти політичного спрямування від прихованої реклами;
- розрізняти першочергові і вторинні політичні події;
- формулювати аналітичні тези, обґрунтовувати їх.

навички

- орієнтуватися в змісті політичної інформації (персоналіях, подіях, рішеннях);
- прогнозувати розвиток політичних подій і ситуацій;

інші компетентності

- працювати в жанрах політичної проблематики;
- професійно аналізувати методи, способи, засоби подачі політичної інформації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. ЗМІ як автономний політичний інститут

Тема 1. «Політична журналістика»: предмет і завдання курсу

Тема 2. ЗМІ в політичній структурі суспільства

Тема 3. Правові та етичні основи політичної журналістики

Тема 4. Політична журналістика як особливий різновид професійної діяльності журналіста

Тема 5. Результативність (ефективність і дієвість) політичної журналістики

Тема 6. Політична журналістика як творча діяльність

Тема 7. Типові форми газетно-журнальної політичної журналістики

Тема 8. Класична спадщина політичного репортажу

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: кандидат філологічних наук, доцент Насмінчук І.А.

Перелік основної літератури:

1. Дуцик Д. Політична журналістика / Діана Дуцик. — К. : Вид. дім „Києво-Могилянська акад.”, 2005. — 138 с.

2. Гриценко О., Кривошея. Г., Шкляр В. Основи теорії міжнародної журналістики / О. Гриценко, Г. Кривошея, В. Шкляр. — К. : Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2002. — 304 с.

3. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості / В.Здоровега. — Л. : ПАІС, 2000. — 180 с.

4. Моисеев В. А. Журналистика и журналисты / В. Моисеев. — К. : Дакор., 2002. — 400 с.

5. Політична проблематика ЗМІ: Хрестоматія політичного портрета / Упор., автор науково-методичного супроводу Воронова М. Ю. — К. : „Промінь”, 2011. — 200 с.

ГЛОБАЛІСТИКА

Опис (анотація): міждисциплінарна галузь наукових досліджень, спрямованих на виявлення сутності, тенденцій і причин процесів глобалізації, інших глобальних процесів і проблем, пошук шляхів утвердження позитивних та подолання негативних для людини і біосфери наслідків цих процесів. Іншими словами, це комплексна наукова дисципліна, що вивчає загальні об'єктивні закономірності розвитку людства і моделі керованої світової системи в синтезі, єдності та взаємодії трьох основних сфер: глобальної екології, соціальної та економічної діяльності людини в епоху антропогенно перевантаженої Землі.

Тип: дисципліна соціально-гуманітарної та економічної підготовки (вибіркова).

Термін вивчення: 3 курс (6 семестр).

Кількість кредитів: 4 кредити ECTS: всього 120 год., з них – денна форма навчання: 40 год. аудиторних, 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять.

Викладацький склад: кандидат політичних наук, доцент Віннічук Ольга Василівна.

Мета курсу: формування знань студентів про роль та значення глобальних процесів у сучасному суспільстві

Основними завданнями вивчення дисципліни “Глобалістика” є:

• проведення порівняльного аналізу соціокультурних цінностей світових цивілізацій: становлення нового універсалізму через розуміння багатогранності планетарного буття;

• дослідження стратегій міжцивілізаційних взаємодій, обґрунтування гуманітарного мирного будівництва;

• розкриття питання становлення ідей гуманістичного глобалізму як альтернативи уніформізму і гегемонізму в глобальному світі;

• дослідження можливих деформацій розвитку в процесі глобалізації (обмін «антицінностями» масової культури, нееквівалентний інформаційний обмін тощо);

• аналіз сучасних трансформацій політичної сфери;

• з'ясування шляхів формування нової конфігурації світового товариства;

• розкриття тенденції функціонування системи глобального управління.

Результати навчання: Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні знати:

- основні закономірності та особливості процесу глобалізації;

- політичний розвиток основних світових цивілізацій;

- правила ведення політичного діалогу;

- основні напрямки сучасних глобальних трансформацій;

- альтернативи світового розвитку;
- напрямки діяльності антиглобалістів;
- понятійний апарат.

вміти:

- володіти матеріалом з політичної глобалізації;
- працювати з джерелами та монографічною літературою;
- робити аналіз політичних процесів, подій.

Методи оцінювання.

Оцінка “відмінно” ставиться за умови повних і вичерпних відповідей студента на запитання, демонстрації високого рівня теоретичної і практичної підготовки.

Оцінка “добре” виставляється за наявності несуттєвих помилок в відповідях студента.

Оцінка “задовільно” ставиться при суттєвих недоліках при формуванні відповіді на теоретичні і практичні завдання, за відсутності уміння ілюструвати прикладами основні теоретичні положення.

Оцінка “незадовільно” ставиться у тому разі, коли студент не володіє фактичним матеріалом і має низький рівень теоретичної підготовки.

Форма підсумкового контролю: залік.

Перелік основної літератури.

1. Бебик В.М. Інформаційно-комунікативний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології, техніка публік рилейшнз: Моногр. / В. М. Бебик . – К.: МАУП, 2005. – 356 с.
2. Бебик В.М. Сучасна глобалістика: провідні концепції і модерна практика: Навч. посібник / В. М. Бебик, С. О. Шергін, Л. О. Дегтерьова. – К.: Університет «Україна», 2006. – 208 с.
3. Богомолов Б.А. Глобализация: Некоторые подходы к осмыслению феномена / Б. А. Богомолов // Весник Московского ун-та; сер.12. Полит. Науки. – 2004. - №3. – С.105 – 118.
4. Василенко И.А. Политическая глобалистика / И. А. Василенко. – М.: Логос, 2003. – 360 с.
5. Глобалистика. Персоналии, организации, издания: энциклопедический справочник / Гл. ред., сост. И. В. Ильин, И.И. Мазур, А. Н. Чумаков. – М.: Альфа – М, 2012. – 432 с.
6. Дергачев В. А. Глобалистика / В. А. Дергачев. – М.: ЮНИТА – ДАНА, 2005. – 303 с.
7. Кочетов Э. Г. Глобалистика: Теория, методология, практика / Э. Г. Кочетов. – М.: Прогресс, 2002. – 684 с.
8. Лукашевич В.М. Глобалістика: Навч. посібник. 2-ге видання / В. М. Лукашевич. – Львів: Новий світ – 2000, 2005. – 440 с.
9. Муза Д.Е. Введение в глобалистику: Учебное пособие / Д. Е. Муза. – Донецк: ДонНТУ, 2010. – 240 с.
10. Панарин А.С. Глобальное политическое прогнозирование в условиях стратегической нестабильности / А. С. Панарин. – М.: Эдиториал УССР, 1999. – 272 с.
11. Прыкин Б. В. Глобалистика / Б. М. Прыкин. – М.: Юнити – Дана, 2007. – 464 с.
12. Скаленко А.К. Глобалізація ХХІ: реалії і концепції / А. К. Скаленко // Діалог цивілізацій. – К., 2003. – С. 146 – 156.
13. Чешков М. А. Глобалистика как научное знание. Очерки теории категориального аппарата / М. А. Чешков. – М.: НОМФО, 2005. – 224 с.
14. Чумаков А.Н. Глобалистика в системе современного научного знания / А. Н. Чумаков // Вопросы философии. – Режим доступу: http://vphil.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=573&Itemid=52

4 КУРС

РЕГІОНАЛЬНА ЖУРНАЛІСТИКА

Мета вивчення дисципліни у контексті підготовки фахівця певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Метою навчальної дисципліни «Регіональна журналістика» є формування комплексного професійного погляду на регіональну журналістику; формування навичок аналітично, критично та неупереджено вивчати особливості та тенденції висвітлення у різних медіа-ресурсах проблем, що стосуються конкретного регіону; формування вмінь застосовувати набуті навички у практичній та професійній діяльності журналіста регіонального ЗМІ, редактора, медіа-спеціаліста.

Дисципліна інтегрується із такими курсами, як Історія української журналістики, Історія зарубіжної журналістики, Проблематика ЗМІ, Мова ЗМІ, Медіапланування та ін.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

- здійснення моніторингу засобів масової комунікації;
- робота з великими масивами інформації, щоб виявляти специфічний та тематичний медіапродукт;

- аналіз журналістських й інших матеріалів медійного змісту;
- узагальнення тенденцій розвитку конкретних видань, видів та галузей медіапростору;
- вміння готувати аналітичні доповіді, есе, статті з досліджуваної проблеми, проблематики;
- вміння писати власні критичні матеріали, давати усні фахові коментарі.

Дані компетентності є базовими для роботи на посаді журналіста, редактора, медіауправлінця в регіональних і центральних ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Регіональна журналістика: тенденції і перспективи розвитку

Тема 1. Місце «Регіональної журналістики» в системі журналісткознавчих дисциплін.

Тема 2. Якість і проблемність матеріалів у регіональних ЗМІ.

Тема 3. Особливості висвітлення політичної проблематики у регіональних ЗМІ. Проблема замовних матеріалів і рекламних публікацій.

Тема 4. Особливості висвітлення військової проблематики у регіональних ЗМІ. Стратегія іміджування сучасної української армії.

Тема 5. Особливості висвітлення енергетичної проблематики в регіональних ЗМІ.

Тема 6. Соціальна проблематика в регіональних ЗМІ.

Тема 7. Соціальна відповідальність регіонального журналіста. Вимоги до роботи журналіста.

Тема 8. Стратегія управління регіональним засобом масової комунікації.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: загальна кількість годин – 120. З них аудиторних – 40 год. (18 год. лекційних і 22 год. практичних). Самостійна підготовка – 80 год.

Форма семестрового контролю: залік

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання): Почапська Оксана Іванівна, кандидат наук із соціальних комунікацій

Перелік основної літератури

1. Журналістика та медіа: довідник // За ред. Вайшенберга З., Кляйнштойберга Г. та ін. – К., 2011. – 529 с.
2. Іванов В., Сердюк В. Журналістська етика: підруч. для студ. вищ. навч. закл. - К. : Вища школа, 2006. - 231 с.
3. Мас-медіа на перехідному етапі: система мас-медіа, політична комунікація, аспекти журналістики, методи дослідження / ред. Р. Блюм. - К.: Центр вільної преси, Інститут журналістики КНУ ім. Тараса Шевченка, 2001. - 287 с.
4. Медіаосвіта та медіаграмотність / Упор. В.Ф.Іванов, О.В.Волошенко. – К., 2002. – 352 с.
5. Медіаосвіта та медіаграмотність як актуальні тенденції виховання сучасної молоді / Іванова Т. В., Іванов В. Ф. // Педагогіка і психологія : Науковотеоретичний та інформаційний вісник Національної академії педагогічних наук України. - 2013. - N 2. - С. 46-55.
6. Михайлин І.Л. Основи журналістики: підручник [для студ. вищ. навч. закл.] - 5-те вид., переробл. та доп. - К. : Центр учбової л-ри, 2011. - 494 с.
7. Михайлюта В. Медіакритика як навчальний предмет в контексті історичних та теоретичних журналістських дисциплін / Методика викладання історикожурналістських дисциплін і професійні потреби. Матеріали секційного засідання кафедри історії журналістики Міжнародної наукової конференції «Журналістика 2008» : українське журналісткознавство, освіта, термінологія і стандарти». – К., 2008. – С. 42–44.
8. Різун В. Журналістська освіта в Україні // Українське журналісткознавство. / В. В. Різун. – К. : Інститут журналістики, 2001. – Вип. 2. – С. 43–48.
9. Сучасний медіа-менеджмент. Шлях роздержавлення української преси / ред.: В. Іванов, Н. Ланге. – К.: фонд Конрада Аденауера, 2007. - 122 с.

Мета вивчення дисципліни у контексті підготовки фахівця певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Метою навчальної дисципліни «Медіакультура, медіаосвіта» є ознайомлення студентів з основними поняттями, що включає у себе «медіакультура»; розгляд основних аспектів формування медіакультури суспільства; виявлення основних концептів, що формують медіакультуру суспільства; на основі моніторингу визначення тенденції розвитку медіакультури на основі таких підходів: медіаграмотності, медіаосвіти та медіакритики.

Дисципліна інтегрується із такими курсами, як Історія української журналістики, Історія зарубіжної журналістики, Проблематика ЗМІ, Мова ЗМІ, Медіапланування, Етика роботи журналіста та ін.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

- вміння здійснювати пошук основних проблем та формування можливостей їх вирішення для розвитку якісно нової медіакультури суспільства;

- проведення моніторингу на задану тему/проблему;

- визначення основних важелів впливу на формування медіакультури;

- застосування ідеї та концепції у власній практичній діяльності

Дані компетентності є базовими для роботи на посаді журналіста, редактора, медіауправлінця в регіональних і центральних ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Медіакультура, медіаосвіта: тенденції і перспективи розвитку

Тема 1. Місце «Медіакультури, медіаосвіти» в системі журналістичнознавчих дисциплін.

Тема 2. Основні поняття і терміни.

Тема 3. Медіакультура в системі соціальних комунікацій.

Тема 4. Медіаосвіта і медіаграмотність.

Тема 5. Інформаційна політика суспільства як координатор розвитку медіакультури.

Тема 6. Інформаційна культура суспільства.

Тема 7. Медіаграмотність як запорука формування якісної медіаосвіти.

Тема 8. Інформаційні ресурси, що сприяють підвищенню медіакультури суспільства.

Тема 9. Медіапортал MediaSapiens як ретранслятор проблем медіаосвіти.

Тема 10. Професійна культура журналіста і її вплив на медіакультуру загалом.

Тема 11. Моніторинг медіакультури суспільства.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ЕКТС: загальна кількість годин – 120. З них аудиторних – 40 год. (18 год. лекційних і 22 год. практичних). Самостійна підготовка – 80 год.

Форма семестрового контролю.

Залік

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Почапська Оксана Іванівна, кандидат наук із соціальних комунікацій

Перелік основної літератури

1. Бебик В. М. Глобальне інформаційне суспільство: поняття, структура, комунікації / В. М. Бебик // Інформація і право. – 2011. – № 1 (1). – С. 41–49.

2. Білан Н. І. Соціальні комунікації в інформаційному суспільстві / Н. І. Білан // Наукові записки Інституту журналістики. – Т. 56. – 2014. – лип.– вер. – С. 171–175.

3. Гнатюк С. Актуальні проблеми державної інформаційної політики в Україні [Електронний ресурс] / С. Гнатюк. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/monitor/april08/3.htm>

4. Іванов Д. В. Проблеми формування професійної культури українського журналіста в умовах сучасного медіа-простору [Електронний ресурс] / Д. В. Іванов. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1336>

5. Іванов В., Волошенюк О., Кульчинська Л. Медіаосвіта та медіаграмотність: короткий огляд. — К.: АУП, ЦВП, 2011. — 58 с.

6. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура: Лекції. — Черкаси: Брама-Україна, 2006. — 172 с.

7. Зражевська Н. І. Феномен медіакультури у сфері соціальних комунікацій : автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунік. : спец. 27.00.01 / Н. І. Зражевська. – К., 2012. – 34 с.

8. Иванов В. Ф. Аспекты массовой коммуникации: Часть III. Теории и модели массовой коммуникации: Монография. — Киев: ЦВП, 2009. — 330 с.
9. Костина А. В. Тенденции развития культуры информационного общества: анализ современных информационных и постиндустриальных концепций [Электронный ресурс] / А. В. Костина. — Режим доступа: [http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina Information Society/](http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina%20Information%20Society/)
10. Курбан О. В. Соціальна комунікація в системі сучасного наукового знання / О. В. Курбан // Інфор- маційне суспільство. — 2009. — Вип. 10. — С. 64-66.
11. Левченко А. М. Методологічні причини взаємодії культури і масової комунікації простору [Электронный ресурс] / А. М. Левченко. — Режим доступа : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1562>
12. Лазарєва Л. М. Медіакультура та її функції [Электронный ресурс] / Лазарєва Лілія Миколаївна . — Режим доступа: http://www.nbu.gov.ua/old_jrn/soc_gum/Kis/2010_2/28.pdf
13. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Иванов, О. В. Волошенко; За науковою редакцією В. В. Різуна. — Київ: Центр Вільної Преси, 2013. — 352 с.
14. Миронова В.В. Інформаційна культура як основа загальної культури людини [Электронный ресурс] / В. В. Миронов . — Режим доступа: http://mdgu-kid.at.ua/publ/informacijna_kultura_jak_osnova_zagalnoji_kulturi_ljudini/1-1-0-68
15. Почепцов Г. Г. Інформаційна політика: сучасні підходи [Электронный ресурс] / Г. Г. Почепцов . — Режим доступа: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyna_politika_suchasni_pidkhodi/
16. Почепцов Г. Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології / Г. Г. Почепцов // Комунікація. — 2010. — № 1. — С. 19–26. 13.
17. Публіцистика. Масова комунікація: Медіа-енциклопедія / За загал. ред. В. Ф. Иванова. — К.: АУП, ЦВП, 2007. — 780 с.
18. Різун В. В. До постановки наукової проблеми про особливий статус медіакомунікацій (масового спілкування) в системі соціальних комунікацій [Электронный ресурс] // [Наукова сторінка професора Володимира Різуна] / Інститут журналістики : [сайт] / — Електронні дані. — Київ, 2012.— Режим доступа: http://journalib.univ.kiev.ua/Do_postanovku_problemy.pdf (дата звернення до статті). — Назва з екрана
19. Різун В. В. Теорія масової комунікації // <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=book.index&book=1>
20. Романенко Є. Комунікація як необхідна складова розвитку сучасного суспільства [Электронный ресурс] / Є. Романенко // Демократичне врядування : наук. вісн. — Вип. 9. —2012. — Режим доступа : <http://www.lvivacademy.com/visnik9/fail/Romanenko.pdf>.

ПУБЛІЦИСТИКА

Дисципліна «**Публіцистика**» навчає студентів аналізу, виробленню критичної оцінки процесів і явищ, які супроводжують етапи розвитку української публіцистики. Вивчення публіцистики у значній мірі сприяє формуванню таких якостей, що відповідають потребам морально здорової людини, так як публіцистика досліджує об'єктивні, закономірні процеси, не відштовхуючи особистість, її індивідуальність, яка є формою вираження об'єктивних закономірних зв'язків. Вивчення публіцистичних творів удосконалює уміння дослідницької, пошукової роботи, яка пов'язана з умінням студентів самостійно вирішувати складні проблеми з критично-оцінювальною діяльністю, а також розвиває творчі здібності журналістів: вміння створювати текст як усних виступів, так і письмових робіт з урахуванням специфіки жанру.

Мета вивчення навчальної дисципліни: ознайомити студентів зі своєрідною сферою журналістики публіцистикою – від минулого до сучасності, із закономірностями розвитку різножанрових публіцистичних текстів; формувати у студентів систему теоретичних і практичних знань, які допомагають орієнтуватися у процесі становлення й функціонування публіцистики.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами: Художньо-публіцистичні жанри; Історія української журналістики; Історія зарубіжної журналістики, Медіакритика.

Заплановані результати навчання:

знання

- головних понять та категорій теорії публіцистики в їх історичному розвитку та сучасному значенні;
- основних тенденцій розвитку публіцистики;

- передумов виникнення публіцистики взагалі й української зокрема;
- історичного контексту розвитку публіцистики;
- національних джерел української публіцистики;
- проблематики і тематики знакових творів провідних українських публіцистів;
- теоретичного обґрунтування публіцистичної майстерності;
- головних засад та ідей праць провідних представників українського публіцистикознавства.

УМІННЯ

- вільно оперувати термінологією, історичними фактами і прикладами, що стосуються світоглядної публіцистики (вербальної чи невербальної); ідеологічної публіцистики та нового журналізму;
- аргументувати проблеми дефініційного спектру та генези публіцистики;
- відтворювати генеалогічне дерево публіцистики.

НАВИЧКИ

- аналізувати й об'єктивно оцінювати факти, події та явища суспільного життя;
- орієнтуватися в основних тенденціях розвитку української публіцистики;
- писати змістовно та аргументовано, використовуючи здобуті навички, враховуючи жанрові й стильові особливості текстотворення.

ІНШІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

- застосовувати знання для створення сучасного публіцистичного тексту;
- аналізувати історико-публіцистичні явища;
- орієнтуватися в основних тенденціях розвитку української публіцистики;
- писати змістовно та аргументовано, використовуючи здобуті навички, враховуючи жанрові й стильові особливості текстотворення.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Публіцистика як вид творчості

Тема 1. Публіцистика як галузь літератури

Тема 2. Публіцистика античного світу

Тема 3. Полемічна література XVI-XVII ст. як зародження української публіцистики

Тема 4. Іван Франко й українська публіцистика

Тема 5. Публіцистична наснаженість прози воєнних років. Знакові постаті діаспорної публіцистики

Тема 6. Дисиденти – жертви комуністичного режиму (В.Чорновіл, В.Стус, Л.Лук'яненко), їхня публіцистична спадщина

Тема 7. Проблематико-тематичний спектр публіцистики: історичний дискурс другої половини ХХ століття

Тема 8. Публіцистика в контексті державного націєтворення

Тема 9. Висвітлення проблем української національної ідеї в ЗМІ. Публіцистика як ознака якісної преси

Тема 10. Публіцистика ХХІ століття: нові тенденції, характеристика творчого набуtku, значення

Тема 11. Жанрові тенденції в сучасній українській публіцистиці

Тема 12. Сучасні акценти публіцистичних виступів

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 26, практичних – 14, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: Насмінчук І. А. – кандидат філологічних наук, доцент.

Перелік основної літератури:

1. Василик Л. Є. Світоглядна публіцистика сучасних літературно-художніх видань: концептосфера національної ідентичності : монографія; Чернів. нац. ун-т ім. Ю.Федьковича. Чернівці, 2010. 415 с.

2. Глушко О.К., Карпенко В.О. Публіцистика незалежної України: хрестоматія. – К., 2009. – 506 с.

3. Глушко О.К. Художня публіцистика: європейські традиції і сучасність : монографія. – К. : Арістей, 2010. – 192 с.

4. Дзюба І. Україна у пошуках нової ідентичності. – К. : Україна, 2006. – 848 с.

5. Здорова В. Й. Теорія і методика журналістської творчості : підруч. [2-ге вид., перероб. і допов]. – В. Й. Здорова. – Львів : ПАІС, 2004. – 268 с.
6. Лось Й. Публіцистика й тенденції розвитку світу. – Львів : Паїс, 2008. – 376 с.
7. Парцей М. П. Авторський фактор у публіцистиці / Парцей М. П. – Львів : Світ, 1990. – 200 с.
8. Ярмиш Ю. Ф. Жанри сатиричної публіцистики : навчальний посібник. – К. : Центр вільної преси, 1999. – 114 с.

ПУБЛІЦИСТИЧНІ ЖАНРИ НА РАДІО

Мета навчальної дисципліни – вивчення основних тенденцій радіопубліцистики; ознайомлення з авторськими позиціями в публіцистиці, з роботою радіожурналіста в студії під час створення публіцистичних програм. Навчальна дисципліна зосереджується на основних ознаках художньо-публіцистичних радіожанрів, досліджує кожний із визначених радіожанрів, специфіку роботи радіожурналіста над ними, розглядає помилки, які найчастіше припускаються під час створення художньо-публіцистичних жанрів на радіо.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Студенти мають знати класифікацію жанрів радіожурналістики; основні жанрові ознаки; жанрову структуру сучасної радіопродукції; жанри художньої публіцистики на радіо; специфіку виражальних засобів радіопубліцистики; жанрові особливості художньо-публіцистичного радіомовлення. Студенти мають уміти створювати публіцистичні радіопрограми.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль №1

1. Історія виникнення та розвиток публіцистики на радіо.
2. Тематичні особливості розвитку публіцистичних програм.
3. Характеристика жанрів радіопубліцистики.
4. Авторська позиція у створенні твору художньої радіопубліцистики;
5. Особливості роботи радіоведучого публіцистичних програм.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 26, практичних – 14, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю – залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни – Загоруйко Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури

1. Вінницький В.М. наголос у сучасній українській мові. – К.: Наука, 1984. – 180 с.
2. Миронченко В.Я. Читання інформаційних передач. Основи інформаційного радіомовлення: Підручник. – К., 1996, – С. 361-381.
3. Петрова А. Сценическая речь: Учебное пособие. – М.: Искусство, 1981. – 191 с.
4. Українська літературна вимова і наголос: Словник-довідник. – К.: Наукова думка, 1973. – 724 с.
5. Вайшенберг З. Новинна журналістика : навч. посіб. / Зігфрід Вайшенберг; [за заг. ред. В. Ф. Іванова]. — К. : АУП : Центр вільної преси, 2004. — 262 с.
6. Гоян В. В. Типові та жанрові особливості інформаційної телепрограми : посіб. для студ. Ін-ту журналістики / Віта Гоян ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. — К., 2001. — 52 с.
7. Дмитровський З. Є. Телевізійна журналістика : навч. посіб. / З. Є. Дмитровський. — Львів : Вид. центр Львів. нац. ун-ту ім. І. Франка, 2006. — 208 с.
8. Зверева Н. В. Школа регіонального тележурналіста : учеб. пособие / Н. В. Зверева. — М. : Аспект Пресс, 2004. — 320 с.
9. Ким М. Н. Новостная журналистика : базовый курс : учебник / М. Н. Ким. — СПб. : Изд-во Михайлова В. А., 2005. — 352 с.
10. Лизанчук В.В. Основи радіожурналістики: Підручник — К.: Знання, 2006. — 628 с. + компакт-диск.

ФІЛОСОФІЯ ДИДАКТИКИ

Мета навчальної дисципліни полягає в ознайомленні студентів з проблемами модернізації навчальної діяльності у контексті соціокультурних викликів сучасності, розвитку здатності переосмислювати способи та методи діяльності на користь забезпечення пізнавальної гнучкості та

генеративності навчання, формуванні самостійного, критичного, творчого мислення через засвоєння теоретичних та методологічних засад сучасної освіти, поєднанні фундаментальної професійної підготовки студентів з сучасними філософсько-світоглядними уявленнями про зміст, засоби і форми навчального процесу, роль його суб'єктів.

На основі вивчення дисципліни студент має набути таких компетентностей:

а) інтегральних: розуміння різноманітних підходів до осмислення специфіки знань про класичні та сучасні концепції розвитку філософії освітнього дискурсу; визначення ролі освітнього ресурсу у розвитку світової духовності та культури; аналіз найбільш розвинутих освітніх систем в історії людства; визначення на основі аналізу фактичного матеріалу тенденцій, закономірностей, особливостей освітніх процесів у сучасному світі;

б) загальних: продукування змістовних думок й зрілих обґрунтувань та наукової реконструкції освітнього минулого; визначення засадничих процесів й тенденцій, що відбуваються у вітчизняній освіті; аналіз освітніх явищ у широкому соціальному та історичному контексті; розуміння можливостей сучасних теорій й методологічних підходів у поясненні проблем культурологічної й освітньої тематики;

в) спеціальних (фахових і наукових): володіння сучасним категоріальним і понятійним апаратом навчальної дисципліни, базовими знаннями структури та елементів теорії й методології філософії дидактики; набуття навичок та вмінь застосувати знання з філософії дидактики для визначення лінії поведінки в умовах розмаїття культур; оволодіння основними поняттями філософії дидактики на рівні відтворення, тлумачення та використання.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен знати:

- основні сучасні теорії й наукові концепції, які пояснюють природу та сутність освіти;
- спеціальну професійну термінологію й понятійний апарат спеціальності;
- філософсько-методологічні організації та здійснення навчальної діяльності;
- історію розвитку філософсько-педагогічної проблематики;
- філософсько-антропологічні основи дидактики й філософсько-культурологічні способи її осмислення.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен вміти:

- використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знання способів її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань;
- аналізувати філософські засади й тенденції розвитку сучасної освіти, її аксіологічні, онтологічні, епістемологічні, антропологічні, праксеологічні тощо орієнтири;
- обґрунтовувати власну світоглядну і громадську позицію, оцінювати стиль життя;
- розробляти й застосовувати професійну аргументацію при аналізі та оцінці освітніх стратегій та практик навчальної діяльності.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: екзамен.

Викладацький склад: Плахтій М.П. – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін.

Перелік основної літератури.

1. Абашкіна Н. В. Нові концепції навчання та виховання у сучасній німецькій педагогіці / Н. В. Абашкіна. – К. : ІСДО, 1995. – 234 с.

2. Андрущенко В. Філософія і педагогіка в предметному полі освіти / В. Андрущенко // Філософія освіти : навчальний посібник / за заг. ред. А. Андрущенка і І. Предборської. – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2009. – С. 6–23.

3. Болотов В. А. Вызовы для современной дидактики / В. А. Болотов // Universum: Вестник Герцеговского университета. Информационно-аналитический научно-образовательный журнал Российского государственного педагогического университета имени А. И. Герцена. К 125-летию Герценовского университета. – 2012. – № 1. – С. 15–30.

4. .Большов О. Ф. Зустріч / О. Ф. Большов // Першоджерела комунікативної філософії / Л. А. Ситниченко. – К. : Либідь, 1996. – С. 137–156.

5. Бордовский Г. А. Современное образование: какое оно? / Г. А. Бордовский // Universum: Вестник Герценовского университета. Информационно-аналитический научно-образовательный журнал Российского государственного педагогического университета имени А. И. Герцена. К 125-летию Герценовского университета. – 2012. – № 1. – С. 10–15

6. Ганаба С. О. Філософія дидактики: контексти, стратегії, практики / С. О. Ганаба. – Суми: Університетська книга, 2014. – 334с.

7. Горбунова Л. Теорія трансформативного навчання : освіта для дорослих в умовах «плинної» сучасності / Людмила Горбунова // Філософія освіти. – № 2 (№13). – 2013. – С. 66–114.

8. Горбунова Л. Феномен навчання у світлі комунікативної філософії Ю. Габермаса / Людмила Горбунова // Філософія освіти. – № 1 (12). – 2013. – С. 88–118.

9. Гусинский Э. Введение в философию образования: учеб. пособие / Э. Гусинский, Ю. Турчинова. – М. : Логос, 2000. – 223 с.

10. Добронравова І. С. Нелінійне мислення / І. С. Добронравова // Філософська та соціальна думка. – 1991. – № 6. – С. 49– 60.

ОСНОВИ ВІДЕОМОНТАЖУ

Мета вивчення навчальної дисципліни: сформувати уявлення про особливості зйомки програм різних жанрів; світові технології одержання зображення в кіно і на телебаченні; визначати візуальне рішення програми згідно сценарію і концепції режисера; набути практичні навички здійснення якісної відеозйомки згідно сучасних технологій, формувати творчий задум монтажно-композиційної цілісності візуального матеріалу; засвоїти правила монтажу відеоряду.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Телевиробництво, Практикум з фаху.

Компетентності:

знання:

- особливостей технічної бази і нових цифрових технологій, які застосовують в кіно та на телебаченні;
- етапів виробництва творчої продукції на теле- та кіностудіях;
- загальних принципів організації роботи на теле- та кіностудіях; методи і технології підготовки медіа-продуктів; правила композиції кадру.

уміння:

- застосовувати принципи художньо-технічного оформлення відеоматеріалів;
- застосовувати в професійній роботі цифрові та ІТ технології, цифрову техніку; користуватися програмним забезпеченням, необхідним для створення, опрацювання тексту, візуальної, аудіо-, аудіовізуальної інформації;
- користуватися цифровими пристроями передачі та обміну текстової, графічної, аудіо-, аудіовізуальної інформації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Режисерські технології створення відеоматеріалів

1. Специфіка роботи режисера.
2. Композиція кадру. Базові правила побудови кадру.
3. Драматургічні принципи монтажу.
4. Техніка написання логлайну.
5. Сценарій короткометражного фільму.
6. Композиція сценарію і фільму.
7. Драматургія фільму.
8. Режисура анімаційного фільму.
9. Структура сценарію.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупасва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури.

1. Гоян В.В. Журналістська творчість на телебаченні: монографія / В.В. Гоян. – К. : Київський університет, 2011. – 319 с.

2. Капелюшний А. О. Телебачення прямого ефіру: практика мовлення, типові помилки : навч. посіб. / А. О. Капелюшний. – Львів : ПАІС, 2011. – 400 с.

3. Летуновский В.П. Телевизионный журналист в прямом эфире : учеб. пособие / В.П. Летуновский. – СПб. : С.-Петербур. гос. ун-т, 2004. – 323 с.

4. Сербенська О. А., Бабенко В. В. Основи телетворчості: практикум / О. Сербенська, В. Бабенко. – Львів: ПАІС, 2007. – 112 с.
5. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет / Мітчел Стівенс ; пер. з англ. Н. Єгоровець. – К. : «Вид. дім «Києво-Могилян. акад.», 2008. – 407 с.
6. Цвик В.Л. Телевизионная журналистика: история, теория, практика : учеб. пособие / В.Л. Цвик. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 303 с.
7. Шаповал Ю.Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені І. Франка, 2002. – 206 с.
8. Ширман Р. Телевізійна режисура. Майстер-клас / Р. Ширман. – К., 2004. – 197 с.
9. Яковець А. В. Телевізійна журналістика: теорія і практика: підручник / А.В. Яковець. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 240 с.

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Мета вивчення навчальної дисципліни: ознайомити студентів з основами телевізійного менеджменту, а саме з процесом організації діяльності телекомпанії, окреслення необхідної певної стратегії, яка фіксуватиме основну мету компанії та наблизитиме її досягнення; навчити студентів розробляти бізнес-план та сітку штатних одиниць телеканалу.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Телевізійний маркетинг, Телевиробництво.

Компетентності:

знання:

- передумов та джерел виникнення, основних віх становлення та розвитку телебачення та тележурналістики як професії;
- місця й ролі телебачення в системі соціальних комунікацій та суспільно-політичних процесах;
- технологій телевізійного виробництва;
- особливостей підготовки бізнес-планів для майбутнього телеканалу.

уміння:

- вирішувати організаційні проблеми, які підвищуватимуть ефективність діяльності телеканалу;
- формувати кадрову політику телеканалу; формувати сітку мовлення телеканалу;
- складати бізнес-план для організації телеканалу.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Основи телевізійного менеджменту

1. Поняття «телевізійний менеджмент» та «телевізійний маркетинг».
2. Телереклама як один із основних видів маркетингових комунікацій.
3. Історія створення телебачення в Україні.
4. Роль телебачення у формуванні громадянського суспільства в Україні.
5. Телевізійний канал як бренд.
6. Особливості програмування українського телеканалу.
7. Типологія й класифікація телеканалів в Україні.
8. Суспільне телебачення в Україні: специфіка формування.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Гоян В.В. Журналістська творчість на телебаченні: монографія / В.В. Гоян. – К. : Київський університет, 2011. – 319 с.
2. Капелюшний А. О. Телебачення прямого ефіру: практика мовлення, типові помилки : навч. посіб. / А. О. Капелюшний. – Львів : ПАІС, 2011. – 400 с.
3. Летуновский В.П. Телевизионный журналист в прямом эфире : учеб. пособие / В.П. Летуновский. – СПб. : С.-Петербург. гос. ун-т, 2004. — 323 с.
4. Сербенська О. А., Бабенко В. В. Основи телетворчості: практикум / О. Сербенська, В. Бабенко. – Львів: ПАІС, 2007. – 112 с.

5. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет / Мітчел Стівенс ; пер. з англ. Н. Єгоровець. – К. : «Вид. дім «Києво-Могилян. акад.», 2008. – 407 с.
6. Цвик В.Л. Телевизійна журналістика: історія, теорія, практика : учеб. посібник / В.Л. Цвик. – М. : Аспект Прес, 2004. – 303 с.
7. Шаповал Ю.Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені І. Франка, 2002. – 206 с.
8. Ширман Р. Телевізійна режисура. Майстер-клас / Р. Ширман. – К., 2004. – 197 с.
9. Яковець А. В. Телевізійна журналістика: теорія і практика: підручник / А.В. Яковець. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 240 с.

ЕРИСТИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Мета вивчення дисципліни «Еристика» полягає у набутті студентом компетенцій, знань для вивчення історії та теорії красномовства, практичного оволодіння прийомами і навичками мистецтва полеміки, у формуванні практичних умінь і навичок ефективної раціональної комунікації у процесі зіткнення поглядів і позицій, у засвоєнні спеціальних прийомів впливу на людей задля досягнення комунікативної мети з мінімальними втратами часу й енергії.

Вивчення дисципліни пов'язано з багатьма іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

Вивчення дисципліни «Еристика» гарантуватиме набуття знань з ключових понять, розділів і законів як класичного, так і сучасного мистецтва полеміки; науково-теоретичних основ культурно-цивілізованої комунікації; семіотичних, логічних, психологічних, тактичних характеристик і прийомів ведення суперечок; правил доведення і спростування в ході аргументації та критики. Засвоєння дисципліни гарантує отримання уявлень про маніпулювання в суперечках; головні прийоми і форми невербальної комунікації під час ведення суперечок; основні правила ведення суперечок.

Майбутні фахівці вмітимуть аналізувати і членувати тексти різних типів; визначати тему, тези, докази, мовленнєві засоби і доцільність кожного слова в тексті; продукувати тексти різних типів промов з потрібної теми і для різних ситуацій та використовувати їх у власній практичній діяльності; добирати письмові і усні форми та прийоми ведення продуктивної суперечки; вести ділове спілкування і дотримуватись етикету; нейтралізувати конфліктні ситуації під час ведення суперечок.

Під час працевлаштування вдасться вміло вести полеміки і суперечки, аргументовано переконувати опонентів, схилити їх до прийняття оптимальних рішень у кожній конкретній ситуації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами.

Модуль 1. Еристика як мистецтво суперечки

Тема 1. Загальна характеристика поняття «Еристика».

Тема 2. Складові частини еристики.

Тема 3. Види суперечок, їх характеристика.

Тема 4. Аргументація і критика: правила і типові помилки.

Тема 5. Прийоми маніпулювання в суперечках та їх нейтралізація.

Тема 6. Тактичні, психологічні і невербальні прийоми маніпулювання в суперечках.

Тема 7. Коректні і некоректні прийоми впливу в суперечці. Софізми в суперечках.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити, год. всього 120, ауд. - 40 год., з них — лекційних 20, практ. - 20, самост. - 80 год.

Форма семестрового контролю — залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання).

Викладання цієї навчальної дисципліни забезпечуватиме Волковинський Олександр Сергійович, доктор філологічних наук, професор.

Перелік основної літератури.

1. Гурвич С.С., Погорелко В.Ф., Герман М.А. Основы риторики. — К.: Кондор, 1978. — 298с.

2. Ивин А.А. Риторика. Искусство убеждать.- М.: Гранд, 2002. — 305с.

3. Когут О.І. Основы ораторского искусства. — Тернопіль: Астон, 2005. — 298с.

4. Кохтев Н.Н. Риторика. – М.: Наука, 1994. – 356с.
5. Кузнецов И.Н. Современная риторика. – М.: Гранд, 2003. – 487с.
6. Куньч З. Риторичний словник. – К.: Рідна мова, 1997. – 339с.
7. Смелкова З.С., Ассуирова Л.В., Савова М.Р. Риторические основы журналистики. – М.: Наука, 2003. – 294с.
8. Хоменко І.В. Еристика. Мистецтво полеміки. – К.: Наук.думка, 2001.- 214с.
9. Хоменко І.В. Еристика. Теорія та практика суперечки. – К., 2007.

РИТОРИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців спеціальності 061 Журналістика – ознайомити з основами класичної та сучасної риторики як науки про мисленнєво-мовленнєву діяльність, спрямовану на переконання, вплив і досягнення цілей у процесі мовленнєвої комунікації; виробити в студентів уміння й навички аналізувати та продукувати тексти різного типу відповідно до мети, спрямування й умов спілкування в процесі майбутньої професійної діяльності; сформулювати уміння та навички ораторського мистецтва, розвинути майстерність створювати й виголошувати публічні промови. **Курс пов'язаний з такими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців, як:** українська мова (у професійному спілкуванні), практична стилістика, радіовиробництво, телевиробництво, дикторська майстерність, художнє радіомовлення.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни: знання основних правил усної та писемної комунікації; здатність аргументовано та чітко готувати усні та письмові публічні виступи в журналістській практиці; здатність володіти полемічним мистецтвом, культурою конструктивного діалогу; здатність застосовувати комунікативні засоби впливу на аудиторію в умовах публічного мовлення; здатність добирати мовні засоби залежно від комунікативної ситуації та жанру публічного виступу. **Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування:** діяльність у сфері радіомовлення та телевізійного мовлення.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль 1. Риторика: стратегії й тактики ефективної комунікації

1. Риторика як мистецтво публічних виступів. Історія ораторського мистецтва.
2. Функціональні різновиди мовлення.
3. Підготовка до публічного виступу. Аналіз публічного виступу.
4. Логічні основи мовлення й аргументації.
5. Мовлення. Правильність мовлення. Техніка мовлення.
6. Форми мовленнєвого впливу. Композиція публічного виступу. Публічний виступ і образ оратора.
7. Комунікативні ознаки мовлення.
8. Риторика в сучасних засобах масової інформації. Мовлення на радіо і телебаченні. Акторська подача матеріалу. Прийоми читання публіцистичного тексту.
9. Етика публічного виступу журналіста.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: Кількість кредитів ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання навчальної дисципліни: Абрамович Семен Дмитрович, доктор філологічних наук, професор.

Перелік основної літератури:

1. Абрамович С. Д. Мовленнєва комунікація : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
2. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Риторика : навч. посіб. Львів : Світ, 2001. 240 с.
3. Анненкова И. В. Риторика для журналистов : историко-культурный, теоретический и практический аспекты : учеб. пособ. Москва : МедиаМир, 2013. 118 с.
4. Зарецкая Е. Н. Риторика: Теория и практика речевой коммуникации. Москва : Дело, 2002. 480 с.
5. Ильина О. В., Каблуков Е. В., Автохутдинова О. Ф. Риторика: краткий курс для журналистов : учеб.-метод. пособ. Москва : Флинта : Изд-во Урал. ун-та, 2016. 68 с.
6. Колотілова Н. А. Риторика : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 232 с.

7. Лисоченко О. В. Риторика для журналистов: прецедентность в языке. Ростов-на-Дону : Феникс, 2007. 318 с.
8. Матвеева Т. В. Риторический практикум журналиста : учеб. пособ. Москва : Флинта : Наука, 2007. 312 с.
9. Мацько Л. І., Мацько О. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2003. 311 с.
10. Сагач Г. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вид. дім «Ін Юре», 2000. 565 с.
11. Тріщук О. В., Фіголь Н. М. Словник помилкового слововживання в сучасних медіа. Київ : Політехніка, 2015. 300 с.
12. Шахиджанян В. В. Учимся говорить публично. Москва : Бином. Лаборатория знаний, 2012. 458 с.

ЕТИКА ТА ЕСТЕТИКА

Мета курсу: формування цілісного уявлення про етичну й естетичну культуру суспільства та особи, ознайомлення з основними концептуальними моделями розвитку особистості й теоріями естетичного виховання, розвиток уміння орієнтуватися у світі людських відносин з позицій гуманізму, культивування естетичних цінностей як засадничих у розкритті сутнісних потенцій людського у людині.

На основі вивчення дисципліни студент має набути таких компетентностей:

а) інтегральних: розуміння різноманітних підходів до осмислення специфіки знань про класичні та сучасні концепції розвитку філософії освітнього дискурсу; аналіз найбільш розвинутих освітніх систем в історії людства; визначення на основі аналізу фактичного матеріалу тенденцій, закономірностей, особливостей освітніх процесів у сучасному світі;

б) загальних: продукування змістовних думок й зрілих обґрунтувань та наукової реконструкції освітнього минулого; аналіз освітніх явищ у широкому соціальному та історичному контексті; розуміння можливостей сучасних теорій й методологічних підходів у поясненні проблем культурологічної й освітньої тематики;

в) спеціальних (фахових і наукових): володіння сучасним категоріальним і понятійним апаратом навчальної дисципліни, базовими знаннями структури та елементів теорії й методології філософії дидактики; набуття навичок та вмінь застосувати знання з філософії дидактики для визначення лінії поведінки в умовах розмаїття культур; оволодіння основними поняттями філософії дидактики на рівні відтворення, тлумачення та використання.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен **знати:**

сучасний наратив (фактологічну модель) дослідження проблем естетики й етики; вчення видатних представників етичної думки, теорії виникнення та розвитку моральної культури, специфіку розвитку етичної думки в Україні, систему основних моральних цінностей сучасної культури й особливостей професійної етики; спеціальну професійну термінологію й понятійний апарат спеціальності; основні етапи історичного розвитку естетики й етики, типологію головних естетичних та морально-етичних вчень; художні епохи та стиль у мистецтві, художній образ, форму та зміст; історичні закономірності розвитку мистецтва; структуру естетичної свідомості та змістовне наповнення її основних елементів; основні сучасні теорії і наукові концепції, які пояснюють природу та сутність фундаментальних цінностей людства; специфіку філософсько-культурологічного осягнення дійсності, розуміння етичних проблем людини у сучасному світі, цінностей світової й української культури, розвиток навичок міжкультурного діалогу.

Студенти мають **уміти:** використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знати способи її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань;

застосовувати теоретичні знання для вирішення проблемних ситуацій естетичної практики; розрізняти значимі та псевдокультурні цінності сучасної художньої практики; висловлювати й обґрунтовувати оціночні судження щодо явищ естетичної культури; співвідносити загальні положення класичної теорії естетичного виховання з сучасними проблемами формування естетичної культури; виявляти філософське підґрунтя запропонованої концепції естетичного розвитку людини; аналізувати першоджерела з теорії естетичного виховання, формування творчих здібностей і проблем гармонійного розвитку особистості; розробляти й застосовувати професійну аргументацію при аналізі та оцінці найважливіших подій й феноменів естетичних практик; аналізувати моральний зміст феноменів моральної культури людства; застосовувати категорії моралі у практиках соціокультурного життя; працювати над удосконаленням професійної етики, використовувати набуті знання у моральному вихованні молоді та у повсякденній та комунікативній практиках;

використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знання способів її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань.

Кількість кредитів: 4 кредити ECTS: всього 120 год., з них: денна форма навчання – 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять.

Викладацький склад: кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін Сулятицька Т.В.

Форма підсумкового контролю: залік.

Перелік основної літератури:

- Авраменко В. Н. Техника и мораль: грани взаимодействия. / В. Н. Авраменко. – М.: Весь мир, 1987. – 120с.
- Бекешкіна І. Е. Формування моральних переконань і почуттів молоді. / І. Е. Бекешкіна. – К.: Основа, 1988. – 230с.
- Бех І. Д. Виховання особистості : у 2 кн. / І. Д. Бех. – Київ : Либідь, 2003. – Кн. 2 : Особистісно-орієнтований підхід : когнітивно-практичні засади. – 2003. – 344 с.
- Біоетика в Україні: стан і перспективи розвитку (круглий стіл) // Філософська думка. – 1999. – №3. – С. 117–155.
- Ващенко Г. Виховний ідеал : Підручник для педагогів, виховників, молоді і батьків / Г. Ващенко. – Полтава, 1994. – 190 с.
- Воропай О. Звичаї нашого народу: Етнографічний нарис. / О. Воропай. – К.: Либідь, 1993. – 188с.
- Деловой этикет. / под ред. К. Афанасьева. – К.: Основа, – 233с.
- Історія української культури / за ред. Крип'якевича. – К., 1994. – 442с.
- Карасев Л.В. Парадокс о смехе. / Л. В. Карасев. // Квинтэссенция. – М., 1990. – С.341-370.

ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «МАГІСТР»

РЕПОРТЕРСТВО В СОЦМЕРЕЖАХ

Репортерство в соцмережах – дисципліна, в якій розглядаються принципи роботи репортера в соціальних мережах, блогах; розкриває особливості здійснення комунікації та пошук інформації у найпоширеніших соціальних мережах світу.

Мета вивчення навчальної дисципліни: розглянути та проаналізувати роботу репортера в соціальних мережах та блогах, проаналізувати можливості здійснення комунікації, переваги та обмеження цих комунікацій.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: «Теорія масової комунікації», «Теорія та історія соціальних комунікацій», «Методологія соціальних комунікацій».

Заплановані результати навчання:

знання

- особливості механізмів спілкування у соцмережевому просторі;
- можливості пошуку та поширення інформації через соціальні мережі;
- спеціальні інструменти комунікації (хештеги, акаунти, сервіси, маркери і т.д.);
- специфіку блогосфери та види блогів;

уміння

- аналізувати соціальні мережі як інформаційний ресурс;
- створювати, вести та закривати акаунти в різних соціальних мережах (Facebook, Twitter, Вконтакте, Flickr, Instagram, Однокласники, LinkedIn, Qzone, Reddit і т.д.);
- розпізнавати фейкову інформацію в соціальних мережах, вміти реагувати на неї;
- проводити виміри аудиторії в соціальних мережах;
- підтримувати веблоги.

навички

- створювати сучасні соціальні медіа;
- використовувати можливості соціальних медіа для розкрутки журналістських проєктів.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Блогінг і соціальні мережі як засіб комунікації

1. Історія соціальних мереж, їх структура та принципи роботи.
2. Популяризація журналістської продукції в соціальних мережах.
3. Особливості комунікацій репортера в соціальних мережах.
4. Акаунти відомих особистостей (журналістів, політиків, офіційних осіб та ін.).
5. Інструменти активності користувачів у соціальних мережах.
6. Функціонування української блогосфери. Блог як платформа.

для журналіста.

7. Особливості блогерської мови
8. Професійні стандарти блогосфери.
9. Етичні стандарти блогосфери.
10. Стандарти взаємодії репортерів і адміністрації сайту.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: екзамен.

Викладацький склад: Лівіцька О.В. – кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Артамонова І. Тенденції становлення та перспективи розвитку інтернет-журналістики в Україні : монографія / І. Артамонова. – Донецьк : Лебідь, 2009. – 416 с.
2. Гол Д. Онлайнова журналістика / Д. Гол; пер. з англ. К. Булкін. – К. : К.І.С., 2005. – 344 с.
3. Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини.— К. : Освіта, 1999. – 351 с.
4. Крейг Р. Інтернет-журналістика. Робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / Р. Крейг. – К, 2007. – 324 с.
5. Матвієнко В. Я. Соціальні технології. – К. : Українські пропілеї, 2001. – 446 с.
6. Онищенко О.С. Соціальні мережі як інструмент взаємовпливу влади та громадянського суспільства: монографія /О.С. Онищенко та ін. – Київ, 2014. – 258 с.
7. Онищенко О.С. Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства : монографія /О.С. Онищенко та ін. – К. : НБУВ, 2013. – 248 с.
8. Потятиник Б. Інтернет-журналістика: навчальний посібник / Б. Потятиник. – Л. : ПАІС, 2010. – 243 с.
9. Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння / Б. Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с. – (Серія «Медіакритика»).
10. Чекмишев О.В., Ярошенко Л.А. Основи якісного блогерства: навчальний посібник // Асоціація «Спільний простір», Комітет «Рівність можливостей» / О.В. Чекмишев, Л.А. Ярошенко. – К. : 2014, ФОП А.М.Рудницька. – 48с.

ЕСЕЇСТИКА

Есеїстика – дисципліна, що поглиблено досліджує історію есею та особливості розвитку сучасної української есеїстики у системі журналістських жанрів.

Мета вивчення навчальної дисципліни: простежити історію розвитку жанру есею у світовій і вітчизняній журналістиці; всебічно осмислити, систематизувати й узагальнити наукові підходи до теорії жанру есею; проаналізувати жанрові особливості есею та його типологічні різновиди.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: художньо-публіцистичні жанри, публіцистика, історія української журналістики та зарубіжної журналістики.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни.

Студент повинен знати:

- основні етапи та тенденції розвитку журналістських жанрів;
- теоретичні засади есеїстичної творчості;
- творчий шлях та праці провідних есеїстів, їх внесок у розвиток української журналістики;
- місце есеїстики серед інших журналістських жанрів.
- **Студент повинен вміти:**
- розуміти історичний контекст і події минулого у взаємозв'язку із сучасністю;
- вміти аналізувати й оцінювати факти й події минулого;
- використовуючи здобуті навички, враховуючи жанрові й стилеві особливості текстотворення;
- виявляти причини, що зумовлюють поширення в пресі жанру есею;

- розкрити художньо-публіцистичну специфіку, тематику і проблематику сучасної української есеїстики на основі публікацій провідних авторів;
- виокремлювати найпоширеніші в пресі різновиди есею.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1.

- Історія і теорія жанру есею.
- Огляд жанрових концепцій есею
- Розвиток східноєвропейської есеїстики
- Сучасна українська есеїстика в системі журналістських жанрів
- Розширення жанрових меж есею.
- Різновиди есею в пресі.
- Проблемно-тематичні та стильові домінанти сучасної української есеїстики.
- Художньо-публіцистична специфіка інтерпретації дійсності.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: екзамен.

Викладацький склад: Загоруйко Н.А. – асистент кафедри журналістики, кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Балаклицький, М. А. Есе як художньо-публіцистичний жанр : Метод. матеріали для студ. зі спец. "Журналістика" / М. А. Балаклицький. -Х.:ХНУ імені В. Н. Каразіна, 2007. –74 с.
2. Гундорова Тамара. Об академизме и эссеизме, или должно ли быть моральным украинское литературоведение? (тезисы) // XIII Банные чтения. Тема: Маргиналы, еретики, нарушители дисциплин: трансформация гуманитарного знания в 1990-е – начале 2000-х годов. Москва, 31 марта – 2 апреля 2005г. (<http://www.nz-online.ru/?aid=25011407>).
3. Эпштейн Михаил. Законы свободного жанра (эссеистика и эссеизм в культуре Нового времени)// Вопросы литературы.– 1987.– №7.–С.120–152.13.
4. Эпштейн Михаил. На перекрестке образа и понятия (эссеизм в культуре Нового времени)//Эпштейн Михаил. Парадоксы новизны. – М.:Прогресс, 1988.– С.334–380.14.
5. Эпштейн Михаил. Эссеобэссе//http://www.emory.edu/INTELNET/esse_esse.html15.
6. Эпштейн Михаил. Эссеизм// Топос. Проективный словарь философии. Новые понятия и термины. No 22. (<http://www.topos.ru/article/2868/printed>).
7. Руденко Л.С. Эстетика публицистического слова в контексте парадигмы постмодернизму / Л.С. Руденко // Соціальні комунікації сучасного світу: матеріали конференції / Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка, Ін-т журналістики; Класичний приватний ун-т; Ін-т журналістики і масової комунікації (Запоріжжя, 19–20 лютого 2009 р.) ; [за ред. О.М. Холода]. – Переяслав-Хмельницький, 2009. – С. 141–143.
8. Шибеліст С. Тенденції розвитку журналістських жанрів у сучасній українській пресі / Сергій Шибеліст // Журналістика, філологія та медіаосвіта : зб. наук. доп. / Пол. держ. пед. ун-т ім. В. Г. Короленка. — Полтава : Освіта, 2009. — Т. 2. — С. 402—405.

БЛОГІНГ І СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ

Блогінг і соціальні мережі – дисципліна, в якій розглядаються принципи роботи журналіста в мережевих ЗМІ, соціальних мережах, блогах; розкриває особливості виникнення та функціонування соціальних медіа, здійснення комунікації та пошук інформації у найпоширеніших соціальних мережах світу.

Мета вивчення навчальної дисципліни: розглянути та проаналізувати історію створення та сучасний стан соціальних мереж та блогів, проаналізувати можливості здійснення комунікації, позитивні та негативні риси існування соціальних мереж та блогів.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: «Теорія масової комунікації», «Теорія та історія соціальних комунікацій», «Методологія соціальних комунікацій».

Заплановані результати навчання:

Знання

- основи існування та функціонування соціальних медіа;

- особливості механізмів спілкування у соціальному просторі;
- можливості пошуку та поширення інформації через соціальні мережі;
- спеціальні інструменти комунікації (хештеги, акаунти, сервіси, маркери і т.д.);
- принципи дезінформації і маніпуляції масовою свідомістю в соціальних мережах.
- специфіку блогосфери та види блогів;
- особливості правового статусу інтернет-видань, охорони прав інтелектуальної власності та можливостей захисту прав журналістів інтернет-ЗМІ у судовому порядку.

УМІННЯ

- аналізувати соціальні мережі як інформаційний ресурс;
- створювати, вести та закривати акаунти в різних соціальних мережах (Facebook, Twitter, Вконтакте, Flickr, Instagram, Однокласники, LinkedIn, Qzone, Reddit і т.д.);
- опираючись на знання психологічних особливостей масових явищ, адекватно сприймати аудиторію соціальних мереж, активність аудиторії (флешмоб, подія, пост, репост, коментар, тролінг тощо);
- розпізнавати фейкову інформацію в соціальних мережах, вміти реагувати на неї;
- проводити виміри аудиторії в соціальних мережах;
- підтримувати веблоги.

• НАВИЧКИ

- створювати сучасні соціальні медіа;
- використовувати можливості соціальних медіа для розкрутки журналістських проєктів.

ІНШІ КОМПЕТЕНТНОСТІ

- поглиблено пізнати технології формування, організації та використання інформаційних ресурсів;
- усвідомлювати зв'язок інтернет – журналістика.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Блогінг і соціальні мережі як засіб комунікації

- Історія соціальних мереж, їх структура та принципи роботи.
- Популяризація журналістської продукції в соціальних мережах.
- Особливості мережевого спілкування.
- Акаунти відомих особистостей (журналістів, політиків, офіційних осіб та ін.).
- Інструменти активності користувачів у соціальних мережах.
- Функціонування української блогосфери. Блог як платформа.

для журналіста.

- Особливості блогерської мови
- Професійні стандарти блогосфери.
- Етичні стандарти блогосфери.
- Стандарти взаємодії блогерів і адміністрації сайту.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: Лівіцька О.В. – кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

- Артамонова І. Тенденції становлення та перспективи розвитку інтернет-журналістики в Україні : монографія / І. Артамонова. – Донецьк : Лебідь, 2009. – 416 с.
- Гол Д. Онлайн-журналістика / Д. Гол; пер. з англ. К. Булкін. – К. : К.І.С., 2005. – 344 с.
- Зернецька О. В. Глобальний розвиток систем масової комунікації і міжнародні відносини.— К. : Освіта, 1999. – 351 с.
- Крейг Р. Інтернет-журналістика. Робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / Р. Крейг. – К, 2007. – 324 с.
- Матвієнко В. Я. Соціальні технології. – К. : Українські пропілеї, 2001. – 446 с.
- Онищенко О.С. Соціальні мережі як інструмент взаємовпливу влади та громадянського суспільства: монографія /О.С. Онищенко та ін. – Київ, 2014. – 258 с.

- Онищенко О.С. Соціальні мережі як чинник розвитку громадянського суспільства : монографія /О.С. Онищенко та ін. – К. : НБУВ, 2013. – 248 с.
- Потятиник Б. Інтернет-журналістика: навчальний посібник / Б. Потятиник. – Л. : ПАІС, 2010. – 243 с.
- Потятиник Б. Медіа: ключі до розуміння / Б. Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с. – (Серія «Медіакритика»).
- Чекмишев О.В., Ярошенко Л.А. Основи якісного блогерства: навчальний посібник // Асоціація «Спільний простір», Комітет «Рівність можливостей» / О.В. Чекмишев, Л.А. Ярошенко. – К. : 2014, ФОП А.М.Рудницька. – 48с.

МЕДІАРИТОРИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців спеціальності 061 Журналістика – ознайомити з основами класичної та сучасної риторики як науки про мисленнєво-мовленнєву діяльність, спрямовану на переконання, вплив і досягнення цілей у процесі мовленнєвої комунікації; виробити в студентів уміння й навички аналізувати та продукувати тексти різного типу відповідно до мети, спрямування й умов спілкування в процесі майбутньої професійної діяльності; забезпечити теоретичну й практичну підготовку студентів до публічних виступів у медіапросторі. **Курс пов'язаний з такими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців, як:** еристика, комунікативний практикум.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни: знання основних правил усної та писемної комунікації; здатність аргументовано та чітко готувати усні та письмові публічні виступи в журналістській практиці; здатність володіти полемічним мистецтвом, культурою конструктивного діалогу; здатність застосовувати комунікативні засоби впливу на аудиторію в умовах публічного мовлення; здатність добирати мовні засоби залежно від комунікативної ситуації та жанру публічного виступу. **Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування:** робота в освітніх і наукових установах, діяльність у сфері радіомовлення та телевізійного мовлення.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль 1. Медіариторика: стратегії й тактики ефективної комунікації

1. Риторика як мистецтво публічних виступів. Історія ораторського мистецтва.
2. Функціональні різновиди мовлення.
3. Підготовка до публічного виступу. Аналіз публічного виступу.
4. Логічні основи мовлення й аргументації.
5. Мовлення. Правильність мовлення. Техніка мовлення.
6. Форми мовленнєвого впливу. Композиція публічного виступу. Публічний виступ і образ оратора.
7. Комунікативні ознаки мовлення.
8. Риторика в сучасних засобах масової інформації. Мовлення на радіо і телебаченні. Акторська подача матеріалу. Прийоми читання публіцистичного тексту.
9. Етика публічного виступу журналіста.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: Кількість кредитів ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання навчальної дисципліни: Абрамович Семен Дмитрович, доктор філологічних наук, професор.

Перелік основної літератури:

1. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Риторика : навч. посіб. Львів : Світ, 2001. 240 с.
2. Абрамович С. Д. Мовленнєва комунікація : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
3. Анненкова И. В. Медиариторика : генезис, теория и методология, перспективы развития. Минск : Изд. центр БДУ, 2014. 576 с.
4. Анненкова И. В. Риторика для журналистов : историко-культурный, теоретический и практический аспекты : учеб. пособ. Москва : МедиаМир, 2013. 118 с.
5. Зарецкая Е. Н. Риторика: Теория и практика речевой коммуникации. Москва : Дело, 2002. 480 с.

6. Ильина О. В., Каблуков Е. В., Авдохудинова О. Ф. Риторика: краткий курс для журналистов : учеб.-метод. пособ. Москва : Флинта : Изд-во Урал. ун-та, 2016. 68 с.
7. Колотілова Н. А. Риторика : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 232 с.
8. Лисоченко О. В. Риторика для журналистов: прецедентность в языке. Ростов-на-Дону : Феникс, 2007. 318 с.
9. Матвеева Т. В. Риторический практикум журналиста : учеб. пособ. Москва : Флинта : Наука, 2007. 312 с.
10. Мацько Л. І., Мацько О. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2003. 311 с.
11. Сагач Г. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вид. дім «Ін Юре», 2000. 565 с.
12. Тріщук О. В., Фіголь Н. М. Словник помилкового слововживання в сучасних медіа. Київ : Політехніка, 2015. 300 с.
13. Шахиджанян В. В. Учимся говорить публично. Москва : Бином. Лаборатория знаний, 2012. 458 с.

**ОСВІТНІЙ СТУПІНЬ ВИЩОЇ ОСВІТИ «БАКАЛАВР»
061 ЖУРНАЛІСТИКА (РЕКЛАМА І ЗВ'ЯЗКИ З ГРОМАДСЬКІСТЮ)**

2 курс

ВИБІР ЗА БЛОКАМИ (СТУДЕНТ ВИБИРАЄ ОДИН З БЛОКІВ)

Блок 1

ОРГАНІЗАЦІЯ РЕКЛАМНОЇ ТА PR-ДІЯЛЬНОСТІ

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити теоретичну та практичну підготовку, що передбачає ознайомлення з ринком рекламних і PR-агенцій, основними підходами до організації рекламної діяльності; ознайомлення з основними видами зовнішньої діяльності PR-менеджерів та PR-відділом організації; підготовка до участі в PR-реklamній діяльності; вироблення практичних професійних навичок в галузі реклами та зв'язків з громадськістю.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як PR-жанри, Практичний PR.

Компетентності:

знання:

- засад діяльності рекламних та PR агенцій; принципів, функцій і завдань рекламних та PR агенцій;
- основних підходів до організації рекламної діяльності;
- діяльності підрозділів і учасників PR-реklamного ринку та бізнесу;
- стандартів професії та вимог до працівників в галузі реклами і зв'язків з громадськістю.

уміння:

- визначити форми діяльності рекламних та PR агенцій формувати ефективні рекламні та PR-комунікації;
- застосовувати види, форми реклами та PR для просування певних ринкових об'єктів; планувати та проводити заходи рекламної та PR-комунікації в рекламних та PR агенціях.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Організації рекламної та PR діяльності.

1. Організаційна структура та особливості діяльності рекламних агентств.
2. Морально-етичні та правові засади рекламної діяльності.
3. Підготовка рекламного брифу.
4. Паблісіті як форма комунікації з громадськістю.
5. Внутрішньоорганізаційні комунікації.
6. Лобіювання як форма комунікації та мистецтво впливу.
7. Роль служби комунікацій з громадськістю у формуванні іміджу організації.
8. Побудова комунікаційної стратегії.
9. Зв'язки з громадськістю у кризових умовах.
10. Паблік рілейшнз у міжнародних відносинах.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

6 кредитів ECTS: всього 180 год., з них 60 год. аудиторних: 30 год. лекційних, 30 год. практичних занять, 120 год. самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Бабак М. П. Використання комунікативних методів побудови політичного іміджу з ЗМІ // Дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних наук, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Інститут журналістики, 2007. – 215 с.
2. Бове К. Л., Аренс У. Ф. Современная реклама: Пер. с англ. – Тольятти: Изд.-й дом «Довгань», 2005. – 661 с.
3. Браун Дж., Томпсон С. Основы воздействия СМИ: Пер. с англ. – М.: Издательский дом «Вильямс», 2004. – 432 с.
4. Джефкінс Ф. Реклама: Практичний посібник: пер. з 4-го англ. вид. / Доповнення і редакція Д. Ядіна. – К.: Знання; КОО, 2001. – 456 с.
5. Евстафьев В. А. Журналистика и реклама: Основы взаимодействия (опыт теоретического исследования). – М.: ИМА-Пресс, 2001. – 263 с.
6. Королько В. Г. Паблик рілейшнз. Наукові основи, методика, практика. – К.: ВД «Скарби», 2001.

Блок 2

КОРПОРАТИВНІ МЕДІА

Мета навчальної дисципліни – сформувати арсенал знань про сутність, типи та функції корпоративних медіа; ознайомитися з історичними, актуально-практичними та науково-прикладними аспектами діяльності корпоративних ЗМІ; з'ясувати роль корпоративних медіа в системі соціальних та корпоративних комунікацій, визначити їх як інструмент соціальних комунікацій; зрозуміти критерії ефективності діяльності корпоративного ЗМІ; виробити практичні навички в організації та забезпеченні діяльності корпоративних видань

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Студенти мають знати типологію та функції корпоративних медіа; історію становлення та сучасні тенденції розвитку корпоративних медіа; практичними та науково-прикладні аспекти діяльності корпоративних ЗМІ; роль корпоративних медіа в системі соціальних та корпоративних комунікацій; визначити їх як інструмент соціальних комунікацій; критерії ефективності діяльності корпоративного ЗМІ.

Студенти мають уміти організувати та забезпечувати діяльність корпоративних видань.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль №1

Корпоративні медіа: теорія і практика

- Тема 1. Корпоративні медіа: поняттєвий апарат, типологія та функції.
- Тема 2. Історія, розвиток і перспективи корпоративних видань.
- Тема 3. Корпоративна періодика в системі соціальних комунікацій.
- Тема 4. Корпоративне медіа як інструмент PR.
- Тема 5. Зміст і специфіка діяльності редакції корпоративного видання.
- Тема 6. Зміст і специфіка діяльності редакції корпоративного видання.
- Тема 7. Творчо-журналістські аспекти роботи над корпоративним виданням.
- Тема 8. Оцінка ефективності корпоративного медіа.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: кількість кредитів: ECTS – 6. Загальний обсяг годин – 180 (аудиторних – 60, з них: лекційних –30, практичних – 30, самостійна робота – 120).

Форма семестрового контролю – екзамен.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни – Загоруйко Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури

1. Агафонов, Л. С. Корпоративная пресса: особенности функционирования, типологические характеристики и методика оценки эффективности: автореф. дисс...канд. филол. наук: 10.01.10 / Кафедра зарубежной журналистики и литературы факультета журналистики Московского государственного университета им. М. В. Ломоносова. – М., 2008.

2. Волкоморов, В. А. Корпоративная пресса как фактор формирования и развития экономической культуры организации (на примере внутрикорпоративных газет ОАО „Газпром“): автореф. дисс... канд. филол. наук: 10.01.10 / Кафедра периодической печати ГОУ ВПО „Уральский государственный университет им. А.М. Горького“. – Екатеринбург, 2008.
3. Горчева А. Ю. Корпоративная журналистика / А. Ю. Горчева. – М.: Вест-Консалтинг, 2008.
4. Кривоносов, А. Д. Корпоративная пресса на Западе: история и типология / Алексей Кривоносов // PR-диалог. – 2002. – № 3 (20).
5. Лапина, Е. В. Внутрикорпоративная газета как инструмент связей с общественностью: автореф. дисс... канд. филол. наук: 10.01.10 / Воронежский гос. ун-т.– Воронеж, 2004.
6. Олтаржевський, Д. О. Великі можливості „малої“ преси / Дмитро Олтаржевський // Журналіст України. – 2010. – № 5.
7. Олтаржевський, Д. О. Визначення корпоративного медіа в контексті сучасного інформаційного суспільства / Олтаржевський Д. О. // Наукові записки Інституту журналістики : науковий збірник / за ред. В. В. Різуна ; КНУ імені Тараса Шевченка.– К., 2009. – Т. 35.
8. Олтаржевський, Д. О. Корпоративні медіа та сучасне інформаційне суспільство / Д. Олтаржевський // Бібліотечний вісник. – К., 2010. – № 3.

ВИБІР З ПЕРЕЛІКУ

МЕДІАОСВІТА ТА МЕДІАГРАМОТНІСТЬ

Медіаосвіта та медіаграмотність – дисципліна, що спрямована на підготовку особистості до безпечної та ефективної взаємодії із сучасною системою мас-медіа, включаючи як традиційні (друковані видання, радіо, кіно, телебачення), так і новітні (комп’ютерно опосередковане спілкування, Інтернет, мобільна телефонія) медіа з урахуванням розвитку інформаційно-комунікаційних технологій.

Мета вивчення навчальної дисципліни: дати уявлення про сучасні соціокомунікаційні процеси і пояснити значущість медіаосвіти та медіаграмотності в глобалізованому інформаційному світі; ознайомити студентів із найрозповсюдженішими видами маніпуляцій і пропаганди, надати базові інструменти перевірки інформації та критичного мислення.

Курс пов’язаний з такими дисциплінами, як: Теорія масової комунікації, Теорія масової інформації, Комунікаційні технології, Журналістське розслідування.

Заплановані результати навчання:

знання

- ролі медіа у формуванні полікультурної картини світу;
- аспектів медіаграмотності;
- негативних тенденцій, що створюють засоби масової інформації;
- особливостей використання медіаінформації;
- правил культури спілкування в інформаційному суспільстві та методів захисту від можливих негативних впливів у процесі масової комунікації;
- принципи маніпулювання свідомістю споживачів аудіовізуальної інформації.

уміння

- виявляти маніпулятивний контент медіа;
- здійснювати аргументований критичний огляд аудіовізуальної та друкованої інформації;
- оцінювати зміст, форму і стиль аудіовізуальної та друкованої інформації;
- давати оцінку культурно-історичному розвитку суспільства, його культурному і духовному надбанню;
- розшифровувати та використовувати за кодовану в медіаповідомленнях інформацію;
- самостійно створювати медіапроекти в галузі медіаосвіти.

навички

- розуміти основні принципи функціонування різних видів засобів масової інформації;
- розрізняти інформацію за рівнем впливу на особистість, аналізувати й оцінювати медіаповідомлення;
- знати правила культури спілкування в інформаційному суспільстві та методи захисту від можливих негативних впливів у процесі масової комунікації;
- розрізняти та застосовувати методи організації професійної діяльності з використанням технології мультимедіа.

інші компетентності

- орієнтуватися в сучасному медіапросторі;
- збирати, обробляти, зберігати та передавати інформацію з урахуванням пріоритетів професійної

діяльності;

- самостійно створювати медіаповідомлення в галузі професійної діяльності.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Медіаосвіта як елемент громадянської освіти

Тема 1. Медіаосвіта та медіаграмотність як освітні категорії

Тема 2. Історія розвитку медіаосвіти

Тема 3. Основні теорії медіаосвіти

Тема 4. Стандарти та маніпуляції в мас-медіа

Тема 5. Медіаосвіта як засіб розвитку «критичного мислення»

Тема 6. Фейкова інформація в медіапросторі

Тема 7. Фактчекінг – тренд журналістики

Тема 8. Дослідження медіатекстів різних видів медіа

Тема 9. Проблема медіанасильства та зростання агресії

Тема 10. Профілактика сучасних маніпулятивних технологій мас-медіа

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: іспит.

Викладацький склад: Насмінчук І. А. – кандидат філологічних наук, доцент.

Перелік основної літератури:

1. Гороховський, О. М. Фактчек як тренд розслідувань: можливості та перспективи [Текст] : практич. посіб. / О. М. Гороховський. – Дніпро : Ліра, 2017. – 133 с.
2. Кара-Мурза С. В. Манипуляция сознанием / С. В. Кара-Мурза. – М. : Эксмо; Алгоритм, 2007. – 857 с.
3. Медіаграмотність. Критичне мислення у мультимедійному світі / Сінді Шейбе, Фейз Рогоу ; [пер. з англ. С. Дьома ; за заг. ред. В. Ф. Іванова, О.В. Волошенюк]. – Київ : Академія Української Преси : Центр Вільної Преси, 2017. – 319 с.
4. Медіаосвіта. Основи медіаграмотності: навчально-методичний посібник для курсу «Основи медіаграмотності» / укл. С.О.Троян, Ткачук А.В. – Умань : ПП Жовтий О.О., 2014. – 128 с.
5. Медіакультура особистості: соціально-психологічний підхід : Навчальний посібник / О. Т. Баришполец, Л. А. Найдьонова, Г. В. Мироненко, О. Є. Голубева, В. В. Різун та ін.; За ред. Л. А. Найдьонової, О. Т. Баришпольця. – К. : Міленіум, 2009. – 440 с.
6. Потятиник Б. В. Медіа: ключі до розуміння / Б. В. Потятиник. – Львів : ПАІС, 2004. – 312 с.
7. Практична медіаосвіта: авторські уроки. Збірка / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; за науковою редакцією В. В. Різуна та В. В. Літостанського. – К. : Академія української преси, Центр вільної преси, 2013. – 447 с.
8. Різун В. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різуна. – Київ : Центр Вільної Преси, 2013. – 352 с.

МЕДІАКУЛЬТУРА

Мета вивчення дисципліни у контексті підготовки фахівця певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Метою навчальної дисципліни «Медіакультура, медіаосвіта» є ознайомлення студентів з основними поняттями, що включає у себе «медіакультура»; розгляд основних аспектів формування медіакультури суспільства; виявлення основних концептів, що формують медіакультуру суспільства; на основі моніторингу визначення тенденції розвитку медіакультури на основі таких підходів: медіаграмотності, медіаосвіти та медіакритики.

Дисципліна інтегрується із такими курсами, як Історія української журналістики, Історія зарубіжної журналістики, Проблематика ЗМІ, Мова ЗМІ, Медіапланування, Етика роботи журналіста та ін.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

– вміння здійснювати пошук основних проблем та формування можливостей їх вирішення для розвитку якісно нової медіакультури суспільства;

- проведення моніторингу на задану тему/проблему;
- визначення основних важелів впливу на формування медіакультури;
- застосування ідеї та концепції у власній практичній діяльності

Дані компетентності є базовими для роботи на посаді журналіста, редактора, медіауправлінця в регіональних і центральних ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. Медіакультура, медіаосвіта: тенденції і перспективи розвитку

Тема 1. Місце «Медіакультури, медіаосвіти» в системі журналістикознавчих дисциплін.

Тема 2. Основні поняття і терміни.

Тема 3. Медіакультура в системі соціальних комунікацій.

Тема 4. Медіаосвіта і медіаграмотність.

Тема 5. Інформаційна політика суспільства як координатор розвитку медіакультури.

Тема 6. Інформаційна культура суспільства.

Тема 7. Медіаграмотність як запорука формування якісної медіаосвіти.

Тема 8. Інформаційні ресурси, що сприяють підвищенню медіакультури суспільства.

Тема 9. Медіапортал MediaSapiens як ретранслятор проблем медіаосвіти.

Тема 10. Професійна культура журналіста і її вплив на медіакультуру загалом.

Тема 11. Моніторинг медіакультури суспільства.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ЕКТС: загальна кількість годин – 120. З них аудиторних – 40 год. (20 год. лекційних і 20 год. практичних). Самостійна підготовка – 80 год.

Форма семестрового контролю.

Екзамен

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

Почапська Оксана Іванівна, кандидат наук із соціальних комунікацій

Перелік основної літератури

1. Бебик В. М. Глобальне інформаційне суспільство: поняття, структура, комунікації / В. М. Бебик // Інформація і право. – 2011. – № 1 (1). – С. 41–49.
2. Білан Н. І. Соціальні комунікації в інформаційному суспільстві / Н. І. Білан // Наукові записки Інституту журналістики. – Т. 56. – 2014. – лип.– вер. – С. 171–175.
3. Гнатюк С. Актуальні проблеми державної інформаційної політики в Україні [Електронний ресурс] / С. Гнатюк. – Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/monitor/april08/3.htm>
4. Іванов Д. В. Проблеми формування професійної культури українського журналіста в умовах сучасного медіа-простору [Електронний ресурс] / Д. В. Іванов. – Режим доступу: <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1336>
5. Іванов В., Волошенюк О., Кульчинська Л. Медіаосвіта та медіаграмотність: короткий огляд. — К.: АУП, ЦВП, 2011. — 58 с.
6. Зражевська Н. І. Масова комунікація і культура: Лекції. — Черкаси: Брама-Україна, 2006. — 172 с.
7. Зражевська Н. І. Феномен медіакультури у сфері соціальних комунікацій : автореф. дис. ... д-ра наук із соц. комунік. : спец. 27.00.01 / Н. І. Зражевська. – К., 2012. – 34 с.
8. Іванов В. Ф. Аспекты массовой коммуникации: Часть III. Теории и модели массовой коммуникации: Монография. — Киев: ЦВП, 2009. — 330 с.
9. Костина А. В. Тенденции развития культуры информационного общества: анализ современных информационных и постиндустриальных концепций [Електронний ресурс] / А. В. Костина. – Режим доступу: [http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina Information Society/](http://www.zpu-journal.ru/e-zpu/2009/4/Kostina%20Information%20Society/)
10. Курбан О. В. Соціальна комунікація в системі сучасного наукового знання / О. В. Курбан // Інформ-маційне суспільство. – 2009. – Вип. 10. – С. 64-66.
11. Левченко А. М. Методологічні причини взаємодії культури і масової комунікації простору [Електронний ресурс] / А. М. Левченко. – Режим доступу : <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=article&article=1562>
12. Лазарева Л. М. Медіакультура та її функції [Електронний ресурс] / Лазарева Лілія Миколаївна . – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/old_jrn/soc_gum/Kis/2010_2/28.pdf
13. Медіаосвіта та медіаграмотність: підручник / Ред.-упор. В. Ф. Іванов, О. В. Волошенюк; За науковою редакцією В. В. Різуна. — Київ: Центр Вільної Преси, 2013. — 352 с.

14. Миронова В.В. Інформаційна культура як основа загальної культури людини [Електронний ресурс] / В. В. Миронов . – Режим доступу: http://mdgu-kid.at.ua/publ/informacijna_kultura_jak_osnova_zagalnoji_kulturi_ljudini/1-1-0-68
15. Почепцов Г. Г. Інформаційна політика: сучасні підходи [Електронний ресурс] / Г. Г. Почепцов . – Режим доступу: http://osvita.mediasapiens.ua/ethics/manipulation/informatsiyna_politika_suchasni_pidkhodi/
16. Почепцов Г. Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології / Г. Г. Почепцов // Комунікація. – 2010. – № 1. – С. 19–26. 13.
17. Публіцистика. Масова комунікація: Медіа-енциклопедія / За загал. ред. В. Ф. Іванова. — К.: АУП, ЦВП, 2007. — 780 с.
18. Різун В. В. До постановки наукової проблеми про особливий статус медіакомунікацій (масового спілкування) в системі соціальних комунікацій [Електронний ресурс] // [Наукова сторінка професора Володимира Різун] / Інститут журналістики : [сайт] / — Електронні дані. — Київ, 2012.— Режим доступу: http://journalib.univ.kiev.ua/Do_postanovky_problemy.pdf (дата звернення до статті). — Назва з екрана
19. Різун В. В. Теорія масової комунікації // <http://journalib.univ.kiev.ua/index.php?act=book.index&book=1>

ІНТЕРНЕТ-ЖУРНАЛІСТИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити теоретичну та практичну підготовку, що передбачає формування знань і навичок щодо створення текстового контенту, фото, аудіовізуального, мультимедійного контенту для Інтернет-ЗМІ; створення різних жанрів для Інтернет-ЗМІ; редагування контенту Інтернет-ЗМІ.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як Новітні медіа, Жанри в інтернеті.

Компетентності:

знання

- концептуальних засад діяльності і різновидів Інтернет-ЗМІ;
- специфіки роботи журналіста Інтернет-ЗМІ;
- форми подачі інформації в Інтернет-ЗМІ;
- особливостей створення текстового контенту, фото, аудіовізуального, мультимедійного контенту для Інтернет-ЗМІ.

уміння

- створювати різні жанри для Інтернет-ЗМІ;
- редагувати контент Інтернет-ЗМІ.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Особливості Інтернет-ЗМІ.

1. Основні терміни і поняття «Інтернет-журналістики». Місце Інтернет-ЗМІ у системі ЗМК, їх переваги. Види Інтернет-ЗМІ. Функції Інтернет-ЗМІ.
2. Переваги Інтернет-ЗМІ (гіпертекстуальність, мультимедійність, інтерактивність, спілкування з аудиторією).
3. Текстовий контент для Інтернет-ЗМІ.
4. Техніка написання лонгріду. Жанрові особливості лонгріду.
5. Фічер. Репортаж. Особливості мультимедійного репортажу. Структура репортажу. Роль аудіо та відеоматеріалів. Фічер. Визначення. Основні види фічера. Структура фічера.
6. Інфографіка як жанр журналістики.
7. Дизайн Інтернет-новини.
8. Специфіка відеожурналістики. Веб огляд, вебінар, веб форум.
9. Мультимедійна редакція. Новітні жанри в Інтернеті. Синтетичні жанри.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю — залік.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Гол Дж. Онлайн-журналістика / Джим Гол. – К. : К.І.С., 2005. – 344 с.

2. Крейг, Річард Інтернет-журналістика : робота журналіста та редактора у новинах ЗМІ / Р. Крейг ; пер. з англ. А. Іщенко. – К. : Києво-Могилянська академія, 2007. – 324 с.
3. Куляс І. Ефективне виробництво теленовін : стандарти інформаційного мовлення; професійна етика журналіста-інформативника / Практичний посібник для журналістів / І. Куляс, О. Макаренко. – К. : ХББ, 2006. – 120 с.
4. Машкова С. Г. Інтернет-журналістика : учебное пособие / С.Г. Машкова. – Тамбов : Изд-во Тамб. гос. техн. ун-та, 2006. – 80 с.
5. Коваленко О. Розвиток ІР технологій та нові можливості персональної (громадянської) журналістики. – К., 2006.
6. Потятиник Б. Медіа: ключі до порозуміння: Серія: Медіакритика. – Львів: ПАІС, 2004. – 312 с.
7. Сахно О. Інтернет-ЗМІ і традиційні засоби масової інформації: конкуренція чи конвергенція. - К., 2006.
8. Чабаненко М. В. Інтернет-ЗМІ як складова частина системи засобів масової інформації України : монографія / Мирослава Вікторівна Чабаненко. – Запоріжжя : ЗНУ, 2011. – 183 с.

НОВІТНІ МЕДІА

Мета вивчення навчальної дисципліни: забезпечити теоретичну та практичну підготовку, що передбачає формування знань про поняття «новітні медіа», їх особливості, взаємодію з традиційними медіа; отримання знань про поняття «конвергентна журналістика»; формування навичок створення мультимедійних текстів для різних медійних платформ.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як Інтернет-журналістика, Жанри в інтернеті.

Компетентності:

знання:

- основних відмінностей новітніх медіа від традиційних;
- основних принципів роботи конвергентних медіа;
- понять «інтерактивність» та «гіпертекстуальність»;
- методів використання відкритих джерел інформації – онлайн баз даних;
- особливостей роботи програмами по створенню відео та аудіо.

уміння:

- знайти потрібну інформацію для створення журналістського тексту для онлайн ЗМІ; користуватися мультимедійними інструментами по створенню аудіо, відео та інфографіки; знаходити теми для мультимедійних текстів;
- створювати мультимедійні новини; створювати та редагувати власні тексти мультимедійних матеріалів.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Новітні медіа в системі ЗМІ.

1. Медіаконвергенція у медіа-індустрії.
2. Сторітеллінг і формати цифрової журналістики.
3. Соціальні мережі в роботі журналіста. Facebook. Складові успішного поста.
4. Особливості роботи журналіста в Twitter.
5. Особливості роботи журналіста в Instagram.
6. Відео в Інтернеті. Відеохостинги.
7. Вірусний контент.
8. Верифікація в Інтернеті.
9. Блогосфера.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – залік.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

1. Амзин А. Новостная интернет-журналистика: учеб.пособие / Амзин А.А. – М.: Аспект Пресс, 2011. – 142 с.
2. Артамонова І. М. Тенденції становлення та перспективи розвитку інтернет-журналістики в Україні : монографія / І. М. Артамонова. – Донецьк : Лебідь, 2009. – 416 с.
3. Журналистика и конвергенция: почему и как традиционные СМИ превращаются в мультимедийные / под ред. А.Г. Качкаевой. – М., 2010. – 200 с.

4. Калмыков А.А. Интернет-журналистика: учеб.пособие для вузов / А.А.Калмыков, Л.А. Коханова. – М.: ЮНИТИ-ДАНА, 2005. – 383 с.
5. Кіхтан В. В. Інформаційні технології в журналістиці. – Ростов н/Д.: Фенікс, 2004. – Серія «Вища освіта». – 160 с.
6. Крейг Р. Интернет-журналистика: робота журналіста і редактора у нових ЗМІ / Р. Крейг ; [пер. з англ. А. Іщенко]. – К. : Києво-Могилянська академія, 2007. – 324 с.
7. Лосева Н. Конвергенция и жанры мультимедиа // Журналистика иконвергенция: почему и как традиционные СМИ превращаются в мультимедийные / под ред. А.Г. Качкаевой. – М., 2010. – 200 с.
8. Машкова С. Интернет-журналистика: учебное пособие / С.Г. Машкова. – Тамбов : Изд-во тамб. гос. техн. ун-та, 2006. – 80 с.
9. Потятиник Б. Интернет-журналистика: навч. посіб / Борис Потятиник. – Львів : ПАІС, 2010. – 246 с.
10. СМИ в пространстве Интернета: Учебное пособие / Лукина М., Фомичева И. – М.: Факультет журналистики МГУ им. М.В. Ломоносова, 2005. – 87 с.

ЕТИКЕТ І КУЛЬТУРА СПІЛКУВАННЯ

Етикет і культура спілкування — частина культури — сукупність форм її щоденної поведінки (у побуті, у спілкуванні з іншими людьми), у яких знаходять зовнішнє вираження моральні та естетичні норми такої поведінки. Культура поведінки не буває поза культурою спілкування, і навпаки. Мовленнєвий етикет — важливий компонент національної культури. У мові, мовленнєвій поведінці, усталених формулах (стереотипах) сформувався багатий народний досвід, неповторність звичаїв.

Мета вивчення дисципліни «Етикет і культура спілкування»: набуття глибоких теоретичних знань і практичних навичок спілкування за етичними нормами сучасного суспільства, а також — формування у майбутніх фахівців уяви етичного мислення у сфері їхньої майбутньої діяльності.

Предмет вивчення «Етикету і культури спілкування» — сукупність норм, традицій та звичних норм спілкування, особливості сучасної моралі та моральності, їх зовнішнього виявлення в побутовій та професійній сфері.

Завдання вивчення дисципліни «Етикету і культури спілкування» — теоретична і практична підготовка майбутніх спеціалістів з наступних питань: сутність та поняття етики та етикету побутового та ділового спілкування; зовнішній вигляд та імідж молодої людини у сфері її професійної діяльності; індивідуальне діалогове спілкування; етика ділового спілкування по телефону.

Дисципліна «Етикет і культура спілкування» пов'язана з такими дисциплінами, як філософія, етика, естетика, логіка, політологія, соціологія, основи психології та педагогіки, основи права.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Спілкування як вид соціальної взаємодії

Виникнення та сутність етикету.

Вербальне спілкування. Невербальне спілкування.

Етикет сімейних взаємовідносин.

Змістовий модуль 2. Етикетна поведінка учасників акту спілкування

2.1 Культура одягу та етикет гостинності.

2.2 Етикет мовного спілкування.

2.3 Спілкування у стандартних етикетних ситуаціях.

2.4 Правила поведінки у громадських місцях. Етикет службових відносин.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

Кількість кредитів ECTS — 4. Загальний обсяг годин — 120 (аудиторних — 40, з них: лекційних — 20, семінарських — 20, позааудиторних — 80).

Форма підсумкового контролю — залік.

Викладацький склад: Сулятицька Т.В. — кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін.

Перелік основної літератури.

1. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування. — Львів: Видавництво «Сполом», 2001. — 223с.
2. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: Навчальний посібник. — 2-ге видання, перероблене і доповнене. — К.: «Знання», 2006. — 291с.
3. Ковальов С.В. Психологія сімейних стосунків. — К.: «Наука», 2001.
4. Лисенко В.А. Подружні конфлікти. — М.: «Думка», 1989.
5. Жоголь Л.Є. Наш дім (Влаштування сучасної квартири). — К.: «Техніка», 1979.

6. Дипломатичний протокол та етикет: Навчальний посібник / Сагайдак О.П. – К.: «Знання», 2006. – 380с.
7. Етика: Навчальний посібник / Мовчан В.С. – К.: «Знання», 2007. – 483с.
8. Етика ділового спілкування: Навчальний посібник / Гриценко Т.Б. – К.: Центр учбової літератури, 2007. – 344с.
9. Етикет і культура спілкування: Методичні рекомендації для організації самостійної роботи студентів денної та заочної форми навчання / Т.В.Сулятицька – Камянець-Подільський: Камянець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка, 2013. – 16с.
10. Етика соціальної роботи: Курс лекцій / Ішук С.В. – Тернопіль, ТДПУ, 2008.- 59с.
11. Етика та естетика: Навчальний посібник / Петрушенко В.Л. та ін. – Львів: Видавництво нац. ін-ту «Львівська політехніка», 2008. – 180с.

ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (АНГЛІЙСЬКОЇ)

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з англійської мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (англійської)» пов'язана з такими дисциплінами: «Іноземна мова (англійська)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (англійська)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з англійської мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентностей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. Focus on IELTS: main structures, test-taking strategies. Typical contexts for the passive.

Тема 2. Reading Strategies. Skimming / scanning for specific information and detail. Making requests.

Тема 3. Reading for IELTS. Target Reading Skills. Summarizing. Understanding argument. Identifying opinion / attitude and making inferences. The Future: predicting and proposing.

Тема 4. Listening Strategies. Listening for specific information. The Past: reporting.

Тема 5. Listening for IELTS: signpost words, stress, rhythm and intonation. Speculating: Alternative Conditionals.

Практичні

Тема 1. Parts of IELTS Test. The Passive and the Causative.

Тема 2. Focus on Reading: Striving to Achieve. Language of requests.

Тема 3. Focus on Reading: Tackling Issues. Building a mental map of the text. Conditionals: wishes and regrets.

Тема 4. Focus on Listening: Getting Higher Qualification. Features of Spoken English. Reporting Verbs.

Тема 5. Focus on Listening: IT Society. Speculating about the past.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Writing Strategies: facts, pie charts, figures and trends. Developing an argument. Review of the Infinitive and the ing-form.

Тема 7. Writing and structuring an essay. Style in essays. Paragraphing.

Тема 8. Speaking. Strategies for IELTS. Speech acts and clause types.

Тема 9. Extended speaking. Punctuation.

Тема 10. Presentations: main strategies.

Практичні

Тема 6. Focus on Writing: Types of Essays. The Infinitive and the ing-form.

Тема 7. Writing an essay. Paragraph Structure.

Тема 8. Focus on Speaking: Social Interaction. Clause Types. Linking markers.

Тема 9. Introduction and interview. Two-way discussion. Exploring the theme and Common Errors in Grammar.

Тема 10. Making presentations.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Уманець А. В. – кандидат філологічних наук, доцент; Трофименко А. О. – кандидат педагогічних наук, доцент; Крук А. А. – кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Коул С. Граматика англійської мови. Level B. Чернівці : КММЕДІА, 2016. 240 с.
2. Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О. Test Your Grammar. Part II : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : ПП Мошак М. І., 2017. 112 с.
3. Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О. Training Tests for IELTS Exams : навч. посіб. Кам'янець-Подільський : ТОВ "Друкарня "Рута", 2016. 110 с.
4. Юсухно С. І. Англійська мова. English Grammar Tests. Чернівці : ЧНТУ, 2014. 70 с.
5. Cambridge IELTS 11 Academic . Cambridge : Cambridge University Press and UCLES, 2016. 144 p.
6. Cambridge IELTS 11 General Training. – Cambridge : Cambridge University Press, 2016. 144p.
7. Capel A., Sharp W. Objective Proficiency. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 278p.
8. Cullen P., French A. The Official Cambridge Guide to IELTS for Academic and General Training. Cambridge : Cambridge University Press, 2014. 400 p.
9. Cullen P. Vocabulary for IELTS Advanced. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 174p.
10. Evans V., Milton J., Dooley J. FCE Practice Exam Papers Revised. B2 (upper-intermediate). England, Harlow : Express Publishing, 2015. 177 p.
11. Geyte E. Reading for IELTS. London : Harper Collins Publishers, 2013. 145 p.
12. Norris C. B. Academic Writing in English. Finland, Helsinki : University of Helsinki, 2016. 85 p.
13. Paterson K., Wedge R. Oxford Grammar for EAP : English Grammar and Practice for Academic Purposes. Oxford : Oxford University Press, 2013. 224 p.
14. Practice Tests for the SAT 2015-2016. New York : Kaplan Publishing, 2015. 1096 p.
15. Skipper M. Advanced Grammar and Vocabulary. Advanced-Proficiency (C1–C2). UK, Berkshire : Express Publishing, 2014. 177 p.
16. Sunderland P., Whettem E. Objective Proficiency : [Workbook with Answers with Audio CD]. Cambridge : Cambridge University Press, 2013. 120 p.
17. Test Your Grammar. Part I : навч. посіб. / Уманець А. В., Крук А. А., Попадинець О. О., Трофименко А. О. Кам'янець-Подільський : ФОП Гуменюк С. О., 2016. 180 с.

«ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (НІМЕЦЬКОЇ)»

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з німецької мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (німецької)» пов'язана з такими дисциплінами: «Іноземна мова (німецька)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (німецька)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з німецької мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентостей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. GeR: Kompetenzniveaus. Internationale Deutschprüfungen. Passiv und Passiversatzformen.

Тема 2. Leseverstehen. Globales, selektives, detailliertes Lesen. Kontextgebrauch des Konjunktivs II.

Тема 3. Die Prüfung Lesen und ihre Bestandteile. Irreale Wünsche, Bedingungen, Vergleiche.

Тема 4. Fremdsprachliches Hörverstehen: Grundlagen und Lernziele. Kontextgebrauch des Konjunktivs I.

Тема 5. Kompetenzbereich Hörverstehen: Hörstile. Kontextgebrauch der Partizipien I, II.

Практичні

Тема 1. Testformat DZ: Bestandteile. Passiversatzformen.

Тема 2. Selektive Informationsentnahme, Entnahme von Hauptaussage und Einzelheiten: Deutschen – Weltmeister im Reisen. Höfliche Bitte und Fragen.

Тема 3. Erkennen von Meinungen, korrekte Textergänzung: Handy – Vorteile und Nachteile. Konjunktiv II.

Тема 4. Hörverstehen: Ansagetexte, Vortrag. Die indirekte Rede im Satzgefüge.

Тема 5. Hörverstehen: Gespräch, Diskussion im Radio. Partizipien als Adjektive.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Schriftlicher Ausdruck: Textaufbau, Inhalt, Sprache. Einfache Satz: Wortstellung im Mittelfeld.

Тема 7. Essay schreiben - verschiedene Arten von Essays, Aufbau eines Essays. Einfache Satz: Wortstellung im Nachfeld.

Тема 8. Mündlicher Ausdruck: Qualitative Aspekte des mündlichen Sprachgebrauchs. Temporale Beziehungen im Satz.

Тема 9. Mündlicher Ausdruck: Produktion und Interaktion. Relativ- und Attributsätze. Erweiterte Partizipialattribute.

Тема 10. Aufbau und Gliederung einer Präsentation.

Практичні

Тема 6. Schriftlicher Ausdruck: eine E-Mail, einen Diskussionsbeitrag, einen Leserbrief schreiben. Wortstellung im Mittelfeld einfaches Satzes: Kasusergänzungen, Angaben.

Тема 7. Essay schreiben. Satzglieder im Nachfeldeinfaches Satzes: Vergleiche, Ausklammerung.

Тема 8. Monologisches Sprechen zu einem Thema: menschliche Beziehungen. Temporale Beziehungen im Satz.

Тема 9. Interaktion: Gespräch, Diskussion, Interview. Relativ- und Attributsätze. Erweiterte Partizipialattribute.

Тема 10. Präsentation erstellen und präsentieren.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Городиська Оксана Миколаївна – кандидат педагогічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Beste Freunde. Deutsch für Jugendliche. Arbeitsbuch / Georgiakaki M., Bovermann M., Seuthe C., Schümann A. München : Hueber Verlag, 2013. 96 S.
2. Beste Freunde. Deutsch für Jugendliche. Kursbuch / Georgiakaki M., Bovermann M., Graf-Riemann E., Seuthe C. München : Hueber Verlag, 2013. 76 S.
3. Buscha A, Szita S. Übungsgrammatik. Deutsch als Fremdsprache. Sprachniveau B1-B2. Leipzig : SCHUBERT-Verlag, 2011. 268 S.
4. Gerbes J., F. van der Werff. Fit fürs Zertifikat B 1. Deutschprüfung für Erwachsene. München : Hueber Verlag, 2014. 168 S.
5. Goethe-Zertifikat B1. Deutschprüfung für Jugendliche und Erwachsene. Wortliste. Berlin : Goethe-Institut und OSD, 2016. 104 S.

6. Jin F., Voß U. Grammatik aktiv. A 1- B 1. Berlin : Cornelsen Verlag, 2013. 256 S.
7. Killiman A. Zertifikat B1. Deutschprüfung für Jugendliche und Erwachsene : Material zur Prüfungsvorbereitung. Modelltest. München : Klett-Langenscheidt GmbH, 2014. 36 S.
8. Krenn W., Puchta H. Motive: Kompaktkurs DaF : Arbeitsbuch, Lektion 1-30. Deutsch als Fremdsprache. München : Hueber Verlag, 2016. 246 S.
9. Krenn W., Puchta H. Motive : Kompaktkurs DaF : Kursbuch, Lektion 1-30. Deutsch als Fremdsprache. München : Hueber Verlag, 2016. – 250 S.
10. Maenner D. Prüfungstraining DaF B1 Zertifikat Deutsch (telc Deutsch B1) : Übungsbuch mit CD und CD-ROM. Berlin : Cornelsen Verlag, 2014. 192 S.
11. Rodi M. Übungstest Goethe-Zertifikat B2. München : Klett-Langenscheidt GmbH, 2013. 42 S.
12. Zertifikat B1 neu : 15 Übungsprüfungen / Vosswinkel A., Ernestine A., Balsler O., Papadopoulou M., Glotz-Kastanis J., Paradi-Stai D. München : Hueber Verlag, 2014. 246 S.

ПОГЛИБЛЕНИЙ КУРС ІНОЗЕМНОЇ МОВИ (ФРАНЦУЗЬКОЇ)

Мета: удосконалення комунікативних мовленнєвих компетентностей, передбачених вимогами Загальноєвропейських рекомендацій з мовної освіти та підготовка до складання міжнародних іспитів з французької мови. Дисципліна «Поглиблений курс іноземної мови (французької)» пов'язана з такими дисциплінами: «Іноземна мова (французька)», «Іноземна мова в науково-професійному спілкуванні (французька)».

Компетентності, якими повинні оволодіти здобувачі вищої освіти:

інтегральна компетентність: здатність розв'язувати комплексні проблеми у процесі підготовки здобувачів вищої освіти до складання міжнародних іспитів з французької мови;

загальні компетентності: гнучкість, адаптивність, комунікабельність; володіння культурою усного й писемного мовлення; навички міжособистісної взаємодії;

спеціальні (фахові, предметні) компетентності: володіння основами усної та письмової комунікації іноземною мовою на рівні B2; здатність використовувати фонові знання та національно-культурний компонент іноземної мови для належної адаптації у полікультурному середовищі.

Формування вищезазначених компетентностей сприятиме ефективному функціонуванню майбутніх фахівців у міжкультурному розмаїтті навчального та професійного середовища, мобільності і конкурентоспроможності на ринку праці.

Зміст навчальної дисципліни:

Заліковий кредит 1.

Змістовий модуль 1.

Лекції

Тема 1. Point sur DELF: présentation des épreuves dans la perspective actionnelle du Cadre européen commun de référence pour les langues.

Тема 2. Les strategies de lecture. L'écramage pour saisir le sens global. Description dans le passé.

Тема 3. Compréhension des écrits : pictogrammes, explications des panneaux etc. Les tournures impersonnelles (il est interdit de ..., etc)

Тема 4. Les strategies d'écoute. Observation et dégage de l'information spécifiques. Le Futur – prévision.

Тема 5. Compréhension orale. Le décodage phonologique, lexical, repérage des mots (unités de sens), des intonations, des accents. Le présent progressif. L'évenement proche dans le temps.

Практичні

Тема 1. Nature des épreuves DELF. Le conditionnel present (le souhait, le désir, le conseil, l'hypothèse), conditionnel passé (le regret, le reproche)

Тема 2. Compréhension des écrits. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur trois ou quatre courts documents écrits ayant trait à des situations de la vie quotidienne. Discours rapporté.

Тема 3. Compréhension des écrits. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur deux documents écrits : dégager des informations utiles par rapport à une tâche donnée, analyser le contenu d'un document d'intérêt général. Subjonctif (la possibilité, l'obligation, verbes de sentiments, d'opinion, la conjonction «pour que»+ Subjonctif.

Тема 4. Compréhension de l'oral. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur trois ou quatre courts documents enregistrés ayant trait à des situations de la vie quotidienne. Le passif : la description d'une action.

Тема 5. Compréhension de l'oral. Réponses à des questionnaires de compréhension portant sur deux documents enregistrés. Le géronditif : la manière, la condition, la simultanéité.

Змістовий модуль 2.

Лекції

Тема 6. Préparation DELF. Production écrite. Les stratégies d'écritures : le plan, la rédaction. L'expression de l'hypothèse : si+Présent/Futur, si +Imparfait/Conditionnel.

Тема 7. Ecrire un essai. Stratégie de composition. La localisation temporelle (expression de la durée, du moment, etc).

Тема 8. Stratégies pour la production orale. La localisation spatiale (les prépositions et les adverbes de lieu).

Тема 9. Stratégies pour l'interaction orale. Acte de parole.

Тема 10. Stratégies et conseils méthodologiques pour réussir les épreuves.

Практичні

Тема 6. Production écrite. Rédaction de deux brèves productions écrites (lettre amicale ou messages) : décrire un événement ou des expériences personnelles, écrire pour informer, demander, remercier, s'excuser. L'hypothèse : si+Présent/Futur, si +Imparfait/Conditionnel

Тема 7. Production écrite. Expression d'une attitude personnelle sur un thème général (essai, courrier, article). Les articulateurs logiques : Cause (donc, puisque), Conséquence (comme, alors), Opposition (pourtant, alors que)

Тема 8. Production orale. Entretien dirigé, exercice en interaction. Les articulateurs chronologiques du discours.

Тема 9. Production orale. Expression d'un point de vue à partir d'un document déclencheur. Le goût de la conversation (convivialité, aspect informel, fonction pratique du langage et oralité, gestuelle)

Тема 10. Présentation et défense d'un point de vue.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни: Кульбанська Руслана Василівна – старший викладач.

Перелік основної літератури:

6. Гладка В.А. Prononcez bien. Mais comment ? : cahier d'activités / Вимовляти правильно. Але як? : навч.-метод. посіб. Чернівці : Видавничий дім «Родовід», 2014. 80 с.

7. Литвиненко В.Ю. Le français : навч. посіб. з франц. мови для студ. вищ. навч. закл.]. Умань : Видавничо-поліграфічний центр «ОМІДА», 2015. 107 с.

8. Матвеева О.О. Французька мова: навч. посіб. для студ. 3-4 курсів, що вивч. франц. мову як третю інозем. Чернівці, 2015. 206 с.

9. Girardet J., Pécheur J. Campus 1. Méthode de français. Paris : Clé International, 2012. 205 p.

10. Mérieux R., Loiseau Y. Connexions. Méthode de français. Paris : Didier, 2012. 194 p.

3 курс

ВИБІР З ПЕРЕЛІКУ

СОЦІОЛОГІЯ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ

Метою курсу є вивчення функціонування масової комунікації в сучасному соціумі, соціологічних методів дослідження цієї діяльності, формування системного комплексу знань в цій сфері.

Перелік компетенцій, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної дисципліни. Сфера реалізації здобуття компетенцій під час трудовлаштування.

Освоюючи курс «Соціологія масових комунікацій», студенти засвоюють передбачені освітньо-професійною програмою знання і на цій основі набувають необхідних вмінь, навичок та компетенцій:

- засвоюють знання і розуміння особливостей функціонування масової комунікації, зокрема ЗМК, в різних сферах соціального спілкування, різноманітних, стратегій, тактик і форм комунікації;
- формують уявлення про соціологію масової комунікації як потужний чинник розвитку цивілізації;
- отримують системний комплекс знань про інформаційну індустрію як соціальний інститут; вивчають вплив ЗМК на індивіда та соціум;

- проводять певні соціологічні дослідження та опановують методики, за допомогою яких можна осягнути якісні та кількісні характеристики ЗМК;
- вчаться реалізувати отримані знання в різних ситуаціях соціально-трудової, культурної та навчальної сфер соціального спілкування;
- оволодівають прийомами формування науково-інформаційної та соціально-аксіологічної компетентності, креативними навичками і евристичними методами аналізу суспільних проблем і конфліктів;
- готуються до роботи в різних органах та сферах функціонування ЗМІ (газета, журнал, радіо, ТВ, соціальні мережі тощо).

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами.

Модуль 1

ТЕОРЕТИЧНИЙ ФУНДАМЕНТ МАСОВОЇ КОМУНІКАЦІЇ. ЗАСОБИ МОВНОГО ВПЛИВУ.

Тема 1. Вступ. **Тема 2** Комунікатор та зміст масової комунікації. Комунікативний аспект у глобалізаційних процесах. **Тема 3** Етика і психологія мовленнєвої поведінки **Тема 4.** Мета і характер комунікації, її логіко-емоційні, етичні та психологічні первні. **Тема 5** Класифікація теорій комунікації та функції і ролі засобів її передавання. **Тема 6.** Засоби масової комунікації та їхні соціальні суб'єкти. **Тема 7.** Інформаційне суспільство та сучасна медіаекономіка. Інформаційні агентства світу в умовах глобалізації.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити, год. всього 120, ауд. - 40 год. аудиторних, з них — лекційних 20, практ. - 20, самост. - 80 год.

Форма семестрового контролю - екзамен

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання).

Семен Дмитрович Абрамович, доктор філологічних наук, професор, академік АН ВО України, завідувач кафедри слов'янської філології та загального мовознавства

Перелік основної літератури.

1. Абрамович С. Д., Чикарькова М. Ю. Мовленнєва комунікація. – К. : Видавничий Дім Дмитра Бураго, 2013. – СС. 16-20, 25-33, 194-198, 233-240.
2. Ахиярова К. Р. Роль СМІ в маніпулюванні личністю. – Эл.ресурс. – Р.доступа: http://magru.net/pubs/122/Ro1_sredstv_massovoy_informatsii_SMI_v_manipulirovani_lichnostyu.pdf.
3. Галлін Д., Манчіні П. Сучасні медіасистеми: три моделі відносин ЗМІ та політики. – К.: Наука, 2008. – 320 с.
4. Гриценко О.М. Мас-медіа у відкритому інформаційному суспільстві й гуманістичні цінності. – К.: ВПЦ “Київський університет”, 2002. - 203 с.
5. Єнін М.Н. Соціологія масової комунікації. Навч. посіб. за спец. «Соціологія», «Реклама та зв'язки з громадськістю». – Л.: ДЗ «ЛНУ імені Т. Шевченка», 2012. – 167 с.
6. Іванов В.Ф. Соціологія масової комунікації. Навч. посіб.– К.: Центр вільної преси, 1999. – 210 с.
7. Квіт С. М. Масова комунікація. – К.: ВД «Києво-Могилянська академія», 2008. – 206 с.
8. Миллер Э. Д. Шарлоттский проект. Как помочь гражданам взять демократию в свои руки.– М.: Национальный институт прессы, Издательство "ВИОЛАНТА", 1998. – Сс. 11, 13, 16.
9. Москаленко А. З., Губерський Л. В. та ін. Масова комунікація: Підручник / – К.: Либідь, 1997. – 216 с.
10. Різун В. В. Теорія масової комунікації. – К.: Просвіта, 2008. – 260 с.
11. Сиберт Ф., Шрамм У., Питерсон Т. Четыре теории прессы. – М.: Национальный институт прессы, Вагриус, 1998. – 224 с.
12. Ткач Л.М., Клименкова В. О. Семіотичний аспект маніпуляції свідомістю через рекламу та засоби масової комунікації // Молодий вчений. – 2016. – № 1(2). – С. 126–130.
13. Тоффлер Е. Третя хвиля. – К. : ВД «Всесвіт», 2000. – 480 с.
14. Фромм Э. Иметь или быть? – М.: Прогресс, 1986.– 237 с.
15. Чічановський А. А., Старіш О. Г. Інформаційні процеси в структурі світових комунікаційних систем: Підручник. – К.: Грамота, 2010. – 568 с.

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців спеціальності 061 Журналістика – забезпечити формування системних уявлень про сутність інформаційного суспільства, його структуру, зміст та актуальні проблеми розвитку. **Курс пов'язаний з такими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців, як:** соціально-політичні студії, теорія масової інформації, комунікаційні технології.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни: знання методологічних основ, історичного генезису теорій і концепцій інформаційного суспільства, їхнього змісту; розуміння значення інформації в розвитку сучасного інформаційного суспільства, потенціалу інформаційних і комунікаційних технологій (ІКТ) для оптимізації розвитку суспільства; знання основних складових політики держави та міжнародного співробітництва у сфері інформаційного суспільства, особливостей формування міжнародної стратегії розвитку глобального інформаційного суспільства та розвитку політичної стратегії України щодо інформаційного суспільства; здатність здійснювати аналіз державної політики в сфері інформаційного суспільства. **Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування:** діяльність у галузі інформаційної політики та безпеки.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль 1. Теорія інформаційного суспільства

13. Інформаційне суспільство як стадія розвитку цивілізації.
14. Інформатизація суспільства як чинник побудови інформаційного суспільства.
15. Проблематика інформаційного суспільства в сучасних концепціях суспільного розвитку.
16. Футурологічні концепції інформаційного суспільства.
17. Міжнародна політика розвитку інформаційного суспільства.
18. Основні етапи й проблеми формування глобального інформаційного суспільства.

Змістовий модуль 2. Соціально-економічні, політичні та культурні аспекти розвитку інформаційного суспільства

1. Людський потенціал та інноваційна економіка в інформаційному суспільстві.
2. Соціальні суперечності інформаційного суспільства.
3. Якість життя в інформаційному суспільстві.
4. Гуманітарні проблеми інформаційної безпеки.
5. Наука й освіта в інформаційному суспільстві.
6. Стратегія розвитку інформаційного суспільства в Україні.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю: екзамен.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання навчальної дисципліни: Громик Лариса Іванівна, кандидат філологічних наук.

Перелік основної літератури:

1. Вершинская О. Н. Информационно-коммуникационные технологии и общество. Москва : Наука, 2007. 203 с.
2. Інформаційне суспільство. Шлях України. Київ, 2004. 289 с.
3. Кастельс М. Інформаційне суспільство та держава добробуту. Фінська модель / пер. з англ. Київ, 2006. 256 с.
4. Маруховський О. О. Інформаційне суспільство: теоретико-концептуальні засади : навч. посіб. Київ : Університет економіки та права «КРОК», 2007. 136 с.
5. Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007-2015 роки : Закон України. *Урядовий кур'єр*. 2007. № 28. 1 лютого.
6. Чиж І. Україна: шлях до інформаційного суспільства. Київ : Либідь, 2004. 287 с.
7. Чугунов А. В. Развитие информационного общества: теории, концепции и программы : учеб. пособ. Санкт-Петербург : Ф-т филологии и искусств СПбГУ, 2007. 98 с.

ПОЛІТИЧНА ЖУРНАЛІСТИКА

Політична журналістика – дисципліна, що висвітлює широке коло політичних явищ та політичних подій. Багато політичних проблем сучасної України є наслідком нефахової інформаційної політики. Тому професіоналізація політичної журналістики розглядається як одне з першочергових завдань, без вирішення якого неможливо зробити реальною інтеграцію України до європейської спільноти. Курс заснований на поєднанні теоретичних і прикладних знань, що забезпечують повноту

уявлень по даному напрямку журналістики, і відповідно, необхідних для професійної журналістської діяльності знань і компетенцій, що дозволяють формувати інформаційну картину, пов'язану з внутрішньополітичним і міжнародним порядком денним. Детально вивчаються журналістика і політика як сфери професійної діяльності; політична проблематика в ЗМІ; жанри політичної журналістики; джерела політичної інформації; тенденції формування політичного порядку денного.

Мета вивчення навчальної дисципліни: створити цілісне уявлення про особливий різновид професійної діяльності — політичну журналістику.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Теорія масової комунікації, Теорія масової інформації, Комунікаційні технології, Соціально-політичні студії.

Заплановані результати навчання:

знання

- комплексу правових засад функціонування ЗМІ в умовах становлення демократичного суспільства;
- жанрових стандартів політичної журналістики;
- специфіки творчо-організаційної діяльності політичного журналіста.

уміння

- розрізняти аналітичні тексти політичного спрямування від прихованої реклами;
- розрізняти першочергові і вторинні політичні події;
- формулювати аналітичні тези, обґрунтовувати їх.

навички

- орієнтуватися в змісті політичної інформації (персоналіях, подіях, рішеннях);
- прогнозувати розвиток політичних подій і ситуацій;

інші компетентності

- працювати в жанрах політичної проблематики;
- професійно аналізувати методи, способи, засоби подачі політичної інформації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами

Змістовий модуль 1. ЗМІ як автономний політичний інститут

Тема 1. «Політична журналістика»: предмет і завдання курсу

Тема 2. ЗМІ в політичній структурі суспільства

Тема 3. Правові та етичні основи політичної журналістики

Тема 4. Політична журналістика як особливий різновид професійної діяльності журналіста

Тема 5. Результативність (ефективність і дієвість) політичної журналістики

Тема 6. Політична журналістика як творча діяльність

Тема 7. Типові форми газетно-журнальної політичної журналістики

Тема 8. Класична спадщина політичного репортажу

Обсяг вивчення навчальної дисципліни

Кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма підсумкового контролю: залік.

Викладацький склад: кандидат філологічних наук, доцент Насмінчук І.А.

Перелік основної літератури:

1. Дуцик Д. Політична журналістика / Діана Дуцик. — К. : Вид. дім „Києво-Могилянська акад.”, 2005. — 138 с.

2. Гриценко О., Кривошея Г., Шкляр В. Основи теорії міжнародної журналістики / О. Гриценко, Г. Кривошея, В. Шкляр. — К. : Видавничо-поліграфічний центр „Київський університет”, 2002. — 304 с.

3. Здоровега В. Й. Теорія і методика журналістської творчості / В.Здоровега. — Л. : ПАІС, 2000. — 180 с.

4. Моисеев В. А. Журналистика и журналисты / В. Моисеев. — К. : Дакор., 2002. — 400 с.

5. Політична проблематика ЗМІ: Хрестоматія політичного портрета / Упор., автор науково-методичного супроводу Воронова М. Ю. — К. : „Промінь”, 2011. — 200 с.

ГЛОБАЛІСТИКА

Опис (анотація): міждисциплінарна галузь наукових досліджень, спрямованих на виявлення сутності, тенденцій і причин процесів глобалізації, інших глобальних процесів і проблем, пошук шляхів утвердження позитивних та подолання негативних для людини і біосфери наслідків цих процесів.

Іншими словами, це комплексна наукова дисципліна, що вивчає загальні об'єктивні закономірності розвитку людства і моделі керованої світової системи в синтезі, єдності та взаємодії трьох основних сфер: глобальної екології, соціальної та економічної діяльності людини в епоху антропогенно перевантаженої Землі.

Тип: дисципліна соціально-гуманітарної та економічної підготовки (вибіркова).

Термін вивчення: 3 курс (6 семестр).

Кількість кредитів: 4 кредити ECTS: всього 120 год., з них – денна форма навчання: 40 год. аудиторних, 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять.

Викладацький склад: кандидат політичних наук, доцент Віннічук Ольга Василівна.

Мета курсу: формування знань студентів про роль та значення глобальних процесів у сучасному суспільстві

Основними завданнями вивчення дисципліни “Глобалістика” є:

- проведення порівняльного аналізу соціокультурних цінностей світових цивілізацій: становлення нового універсалізму через розуміння багатогранності планетарного буття;

- дослідження стратегій міжцивілізаційних взаємодій, обґрунтування гуманітарного мирного будівництва;

- розкриття питання становлення ідей гуманістичного глобалізму як альтернативи уніформізму і гегемонізму в глобальному світі;

- дослідження можливих деформацій розвитку в процесі глобалізації (обмін «антицінностями» масової культури, нееквівалентний інформаційний обмін тощо);

- аналіз сучасних трансформацій політичної сфери;

- з'ясування шляхів формування нової конфігурації світового товариства;

- розкриття тенденції функціонування системи глобального управління.

Результати навчання: Згідно з вимогами освітньо-професійної програми студенти повинні знати:

- основні закономірності та особливості процесу глобалізації;

- політичний розвиток основних світових цивілізацій;

- правила ведення політичного діалогу;

- основні напрямки сучасних глобальних трансформацій;

- альтернативи світового розвитку;

- напрямки діяльності антиглобалістів;

- понятійний апарат.

вміти:

- володіти матеріалом з політичної глобалізації;

- працювати з джерелами та монографічною літературою;

- робити аналіз політичних процесів, подій.

Методи оцінювання.

Оцінка “відмінно” ставиться за умови повних і вичерпних відповідей студента на запитання, демонстрації високого рівня теоретичної і практичної підготовки.

Оцінка “добре” виставляється за наявності несуттєвих помилок в відповідях студента.

Оцінка “задовільно” ставиться при суттєвих недоліках при формуванні відповіді на теоретичні і практичні завдання, за відсутності умінь ілюструвати прикладами основні теоретичні положення.

Оцінка “незадовільно” ставиться у тому разі, коли студент не володіє фактичним матеріалом і має низький рівень теоретичної підготовки.

Форма підсумкового контролю: залік.

Перелік основної літератури.

1. Бебик В.М. Інформаційно-комунікативний менеджмент у глобальному суспільстві: психологія, технології,техніка паблік рилейшнз: Моногр. / В. М. Бебик . – К.: МАУП, 2005. – 356 с.
2. Бебик В.М. Сучасна глобалістика: провідні концепції і модерна практика: Навч. посібник / В. М. Бебик, С. О. Шергін, Л. О. Дегтерьова. – К.: Університет «Україна», 2006. – 208 с.
3. Богомоллов Б.А. Глобализация: Некоторые подходы к осмыслению феномена / Б. А. Богомоллов // Весник Московского ун-та; сер.12. Полит. Науки. – 2004. - №3. – С.105 – 118.
4. Василенко И.А. Политическая глобалистика / И. А. Василенко. – М.: Логос, 2003. – 360 с.
5. Глобалистика. Персоналии, организации, издания: энциклопедический справочник / Гл. ред., сост. И. В. Ильин, И.И. Мазур, А. Н. Чумаков. – М.: Альфа – М, 2012. – 432 с.
6. Дергачев В. А. Глобаистика / В. А. Дергачев. – М.: ЮНИТА – ДАНА, 2005. – 303 с.

7. Кочетов Э. Г. Глобалистика: Теория, методология, практика / Э. Г. Кочетов. – М.: Прогресс, 2002. – 684 с.
8. Лукашевич В.М. Глобалистика: Навч. посібник. 2-ге видання / В. М. Лукашевич. – Львів: Новий світ – 2000, 2005. – 440 с.
9. Муза Д.Е. Введение в глобалистику: Учебное пособие / Д. Е. Муза. – Донецк: ДонНТУ, 2010. – 240 с.
10. Панарин А.С. Глобальное политическое прогнозирование в условиях стратегической нестабильности / А. С. Панарин. – М.: Эдиториал УССР, 1999. – 272 с.
11. Прыкин Б. В. Глобалистика / Б. М. Прыкин. – М.: Юнити – Дана, 2007. – 464 с.
12. Скаленко А.К. Глобалізація ХХІ: реалії і концепції / А. К. Скаленко // Діалог цивілізацій. – К., 2003. – С. 146 – 156.
13. Чешков М. А. Глобалистика как научное знание. Очерки теории категориального аппарата / М. А. Чешков. – М.: НОМФО, 2005. – 224 с.
14. Чумаков А.Н. Глобалистика в системе современного научного знания / А. Н. Чумаков // Вопросы философии. – Режим доступа: http://vphil.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=573&Itemid=52

4 КУРС

Навчальні дисципліни загальної підготовки ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА МАРКЕТИНГУ

Метою дисципліни «Теорія і практика маркетингу» є надання основних системних теоретичних і практичних знань з маркетингу і елементарних навичок при вирішенні задач і прийнятті рішень в умовах формування ринкових відносин, виходячи з альтернатив, в процесі здійснення ефективних обмінів при задоволенні людських потреб і отриманні вигоди.

1. Завдання дисципліни:

1. системне дослідження ринків та їх суб'єктів, навколишнього середовища для ефективної адаптації до змінних динамічних ринкових умов;
2. системне вивчення кон'юнктури і факторів, які її визначають на цільових ринках для встановлення ефективної стратегії дій;
3. дослідження основних законів, закономірностей, принципів і концепцій, функцій і задач, явищ і тенденцій розвитку попиту і пропозиції, їх практичного використання в умовах цільових ринків для отримання довготривалого успіху.

В результаті вивчення навчальної дисципліни «Теорія і практика маркетингу» студенти повинні **знати:**

- сутність маркетингу та його сучасну концепцію;
- систему і характеристики сучасного маркетингу;
- маркетингові дослідження;
- попит та пропозицію;
- раціональний споживчий вибір та формування ринкового попиту;
- види аналізу та його інформаційне забезпечення;
- планування нових товарів;
- методи маркетингового ціноутворення;
- маркетингову політику комунікацій;
- комплекс маркетингових комунікацій;
- маркетингову товарну політику;
- управління каналами розподілу;
- продуктивність, мотивацію та оплату праці;

вміти:

- розробляти методику маркетингових досліджень;
- використовуючи існуючі методики та аналізуючи співвідношення попиту і пропозиції;
- досліджувати попит потенційних споживачів;
- проводити дослідження кон'юнктури ринку та можливостей підприємства;
- забезпечувати проведення причинно–наслідкового аналізу претензій та рекламацій клієнтів та партнерів, давати оцінку якості планування, використовуючи методики аналізу та планування діяльності;

Зміст навчальної дисципліни розкривається у темах:

- Тема 1. Сутність маркетингу та його сучасна концепція.
 Тема 2. Ринок як умова і об'єктивна основа маркетингу.
 Тема 3. Формування системи маркетингу на підприємстві.
 Тема 4. Маркетингова товарна політика.
 Тема 5. Маркетингова цінова політика.
 Тема 6. Маркетингова політика розподілу.
 Тема 7. Маркетингова політика комунікацій.
 Тема 8. Маркетинг як інтегративна функція менеджменту.
 Тема 9. Маркетингова стратегія підприємства.

Форма семестрового контролю – залік.

Основна література

1. Малинка О. Я. Управління брендом в системі маркетингу : підручник / О. Я. Малинка, А. О. Устенко. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2014. – 308 с.
2. Устенко А. О. Основні маркетингу : навчальний посібник / А. О. Устенко, Л. С. Тараєвська, О. Я. Малинка. – Івано-Франківськ : Факел, 2010. – 388 с.

Додаткова література

1. Малинка О. Я. Бренд-менеджмент : навчальний посібник / О. Я. Малинка, А. О. Устенко. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2013. – 293 с.
2. Малинка О. Я. Маркетингові дослідження : навчальний посібник / О. Я. Малинка, А. О. Устенко. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2012. – 348 с.
3. Малинка О. Я. Міжнародний маркетинг : навчальний посібник / О. Я. Малинка, А. О. Устенко. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2012. – 328 с.
4. Малинка О. Я. Управління капіталом бренду : [монографія] / О. Я. Малинка. – Івано-Франківськ : Факел, 2009. – 204 с.
5. Устенко А. О. Практикум з маркетингу : навч. посібник / А. О. Устенко, І. М. Хвостіна. – Тернопіль : Економічна думка, 2001. – 224 с.
6. Устенко А. О. Практикум системного менеджера / А. О. Устенко, О. Я. Малинка. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2013. – 361 с.
7. Устенко А. О. Теорія систем і системний аналіз в менеджменті : навчальний посібник / А. О. Устенко, О. Я. Малинка. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2012. – 328 с.
8. Устенко А. О. Управлінська діагностика : навчальний посібник / А. О. Устенко, О. Я. Малинка. – Івано-Франківськ : Фоліант, 2015. – 265 с.

СОЦІОЛОГІЯ РЕКЛАМНОЇ ТА PR-ДІЯЛЬНОСТІ

Мета навчальної дисципліни – розкриття змісту предмету соціології реклами та PR-діяльності, вдосконалення розробки рекламної кампанії, стимулювання споживацької аудиторії

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни.

У результаті вивчення даного курсу студент повинен

знати:

1. визначення та структуру рекламних комунікацій, етапи їх розвитку;
2. зміст та особливості публік рілейшнз в рекламі, функції публік рілейшнз;
3. визначення реклами, етапи розвитку реклами, структуру соціального інституту реклами;
4. функції реклами на макро- та мікрорівні;
5. різноманіття рекламних технологій, основи психології впливу на споживачів в рекламних комунікаціях;
6. діагностику процесів прийняття рішення в рекламних комунікаціях
7. основні принципи проведення переговорів із використанням прийомів реклами;\
8. соціологічні методи дослідження в процесі розробки стратегії і тактики рекламного дискурсу;

вміти:

- аналізувати рекламні тексти, виявляти «шуми» та основні компоненти впливу на споживача рекламних комунікацій;
- інтерпретувати різні види рекламних комунікацій та вибору необхідного рекламного звернення для кожного окремого продукту;
- володіти принципами впливу на споживачів з метою просування продукту на ринок;
- використовувати методи соціологічного опитування споживачів, вимірювання отриманої

інформації та оцінки при сприйнятті продукту та інформації, що отримана про нього;

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

МОДУЛЬ 1. РЕКЛАМА ЯК СОЦІАЛЬНИЙ ІНСТИТУТ

Тема 1. Соціологія реклами. Вступна лекція.

Тема 2. Реклама в системі маркетингових комунікацій.

Тема 3. Соціологічні теорії в курсі «Соціологія реклами».

Тема 4. Реклама як соціальний інститут сучасного суспільства.

Тема 5. Споживацька поведінка як предмет соціологічного аналізу.

Тема 6. Соціальний вплив в рекламі.

Тема 7. Паблік рілейшнз та реклама. Загальне та відмінне. Переговори як форма реклами.

МОДУЛЬ 2. РЕКЛАМА В СИСТЕМІ СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

Тема 1. Реклама як прагматична форма комунікації.

Тема 2. Психологія мас та психологія міжособистісного спілкування.

Тема 3. Поведінка споживачів як предмет соціально-економічного аналізу.

Тема 4. Формування стратегії і тактики споживання в процесі розвитку реклами в Україні.

Тема 5. Соціальний прагматизм в сучасному соціологічному дискурсі.

Тема 6. Гендер та реклама.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: кількість кредитів: ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 26, практичних – 14, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю – залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни – Загоруйко Наталія Анатоліївна, кандидат філологічних наук, асистент кафедри журналістики.

Перелік основної літератури

1. Батра Р., Майерс Дж., Аакер Д. Рекламный менеджмент. — С.-Пб.: Питер, 1999. — 430 с.
2. Бове К., Аренс В. Современная реклама. — Нью-Йорк, 1999.— 900 с.
3. Гермогенова Л.Ю. Эффективная реклама в России. Практика и рекомендации. — М.: Руспартнер Лтд., 1994.— 224 с.
4. Котлер Ф. Основы маркетинга. — М.: Экономика, 1980.— 176 с.
5. Крылов И. Маркетинг (Социология маркетинговых коммуникаций). — М.: Центр, 1998.— 230 с.
6. Лебедев А.Н., Боковиков А.К. Экспериментальная психология в российской рекламе. — М.: Академия. 1995.— 130 с.
7. Лисица Н. М. Маркетинговые коммуникации в международном бизнесе. Харьков: ХГЭУ, 2001. — 150 с.
8. Лисица Н. М. Полякова Я. О. Соціально-економічні аспекти розвитку рекламної діяльності. Наукове видання — Харків: Вид-во ХНЕУ, 2007. — 232 с.
9. Лисица Н. М., Рогожин В. Д., Юрченко В. В. Международный маркетинг. Харьков: ИД "Инжэк", 2004. - 165 с.
10. Матанцев А. Н. Эффективность рекламы: Учебное пособие. – М.: Изд-во «Финпресс», 2007. – 416 с.

Навчальні дисципліни професійної підготовки

ФІЛОСОФІЯ ДИДАКТИКИ

Мета навчальної дисципліни полягає в ознайомленні студентів з проблемами модернізації навчальної діяльності у контексті соціокультурних викликів сучасності, розвитку здатності переосмислювати способи та методи діяльності на користь забезпечення пізнавальної гнучкості та генеративності навчання, формуванні самостійного, критичного, творчого мислення через засвоєння теоретичних та методологічних засад сучасної освіти, поєднанні фундаментальної професійної підготовки студентів з сучасними філософсько-світоглядними уявленнями про зміст, засоби і форми навчального процесу, роль його суб'єктів.

На основі вивчення дисципліни студент має набути таких компетентностей:

а) інтегральних: розуміння різноманітних підходів до осмислення специфіки знань про класичні та сучасні концепції розвитку філософії освітнього дискурсу; визначення ролі освітнього ресурсу у розвитку світової духовності та культури; аналіз найбільш розвинутих освітніх систем в історії людства; визначення на основі аналізу фактичного матеріалу тенденцій, закономірностей, особливостей освітніх процесів у сучасному світі;

б) загальних: продукування змістовних думок й зрілих обґрунтувань та наукової реконструкції освітнього минулого; визначення засадничих процесів й тенденцій, що відбуваються у вітчизняній освіті; аналіз освітніх явищ у широкому соціальному та історичному контексті; розуміння можливостей сучасних теорій й методологічних підходів у поясненні проблем культурологічної й освітньої тематики;

в) спеціальних (фахових і наукових): володіння сучасним категоріальним і понятійним апаратом навчальної дисципліни, базовими знаннями структури та елементів теорії й методології філософії дидактики; набуття навичок та вмінь застосувати знання з філософії дидактики для визначення лінії поведінки в умовах розмаїття культур; оволодіння основними поняттями філософії дидактики на рівні відтворення, тлумачення та використання.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен знати:

- основні сучасні теорії й наукові концепції, які пояснюють природу та сутність освіти;
- спеціальну професійну термінологію й понятійний апарат спеціальності;
- філософсько-методологічні організації та здійснення навчальної діяльності;
- історію розвитку філософсько-педагогічної проблематики;
- філософсько-антропологічні основи дидактики й філософсько-культурологічні способи її осмислення.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен вміти:

- використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знання способів її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань;
- аналізувати філософські засади й тенденції розвитку сучасної освіти, її аксіологічні, онтологічні, епістемологічні, антропологічні, праксеологічні тощо орієнтири;
- обґрунтовувати власну світоглядну і громадську позицію, оцінювати стиль життя;
- розробляти й застосовувати професійну аргументацію при аналізі та оцінці освітніх стратегій та практик навчальної діяльності.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити ЄКТС, 120 годин, у тому числі 40 аудиторних годин (20 лекційних, 20 практичних годин), 80 годин самостійної та індивідуальної роботи.

Форма підсумкового контролю: екзамен.

Викладацький склад: Плахтій М.П. – кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін.

Перелік основної літератури.

1. Абашкіна Н. В. Нові концепції навчання та виховання у сучасній німецькій педагогіці / Н. В. Абашкіна. – К. : ІСДО, 1995. – 234 с.
2. Андрущенко В. Філософія і педагогіка в предметному полі освіти / В. Андрущенко // Філософія освіти : навчальний посібник / за заг. ред. А. Андрущенко і І. Предборської. – К. : Вид-во НПУ ім. М. П. Драгоманова, 2009. – С. 6–23.
3. Болотов В. А. Вызовы для современной дидактики / В. А. Болотов // Universum: Вестник Герцеговского университета. Информационно-аналитический научно-образовательный журнал Российского государственного педагогического университета имени А. И. Герцена. К 125-летию Герценовского университета. – 2012. – № 1. – С. 15–30.
4. .Большов О. Ф. Зустріч / О. Ф. Большов // Першоджерела комунікативної філософії / Л. А. Ситниченко. – К. : Либідь, 1996. – С. 137–156.
5. Бордовский Г. А. Современное образование: какое оно? / Г. А. Бордовский // Universum: Вестник Герценовского университета. Информационно-аналитический научно-образовательный журнал Российского государственного педагогического университета имени А. И. Герцена. К 125-летию Герценовского университета. – 2012. – № 1. – С. 10–15
6. Ганаба С. О. Філософія дидактики: контексти, стратегії, практики / С. О. Ганаба. – Суми: Університетська книга, 2014. – 334с.
7. Горбунова Л. Теорія трансформативного навчання : освіта для дорослих в умовах «плинної» сучасності / Людмила Горбунова // Філософія освіти. – № 2 (№13). – 2013. – С. 66–114.
8. Горбунова Л. Феномен навчання у світлі комунікативної філософії Ю. Габермаса / Людмила Горбунова // Філософія освіти. – № 1 (12). – 2013. – С. 88–118.
9. Гусинский Э. Введение в философию образования: учеб. пособие / Э. Гусинский, Ю. Турчинова. – М. : Логос, 2000. – 223 с.
10. Добронравова І. С. Нелінійне мислення / І. С. Добронравова // Філософська та соціальна думка. – 1991. – № 6. – С. 49– 60.

ОСНОВИ ВІДЕОМОНТАЖУ

Мета вивчення навчальної дисципліни: сформувані уявлення про особливості зйомки програм різних жанрів; світові технології одержання зображення в кіно і на телебаченні; визначати візуальне рішення програми згідно сценарію і концепції режисера; набути практичні навички здійснення якісної відеозйомки згідно сучасних технологій, формувати творчий задум монтажно-композиційної цілісності візуального матеріалу; засвоїти правила монтажу відеоряду.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Телевиробництво, Практикум з фаху.

Компетентності:

знання:

- особливостей технічної бази і нових цифрових технологій, які застосовують в кіно та на телебаченні;
- етапів виробництва творчої продукції на теле- та кіностудіях;
- загальних принципів організації роботи на теле- та кіностудіях; методи і технології підготовки медіа-продуктів; правила композиції кадру.

уміння:

1. застосовувати принципи художньо-технічного оформлення відеоматеріалів;
2. застосовувати в професійній роботі цифрові та ІТ технології, цифрову техніку; користуватися програмним забезпеченням, необхідним для створення, опрацювання тексту, візуальної, аудіо-, аудіовізуальної інформації;
3. користуватися цифровими пристроями передачі та обміну текстової, графічної, аудіо-, аудіовізуальної інформації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Режисерські технології створення відеоматеріалів

1. Специфіка роботи режисера.
2. Композиція кадру. Базові правила побудови кадру.
3. Драматургічні принципи монтажу.
4. Техніка написання логлайну.
5. Сценарій короткометражного фільму.
6. Композиція сценарію і фільму.
7. Драматургія фільму.
8. Режисура анімаційного фільму.
9. Структура сценарію.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури.

1. Гоян В.В. Журналістська творчість на телебаченні: монографія / В.В. Гоян. – К. : Київський університет, 2011. – 319 с.
2. Капелюшний А. О. Телебачення прямого ефіру: практика мовлення, типові помилки : навч. посіб. / А. О. Капелюшний. – Львів : ПАІС, 2011. – 400 с.
3. Летуновский В.П. Телевизионный журналист в прямом эфире : учеб. пособие / В.П. Летуновский. – СПб. : С.-Петербург. гос. ун-т, 2004. – 323 с.
4. Сербенська О. А., Бабенко В. В. Основи телетворчості: практикум / О. Сербенська, В. Бабенко. – Львів: ПАІС, 2007. – 112 с.
5. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет / Мітчел Стівенс ; пер. з англ. Н. Єгоровець. – К. : «Вид. дім «Києво-Могилян. акад.», 2008. – 407 с.
6. Цвик В.Л. Телевизионная журналистика: история, теория, практика : учеб. пособие / В.Л. Цвик. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 303 с.
7. Шаповал Ю.Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені І. Франка, 2002. – 206 с.
8. Ширман Р. Телевізійна режисура. Майстер-клас / Р. Ширман. – К., 2004. – 197 с.

9. Яковець А. В. Телевізійна журналістика: теорія і практика: підручник / А.В. Яковець. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 240 с.

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ

Мета вивчення навчальної дисципліни: ознайомити студентів з основами телевізійного менеджменту, а саме з процесом організації діяльності телекомпанії, окреслення необхідної певної стратегії, яка фіксуватиме основну мету компанії та наблизитиме її досягнення; навчити студентів розробляти бізнес-план та сітку штатних одиниць телеканалу.

Курс пов'язаний з такими дисциплінами, як: Телевізійний маркетинг, Телевиробництво.

Компетентності:

знання:

11. передумов та джерел виникнення, основних віх становлення та розвитку телебачення та тележурналістики як професії;
12. місця й ролі телебачення в системі соціальних комунікацій та суспільно-політичних процесах;
13. технологій телевізійного виробництва;
14. особливостей підготовки бізнес-планів для майбутнього телеканалу.

уміння:

- вирішувати організаційні проблеми, які підвищуватимуть ефективність діяльності телеканалу;
- формувати кадрову політику телеканалу; формувати сітку мовлення телеканалу;
- скласти бізнес-план для організації телеканалу.

Зміст навчальної дисципліни за модулями і темами.

Змістовий модуль 1. Основи телевізійного менеджменту

9. Поняття «телевізійний менеджмент» та «телевізійний маркетинг».
10. Телереклама як один із основних видів маркетингових комунікацій.
11. Історія створення телебачення в Україні.
12. Роль телебачення у формуванні громадянського суспільства в Україні.
13. Телевізійний канал як бренд.
14. Особливості програмування українського телеканалу.
15. Типологія й класифікація телеканалів в Україні.
16. Суспільне телебачення в Україні: специфіка формування.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни.

4 кредити ECTS: всього 120 год., з них 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять, 80 годин самостійної роботи.

Форма семестрового контролю – екзамен.

Викладацький склад: Колупаєва Олена Миколаївна, кандидат філологічних наук, старший викладач кафедри журналістики.

Перелік основної літератури:

10. Гоян В.В. Журналістська творчість на телебаченні: монографія / В.В. Гоян. – К. : Київський університет, 2011. – 319 с.
11. Капелюшний А. О. Телебачення прямого ефіру: практика мовлення, типові помилки : навч. посіб. / А. О. Капелюшний. – Львів : ПАІС, 2011. – 400 с.
12. Летуновский В.П. Телевизионный журналист в прямом эфире : учеб. пособие / В.П. Летуновский. – СПб. : С.-Петербург. гос. ун-т, 2004. — 323 с.
13. Сербенська О. А., Бабенко В. В. Основи телетворчості: практикум / О. Сербенська, В. Бабенко. – Львів: ПАІС, 2007. – 112 с.
14. Стівенс М. Виробництво новин: телебачення, радіо, Інтернет / Мітчел Стівенс ; пер. з англ. Н. Єгоровець. – К. : «Вид. дім «Києво-Могилян. акад.», 2008. – 407 с.
15. Цвик В.Л. Телевизионная журналистика: история, теория, практика : учеб. пособие / В.Л. Цвик. – М. : Аспект Пресс, 2004. – 303 с.
16. Шаповал Ю.Г. Телевізійна публіцистика: методологія, методи, майстерність. – Львів: Видавничий центр ЛНУ імені І. Франка, 2002. – 206 с.
17. Ширман Р. Телевізійна режисура. Майстер-клас / Р. Ширман. – К., 2004. – 197 с.

18. Яковець А. В. Телевізійна журналістика: теорія і практика: підручник / А.В. Яковець. – К.: Вид. дім «Києво-Могилянська академія», 2007. – 240 с.

ЕРИСТИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців певної спеціальності. Її взаємозв'язок з іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Мета вивчення дисципліни «Еристика» полягає у набутті студентом компетенцій, знань для вивчення історії та теорії красномовства, практичного оволодіння прийомами і навичками мистецтва полеміки, у формуванні практичних умінь і навичок ефективної раціональної комунікації у процесі зіткнення поглядів і позицій, у засвоєнні спеціальних прийомів впливу на людей задля досягнення комунікативної мети з мінімальними втратами часу й енергії.

Вивчення дисципліни пов'язано з багатьма іншими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни. Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування.

Вивчення дисципліни «Еристика» гарантуватиме набуття знань з ключових понять, розділів і законів як класичного, так і сучасного мистецтва полеміки; науково-теоретичних основ культурно-цивілізованої комунікації; семіотичних, логічних, психологічних, тактичних характеристик і прийомів ведення суперечок; правил доведення і спростування в ході аргументації та критики. Засвоєння дисципліни гарантує отримання уявлень про маніпулювання в суперечках; головні прийоми і форми невербальної комунікації під час ведення суперечок; основні правила ведення суперечок.

Майбутні фахівці вмітимуть аналізувати і членувати тексти різних типів; визначати тему, тези, докази, мовленнєві засоби і доцільність кожного слова в тексті; продукувати тексти різних типів промов з потрібної теми і для різних ситуацій та використовувати їх у власній практичній діяльності; добирати письмові і усні форми та прийоми ведення продуктивної суперечки; вести ділове спілкування і дотримуватись етикету; нейтралізувати конфліктні ситуації під час ведення суперечок.

Під час працевлаштування вдасться вміло вести полеміки і суперечки, аргументовано переконувати опонентів, схилити їх до прийняття оптимальних рішень у кожній конкретній ситуації.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами.

Модуль 1. Еристика як мистецтво суперечки

Тема 1. Загальна характеристика поняття «Еристика».

Тема 2. Складові частини еристики.

Тема 3. Види суперечок, їх характеристика.

Тема 4. Аргументація і критика: правила і типові помилки.

Тема 5. Прийоми маніпулювання в суперечках та їх нейтралізація.

Тема 6. Тактичні, психологічні і невербальні прийоми маніпулювання в суперечках.

Тема 7. Коректні і некоректні прийоми впливу в суперечці. Софізми в суперечках.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: 4 кредити, год. всього 120, ауд. - 40 год., з них — лекційних 20, практ. - 20, самост. - 80 год.

Форма семестрового контролю — залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання цієї навчальної дисципліни (прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання).

Викладання цієї навчальної дисципліни забезпечуватиме Волковинський Олександр Сергійович, доктор філологічних наук, професор.

Перелік основної літератури.

1. Гурвич С.С., Погорелко В.Ф., Герман М.А. Основы риторики. — К.: Кондор, 1978. — 298с.
2. Ивин А.А. Риторика. Искусство убеждать.- М.: Гранд, 2002. — 305с.
3. Когут О.І. Основы ораторского мистецтва. – Тернопіль: Астон, 2005. – 298с.
4. Кохтев Н.Н. Риторика. – М: Наука, 1994. – 356с.
5. Кузнецов И.Н. Современная риторика. – М.: Гранд, 2003. – 487с.
6. Куньч З. Риторичний словник. – К.: Рідна мова, 1997. – 339с.
7. Смелкова З.С., Ассуирова Л.В., Савова М.Р. Риторические основы журналистики. – М.: Наука, 2003. – 294с.
8. Хоменко І.В. Еристика. Мистецтво полеміки. – К.: Наук.думка, 2001.- 214с.
9. Хоменко І.В. Еристика. Теорія та практика суперечки. – К., 2007.

РИТОРИКА

Мета вивчення навчальної дисципліни у контексті підготовки фахівців спеціальності 061 Журналістика – ознайомити з основами класичної та сучасної риторики як науки про мисленнєво-мовленнєву діяльність, спрямовану на переконання, вплив і досягнення цілей у процесі мовленнєвої комунікації; виробити в студентів уміння й навички аналізувати та продукувати тексти різного типу відповідно до мети, спрямування й умов спілкування в процесі майбутньої професійної діяльності; сформувані уміння та навички ораторського мистецтва, розвинути майстерність створювати й виголошувати публічні промови. **Курс пов'язаний з такими навчальними дисциплінами навчального плану підготовки фахівців, як:** українська мова (у професійному спілкуванні), практична стилістика, радіовиробництво, телевиробництво, дикторська майстерність, художнє радіомовлення.

Перелік компетентностей, здобуття яких гарантуватиме вивчення даної навчальної дисципліни: знання основних правил усної та писемної комунікації; здатність аргументовано та чітко готувати усні та письмові публічні виступи в журналістській практиці; здатність володіти полемічним мистецтвом, культурою конструктивного діалогу; здатність застосовувати комунікативні засоби впливу на аудиторію в умовах публічного мовлення; здатність добирати мовні засоби залежно від комунікативної ситуації та жанру публічного виступу. **Сфера реалізації здобутих компетентностей під час працевлаштування:** діяльність у сфері радіомовлення та телевізійного мовлення.

Зміст навчальної дисципліни за модулями та темами:

Змістовий модуль 1. Риторика: стратегії й тактики ефективної комунікації

10. Риторика як мистецтво публічних виступів. Історія ораторського мистецтва.
11. Функціональні різновиди мовлення.
12. Підготовка до публічного виступу. Аналіз публічного виступу.
13. Логічні основи мовлення й аргументації.
14. Мовлення. Правильність мовлення. Техніка мовлення.
15. Форми мовленнєвого впливу. Композиція публічного виступу. Публічний виступ і образ оратора.
16. Комунікативні ознаки мовлення.
17. Риторика в сучасних засобах масової інформації. Мовлення на радіо і телебаченні. Акторська подача матеріалу. Прийоми читання публіцистичного тексту.
18. Етика публічного виступу журналіста.

Обсяг вивчення навчальної дисципліни: Кількість кредитів ECTS – 4. Загальний обсяг годин – 120 (аудиторних – 40, з них: лекційних – 20, практичних – 20, самостійна робота – 80).

Форма семестрового контролю: залік.

Інформація про науково-педагогічних працівників, які забезпечуватимуть викладання навчальної дисципліни: Абрамович Семен Дмитрович, доктор філологічних наук, професор.

Перелік основної літератури:

13. Абрамович С. Д. Мовленнєва комунікація : підручник. Київ : Центр навчальної літератури, 2004. 472 с.
14. Абрамович С. Д., Чікарькова М. Ю. Риторика : навч. посіб. Львів : Світ, 2001. 240 с.
15. Анненкова И. В. Риторика для журналистов : историко-культурный, теоретический и практический аспекты : учеб. пособ. Москва : МедиаМир, 2013. 118 с.
16. Зарецкая Е. Н. Риторика: Теория и практика речевой коммуникации. Москва : Дело, 2002. 480 с.
17. Ильина О. В., Каблуков Е. В., Авдохутдинова О. Ф. Риторика: краткий курс для журналистов : учеб.-метод. пособ. Москва : Флинта : Изд-во Урал. ун-та, 2016. 68 с.
18. Колотілова Н. А. Риторика : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2007. 232 с.
19. Лисоченко О. В. Риторика для журналистов: прецедентность в языке. Ростов-на-Дону : Феникс, 2007. 318 с.
20. Матвеева Т. В. Риторический практикум журналиста : учеб. пособ. Москва : Флинта : Наука, 2007. 312 с.
21. Мацько Л. І., Мацько О. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вища школа, 2003. 311 с.
22. Сагач Г. М. Риторика : навч. посіб. Київ : Вид. дім «Ін Юре», 2000. 565 с.
23. Тріщук О. В., Фіголь Н. М. Словник помилкового слововживання в сучасних медіа. Київ : Політехніка, 2015. 300 с.

24. Шахиджанян В. В. Учимся говорить публично. Москва : Бином. Лаборатория знаний, 2012. 458 с.

ЕТИКА ТА ЕСТЕТИКА

Мета курсу: формування цілісного уявлення про етичну й естетичну культуру суспільства та особи, ознайомлення з основними концептуальними моделями розвитку особистості й теоріями естетичного виховання, розвиток уміння орієнтуватися у світі людських відносин з позицій гуманізму, культивування естетичних цінностей як засадничих у розкритті сутнісних потенцій людського у людині.

На основі вивчення дисципліни студент має набути таких **компетентностей:**

а) інтегральних: розуміння різноманітних підходів до осмислення специфіки знань про класичні та сучасні концепції розвитку філософії освітнього дискурсу; аналіз найбільш розвинутих освітніх систем в історії людства; визначення на основі аналізу фактичного матеріалу тенденцій, закономірностей, особливостей освітніх процесів у сучасному світі;

б) загальних: продукування змістовних думок й зрілих обґрунтувань та наукової реконструкції освітнього минулого; аналіз освітніх явищ у широкому соціальному та історичному контексті; розуміння можливостей сучасних теорій й методологічних підходів у поясненні проблем культурологічної й освітньої тематики;

в) спеціальних (фахових і наукових): володіння сучасним категоріальним і понятійним апаратом навчальної дисципліни, базовими знаннями структури та елементів теорії й методології філософії дидактики; набуття навичок та вмінь застосувати знання з філософії дидактики для визначення лінії поведінки в умовах розмаїття культур; оволодіння основними поняттями філософії дидактики на рівні відтворення, тлумачення та використання.

За підсумками вивчення дисципліни студент повинен **знати:**

сучасний наратив (фактологічну модель) дослідження проблем естетики й етики; вчення видатних представників етичної думки, теорії виникнення та розвитку моральної культури, специфіку розвитку етичної думки в Україні, систему основних моральних цінностей сучасної культури й особливостей професійної етики; спеціальну професійну термінологію й понятійний апарат спеціальності; основні етапи історичного розвитку естетики й етики, типологію головних естетичних та морально-етичних вчень; художні епохи та стиль у мистецтві, художній образ, форму та зміст; історичні закономірності розвитку мистецтва; структуру естетичної свідомості та змістовне наповнення її основних елементів; основні сучасні теорії і наукові концепції, які пояснюють природу та сутність фундаментальних цінностей людства; специфіку філософсько-культурологічного осягнення дійсності, розуміння етичних проблем людини у сучасному світі, цінностей світової й української культури, розвиток навиків міжкультурного діалогу.

Студенти мають **уміти:** використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знати способи її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань;

застосовувати теоретичні знання для вирішення проблемних ситуацій естетичної практики; розрізняти значимі та псевдокультурні цінності сучасної художньої практики; висловлювати й обґрунтовувати оціночні судження щодо явищ естетичної культури; співвідносити загальні положення класичної теорії естетичного виховання з сучасними проблемами формування естетичної культури; виявляти філософське підґрунтя запропонованої концепції естетичного розвитку людини; аналізувати першоджерела з теорії естетичного виховання, формування творчих здібностей і проблем гармонійного розвитку особистості; розробляти й застосовувати професійну аргументацію при аналізі та оцінці найважливіших подій й феноменів естетичних практик; аналізувати моральний зміст феноменів моральної культури людства; застосовувати категорії моралі у практиках соціокультурного життя; працювати над удосконаленням професійної етики, використовувати набуті знання у моральному вихованні молоді та у повсякденній та комунікативній практиках;

використовувати навички роботи з теоретичною й емпіричною науковою інформацією, знання способів її отримання й застосування для вирішення науково-дослідницьких, професійних і соціокультурних завдань.

Кількість кредитів: 4 кредити ECTS: всього 120 год., з них: денна форма навчання – 40 год. аудиторних: 20 год. лекційних, 20 год. практичних занять.

Викладацький склад: кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри філософських дисциплін Сулятицька Т.В.

Форма підсумкового контролю: залік.

Перелік основної літератури:

- Авраменко В. Н. Техника и мораль: грани взаимодействия. / В. Н. Авраменко. – М.: Весь мир, 1987. – 120с.
- Бекешкіна І. Е. Формування моральних переконань і почуттів молоді. / І. Е. Бекешкіна. – К.: Основа, 1988. – 230с.
- Бех І. Д. Виховання особистості : у 2 кн. / І. Д. Бех. – Київ : Либідь, 2003. – Кн. 2 : Особистісно-орієнтований підхід : когнітивно-практичні засади. – 2003. – 344 с.
- Біоетика в Україні: стан і перспективи розвитку (круглий стіл) // Філософська думка. – 1999. – №3. – С. 117–155.
- Ващенко Г. Виховний ідеал : Підручник для педагогів,виховників, молоді і батьків / Г. Ващенко. – Полтава, 1994. – 190 с.
- Воропай О. Звичаї нашого народу: Етнографічний нарис. / О. Воропай. – К.: Либідь, 1993. – 188с.
- Деловой этикет. / под ред. К. Афанасьева. – К.: Основа, – 233с.
- Історія української культури / за ред. Крип'якевича. – К., 1994. – 442с.
- Карасев Л.В. Парадокс о смехе. / Л. В. Карасев. // Квинтэссенция. – М., 1990. – С.341-370.